

អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា

Extraordinary Chambers in the Courts of Cambodia
Chambres extraordinaires au sein des tribunaux cambodgiens

C2615/26
ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

Kingdom of Cambodia
Nation Religion King

Royaume du Cambodge
Nation Religion Roi

អង្គបុរេជំនុំជម្រះ

Pre-Trial Chamber
Chambre Préliminaire

តាងនាមប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរ និងតាងនាមអង្គការសហប្រជាជាតិ និងអនុលោមតាមច្បាប់ស្តីពី
ការបង្កើតឱ្យមានអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា ដើម្បីកាត់សេចក្តីឧក្រិដ្ឋកម្ម
ដែលបានប្រព្រឹត្តឡើងក្នុងរយៈកាលនៃកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ

សំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខ: ០០២/១៩-០៩-២០០៧/អវតក/កសល(អបជ១៤ និង១៥)

ចំពោះមុខ: ចៅក្រម រូនាក់ គីមសាន, ប្រធាន
ចៅក្រម Rowan DOWNING
ចៅក្រម នំយ ដុល
ចៅក្រម Katinka LAHUIS
ចៅក្រម ហួត តុធី
ក្រឡាបញ្ជី: សរ ម៉ែណីស
Anne-Marie BURNS
កាលបរិច្ឆេទ: ៣ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៩

ឯកសារដើម
ORIGINAL DOCUMENT/DOCUMENT ORIGINAL
ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ ទទួល (Date of receipt/Date de reception):
03 / JUL / 2009
ម៉ោង (Time/Heure): 15:00
មន្ត្រីទទួលបន្ទុកសំណុំរឿង/Case File Officer/L'agent chargé
du dossier: SANN RADA

សាធារណៈ (សំណៅកោសលប្រម)

សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ជនត្រូវចោទ ខៀវ សំផន ប្រឆាំងនឹងដីកាបដីសេដ្ឋកិច្ចសំណើ
សុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព និងដីកាសម្រេចពន្យារម៉ែរេនលនៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន

សហព្រះរាជអាជ្ញា
ជា លាង
Robert PETIT
យ៉ែត ចរិយា
William SMITH
ពេជ្រ សម្បត្តិ
Vincent de WILDE d'ESMAEL

ឯកសារបានចម្លងត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ដើម
CERTIFIED COPY/COPIE CERTIFIÉE CONFORME
ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ ចម្លង (Certified Date/Date de certification):
03 / July / 2009
មន្ត្រីទទួលបន្ទុកសំណុំរឿង/Case File Officer/L'agent chargé
du dossier: UCH ARUN

ជនត្រូវចោទ
ខៀវ សំផន

មេធាវីតំណាងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី
ហុង គីមស្តូន Silke STUDZINSKY
ឡា ជុនធី Martine JACQUIN
នី ចាន់ឌី Philippe CANONNE
នី ចាន់ឌី Pierre Olivier SUR
គង់ ពិសី Elizabeth RABESANDRATANA
ហ្វង ផានិត Olivier BAHOUGNE
គីម ម៉េងឃី David BLACKMAN
ម៉ុច សុវណ្ណារី Annie DELAHAIE

សហមេធាវីការពារក្តី
ស ស្យារិន
Jacques VERGES

អង្គបុរេជំនុំជម្រះ នៃអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា (“អ.វ.ត.ក”) បានទទួលបណ្តឹង ខ្លួនណាមួយរបស់ ខៀវ សំផន ប្រឆាំងនឹងដីកាបដិសេធសំណើសុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព ដែល បានដាក់នៅថ្ងៃទី២៧ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៨ (“បណ្តឹងខ្លួនណាមួយសុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព”)¹ និង ប្រឆាំងនឹងដីកាពន្យារថិរវេលាយុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន ដែលបានដាក់នៅថ្ងៃទី៤ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៨ (“បណ្តឹងខ្លួនណាមួយប្រឆាំងនឹងការពន្យារថិរវេលាយុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន”)²។

I. ប្រវត្តិសាស្ត្រ

- ១. អង្គបុរេជំនុំជម្រះយោងទៅ បញ្ជាក់ម្តងទៀត និងអនុម័តរបាយការណ៍ត្រួតពិនិត្យសំណុំរឿង ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០៩ និងថ្ងៃទី២៦ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០៩ ដែលមានបណ្តឹងខ្លួនណាមួយជាប់ទាក់ទងគ្នា គឺបណ្តឹងសុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព និងបណ្តឹងខ្លួនណាមួយប្រឆាំងនឹងការពន្យារថិរវេលាយុំខ្លួន ដែលបង្កើតជាផ្នែកនៃសេចក្តីសម្រេចនេះ។
- ២. នៅថ្ងៃទី២៨ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៨ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានចេញដីកាបដិសេធសំណើសុំដោះលែងជនត្រូវចោទឱ្យមានសេរីភាព (“ដីកាបដិសេធការដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព”) ដោយបដិសេធពាក្យសុំដោះលែងបណ្តោះអាសន្នរបស់ជនត្រូវចោទ³។
- ៣. នៅថ្ងៃទី៤ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៨ សហមេធាវីការពារក្តីជនត្រូវចោទ បានដាក់សេចក្តីជូនដំណឹងពីការប្តឹងខ្លួនណាមួយប្រឆាំងនឹងដីកាបដិសេធការដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព⁴ និងបានដាក់សារណាបណ្តឹងខ្លួនណាមួយរបស់ខ្លួន នៅថ្ងៃទី២៧ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៨⁵។

¹ សារណាបណ្តឹងខ្លួនណាមួយប្រឆាំងនឹងដីកាបដិសេធសំណើសុំដោះលែង ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៨ C40/5/1 (“បណ្តឹងខ្លួនណាមួយប្រឆាំងនឹងដីកាបដិសេធសំណើសុំដោះលែង”)។

² សារណាបណ្តឹងខ្លួនណាមួយប្រឆាំងនឹងដីកាស្តីពីការពន្យារថិរវេលាយុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន ថ្ងៃទី៤ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៨ (“បណ្តឹងខ្លួនណាមួយប្រឆាំងនឹងការយុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន”)។

³ ដីកាបដិសេធសំណើសុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព ថ្ងៃទី២៨ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៨ C/40/4 (“ដីកាបដិសេធសំណើសុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព”)។

⁴ កំណត់ហេតុនៃបណ្តឹងខ្លួនណាមួយ ថ្ងៃទី៤ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៨ C40/5។

⁵ បណ្តឹងខ្លួនណាមួយសុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព។

- ៤. នៅថ្ងៃទី១៨ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៨ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត បានចេញដីកាស្តីពីការពន្យារ ចិរវេលាយុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន (“ដីកាពន្យារចិរវេលា”) ដោយពន្យារចិរវេលាយុំខ្លួន បណ្តោះអាសន្នជនត្រូវចោទរយៈពេលមិនលើសពីមួយឆ្នាំ^៦។
- ៥. នៅថ្ងៃទី២៥ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៨ សហមេធាវីការពារក្តីជនត្រូវចោទ បានដាក់សេចក្តីជូន ដំណឹង អំពីបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាពន្យារចិរវេលាយុំខ្លួន^៧ និងបានដាក់សារណា បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ខ្លួននៅថ្ងៃទី៤ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៨^៨។ នៅថ្ងៃដដែលនោះដែរ សហមេធាវី ការពារក្តីជនត្រូវចោទ បានដាក់សំណើជាថាហេតុ និងបន្ទាន់បំផុតស្នើសុំឱ្យមានការ ដោះលែងឱ្យមានសេរីភាពនៅក្នុងបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍នេះដែរ ជូនដល់ប្រធានអង្គបុរេជំនុំ ជម្រះ^៩។ សំណើនេះត្រូវបានប្រកាសថា មិនអាចទទួលយកបានដោយសេចក្តីសម្រេច របស់ប្រធានអង្គបុរេជំនុំជម្រះ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៨^{១០}។
- ៦. សហព្រះរាជអាជ្ញា បានដាក់ចម្លើយតបរបស់ខ្លួនទៅនឹងបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងការពន្យារ ចិរវេលាយុំខ្លួននៅថ្ងៃទី៩ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៩^{១១} បន្ទាប់ពីទទួលបានការពន្យារចិរវេលាយុំខ្លួន ថ្មីថ្មី^{១២}។ សហព្រះរាជអាជ្ញា បានដាក់ចម្លើយតបរបស់ខ្លួនទៅនឹងបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍សុំដោះលែង ឱ្យមានសេរីភាព នៅថ្ងៃទី២២ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៩^{១៣}។ នៅក្នុងចម្លើយតបទាំងពីរនោះ សហព្រះរាជអាជ្ញា បានស្នើឱ្យមានការសម្រេចសេចក្តីទៅលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ដោយផ្អែក ទៅលើសារណាជាលាយលក្ខណ៍អក្សរតែប៉ុណ្ណោះ។

^៦ ដីកាស្តីពីការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន ថ្ងៃទី១៨ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៨ C26/4 (“ដីកាឃុំខ្លួន”)។

^៧ កំណត់ហេតុបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ថ្ងៃទី២៥ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៨ C26/5។

^៨ បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងការពន្យារចិរវេលាយុំខ្លួន។

^៩ សំណើជាថាហេតុ និងបន្ទាន់បំផុតស្នើសុំឱ្យមានការដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព ថ្ងៃទី៤ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៨ C26/5/2។

^{១០} សេចក្តីសម្រេចលើសំណើជាថាហេតុរបស់ ខៀវ សំផន សុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព ថ្ងៃទី២៤ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៨ C26/5/5។

^{១១} ចម្លើយតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាទៅនឹងបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ ខៀវ សំផន ប្រឆាំងនឹងដីកាស្តីពីការពន្យារចិរ វេលាយុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នរបស់ ក្រសួងយុត្តិធម៌ ថ្ងៃទី១៨ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៨ ថ្ងៃទី៩ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៩ C/26/5/10 (“ចម្លើយតប ស្តីពីការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នរបស់ ក្រសួងយុត្តិធម៌”)។

^{១២} សេចក្តីសម្រេចលើសំណើរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា សុំពន្យារពេលដើម្បីដាក់ចម្លើយតបរបស់ខ្លួនទៅនឹង បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ ខៀវ សំផន ប្រឆាំងនឹងការពន្យារចិរវេលាយុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន ថ្ងៃទី៨ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៩ C26/5/9។

^{១៣} ចម្លើយតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាទៅនឹងសារណាបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ ខៀវ សំផន ប្រឆាំងនឹងដីកាស្តីពីការ ឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នរបស់ សហព្រះរាជអាជ្ញា ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៨ ថ្ងៃទី២២ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៩ C40/5/2 (“ចម្លើយតបលើសំណើសុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាពរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា”)។

សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាបដិសេធសំណើសុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព និង ដីកាស្តីពីការ ពន្យារចិរវេលានៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន ៣

៧. តាមរយៈចម្លើយតបដែលបានដាក់នៅថ្ងៃទី៣០ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៩ សហមេធាវីការពារ ក្តីជនត្រូវចោទបានជំទាស់ទៅនឹងសំណើរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា ដែលស្នើសុំឱ្យមានការ សម្រេចសេចក្តីទៅលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ដោយផ្អែកទៅលើតែសារណាជាយលាយលក្ខណ៍ អក្សរប៉ុណ្ណោះ¹⁴។ សហមេធាវីការពារក្តីជនត្រូវចោទ បានស្នើដល់អង្គបុរេជំនុំជម្រះ កំណត់កាលបរិច្ឆេទសម្រាប់សវនាការសាធារណៈ ដើម្បីស្តាប់បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ទាំងពីរ នោះរួមគ្នា ពីព្រោះពួកគាត់ទាំងពីរបានម្តុំអំពីអនិច្ចាសក្ខីភាពនៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន លើជនត្រូវចោទ។

៨. នៅថ្ងៃទី៦ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០៩ អង្គបុរេជំនុំជម្រះ បានបដិសេធសំណើរបស់សហព្រះរាជ អាជ្ញាស្នើសុំឱ្យមានការសម្រេចសេចក្តីទៅលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ដោយផ្អែកតែទៅលើសារណា ជាយលាយលក្ខណ៍អក្សរប៉ុណ្ណោះ និងបានកំណត់កាលបរិច្ឆេទសវនាការលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ទាំងពីរនៅថ្ងៃទី២៧ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០៩¹⁵។

៩. មិនមានការដាក់ចម្លើយតបពីដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ទៅនឹងបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍សុំដោះលែង ឱ្យមានសេរីភាព ឬបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងការពន្យារថិរវេលាឃុំខ្លួននោះទេ។

១០. មុនពេលសវនាការ អង្គបុរេជំនុំជម្រះត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យពិនិត្យសំណុំរឿង ដែលត្រូវបាន ធ្វើបច្ចុប្បន្នភាព។

១១. នៅថ្ងៃទី២៧ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០៩ អង្គបុរេជំនុំជម្រះ បានចាប់ផ្តើមសវនាការសាធារណៈ។ នៅពេលចាប់ផ្តើមសវនាការ ជនត្រូវចោទ និងសហមេធាវីជាតិរបស់គាត់ បានស្នើសុំឱ្យមាន ការផ្អាកសវនាការ ដោយសារតែអវត្តមានសហមេធាវីអន្តរជាតិ។ តាមរយៈសេចក្តី សម្រេចដែលបានចេញដោយផ្ទាល់មាត់ អង្គបុរេជំនុំជម្រះ បានផ្អាកសវនាការរហូតដល់

¹⁴ Réponse de la défense à la requête formulée par les Co-Procureurs visant à ce que l'appel soit traité sur la seule base des conclusions écrites (ចម្លើយតបរបស់ក្រុមមេធាវីការពារក្តីទៅនឹងសំណើរបស់ សហព្រះរាជអាជ្ញាសុំធ្វើការសម្រេចលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ផ្អែកទៅលើតែសេចក្តីសន្និដ្ឋានជាយលាយលក្ខណ៍អក្សរតែប៉ុណ្ណោះ) ថ្ងៃទី២៧ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០៩ C26/5/12.

¹⁵ សេចក្តីសម្រេចលើសំណើរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាដើម្បីសម្រេចលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ដោយផ្អែកលើសេចក្តីសន្និដ្ឋាន ជាយលាយលក្ខណ៍អក្សរ និងដីកាកំណត់ពេលវេលា ថ្ងៃទី៦ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០៩ C26/5/13។

សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាបដិសេធសំណើសុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព និង ដីកាស្តីពីការ ពន្យារថិរវេលានៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន

ថ្ងៃទី៣ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៩ ដោយផ្អែកលើមូលដ្ឋានថា ទោះបីជាស្ថិតនៅក្នុងផលប្រយោជន៍
របស់ជនត្រូវចោទ ឱ្យចាត់ការតាមនីតិវិធីឱ្យបានឆាប់រហ័ស ដោយសារតែបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍
បញ្ជាក់ពីការព្រួយបារម្ភពីសេរីភាពរបស់គាត់យ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏ជនត្រូវចោទ និងសហ
មេធាវីជាតិរបស់គាត់ បានស្នើអង្គបុរេជំនុំជម្រះមិនឱ្យបន្តដំណើរការនីតិវិធីដោយគ្មាន
សហមេធាវីអន្តរជាតិ។ សេចក្តីសម្រេចនេះត្រូវបានផ្តល់ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរនៅថ្ងៃ
ដដែលនោះដែរ¹⁶។

១២. នៅថ្ងៃទី៣ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៩ អង្គបុរេជំនុំជម្រះ បានបើកសវនាការជាសាធារណៈមួយ
និងបានចាប់ផ្តើមជាមួយនឹងបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍សុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព។ សហមេធាវី
ការពារក្តីជនត្រូវចោទ បានស្នើឱ្យស្តាប់បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ទាំងពីរនោះជាមួយគ្នា ដោយ
អនុញ្ញាតឱ្យពួកគាត់ធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋានដោយផ្ទាល់មាត់របស់ខ្លួន ទៅលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍
ទាំងពីរនោះដំណាលគ្នា។ សហព្រះរាជអាជ្ញា បានជំទាស់ទៅនឹងសំណើនេះ ដោយ
សំអាងថា ពួកគាត់មិនត្រូវបានរៀបចំឱ្យធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋានផ្ទាល់មាត់ ទៅលើបណ្តឹង
ឧទ្ធរណ៍ទាំងពីរជាមួយគ្នាឡើយ ពីព្រោះនីតិវិធីជំនុំជម្រះរឿងព្រហ្មទណ្ឌ ដែលបានចេញមុន
សវនាការ អនុញ្ញាតឱ្យធ្វើការសម្រេចទៅលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍នីមួយៗដាច់ដោយឡែកពីគ្នា។
អង្គបុរេជំនុំជម្រះ បានបដិសេធសំណើរបស់សហមេធាវីការពារក្តី ហើយបានចាប់ផ្តើម
សវនាការជាដំបូងទៅលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍សុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព ហើយបន្ទាប់មក
ចាប់ផ្តើមសវនាការទៅលើបណ្តឹង
ឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងការពន្យារចិរវេលាឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន ដូចដែលបានបញ្ជាក់នៅក្នុង
នីតិវិធីជំនុំជម្រះរឿងព្រហ្មទណ្ឌ។

១៣. ដោយពិចារណាទៅលើទំនាក់ទំនងរវាងបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ទាំងពីរនោះ បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ទាំង
នោះនឹងត្រូវបានសម្រេចនៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចរួមមួយ ដើម្បីជៀសវាងនូវការធ្វើសេចក្តី
សម្រេចច្រំដែល ទោះបីយ៉ាងណាបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍នីមួយៗនោះ នឹងត្រូវធ្វើការសម្រេច
ដោយជាក់លាក់ពីគ្នា។

¹⁶ អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានសម្រេចដោយផ្ទាល់មាត់ទៅលើសំណើរបស់សហមេធាវីការពារក្តីសុំលើកលែងការសម្រេច
ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០៩ C26/5/19 កថាខណ្ឌ៥៤។
សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាបដិសេធសំណើសុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព និង ដីកាស្តីពីការ
ពន្យារចិរវេលានៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន

II. បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍សុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព (អ.ប.ជ ១៤)

ក. ភាពអាចទទួលយកបាននៃបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍

១៤. ដីកាបដីសេធការដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព ត្រូវបានចេញនៅថ្ងៃទី២៨ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៨ ហើយត្រូវបានជូនដំណឹងដល់ភាគីនៅថ្ងៃទី២៩ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៨។ សហមេធាវីការពារក្តី ជនត្រូវចោទ បានដាក់សេចក្តីជូនដំណឹងអំពីបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍នៅថ្ងៃទី៤ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៨ អនុលោមតាមវិធាន៧៥ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង។ សារណាបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ត្រូវបានដាក់នៅថ្ងៃទី២៧ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៨ ដូចនេះទាន់ពេលវេលាកំណត់។

ខ. ច្បាប់ដែលយកមកអនុវត្ត

១៥. វិធាន៦៣ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ស្តីអំពីការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន ចែងនៅក្នុងផ្នែកដែលពាក់ព័ន្ធ៖

“៣. សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត អាចចេញដីកាសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន ជនត្រូវចោទ ក្នុងលក្ខខណ្ឌដូចខាងក្រោម បានត្រូវបំពេញ៖

ក- មានមូលហេតុដែលត្រូវបានរកឃើញ និងជឿជាក់យ៉ាងច្បាស់ថា ជន នោះធ្លាប់បានប្រព្រឹត្តបទល្មើសមួយឬច្រើន ដូចមានចែងក្នុងដីកាសន្និដ្ឋាន បញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរ ឬដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរបន្ថែម។

ខ- សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតយល់ឃើញថា ការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន គឺជាវិធានការដ៏ចាំបាច់ដើម្បី៖

- (១) រារាំងកុំឱ្យជនដែលត្រូវចោទនោះគាបសង្កត់ទៅលើសាក្សី ឬ ជនរងគ្រោះ ឬរារាំងកុំឱ្យមានការត្រូវរុក្ខារវាងជនត្រូវចោទ និងអ្នកសមគំនិតចំពោះបទឧក្រិដ្ឋ ដែលស្ថិតនៅក្នុងតំបន់ការពាររបស់អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញ។
- (២) ថែរក្សាភស្តុតាង ឬការពារមិនឱ្យបំផ្លាញភស្តុតាង។
- (៣) ធានាអំពីវត្តមានរបស់ជនត្រូវចោទនៅក្នុងប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រង។

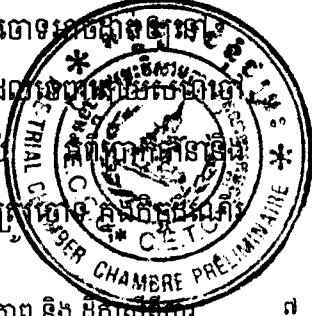
- (៤) ការពារសន្តិសុខឱ្យជនដែលត្រូវចោទ ឬ
- (៥) រក្សាសណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ”។

១៦. វិធាន៦៤ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ស្តីអំពីការដោះលែងជនត្រូវចោទ ចែងនៅក្នុងផ្នែកដែលពាក់ព័ន្ធ៖

- “១. តាមគំនិតផ្តួចផ្តើមរបស់ខ្លួន ឬតាមសំណើរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតអាចចេញដីកាបង្គាប់ឱ្យដោះលែងជនត្រូវចោទ ដែលស្ថិតនៅក្នុងការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន នៅពេលណាក៏បានប្រសិនបើលក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នដូចមានចែងក្នុងវិធាន៦៣ ខាងលើនេះ លែងមានទៀតហើយ [...]
- ២. ក្នុងអំឡុងពេលឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន ជនត្រូវចោទ ឬមេធាវីរបស់គាត់អាចធ្វើសំណើសុំឱ្យដោះលែងទៅសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានគ្រប់ពេលវេលា។ បន្ទាប់ពីទទួលបានសំណើនេះ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតត្រូវបញ្ជូនសំណើនេះឱ្យបានឆាប់រហ័សតាមដែលអាចធ្វើទៅបាន ទៅសហព្រះរាជអាជ្ញាដែលត្រូវផ្តល់យោបល់របស់ខ្លួន ក្នុងរយៈពេល៥(ប្រាំ)ថ្ងៃ។ ដោយយោងទៅលើបទប្បញ្ញត្តិនៃវិធាន៧២(២) សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតត្រូវចេញដីកាសម្រេចដោយមានសំអាងហេតុក្នុងរយៈពេល៥(ប្រាំ)ថ្ងៃ ក្រោយពេលទទួលបានយោបល់ពីសហព្រះរាជអាជ្ញា។ ដីកាសម្រេចនេះ បើកម្ពុជាក្តីឧទ្ធរណ៍”។

១៧. វិធាន៦៥(១) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ទាក់ទិនទៅនឹងការដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យតាមផ្លូវតុលាការ ចែងថា :

“១. តាមការយល់ឃើញរបស់ខ្លួន ឬតាមសំណើរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតអាចចេញបង្គាប់ឱ្យជនត្រូវចោទមានសេរីភាពឡើងវិញ ឬ ត្រូវដោះលែងពីការឃុំខ្លួន។ ជនជាប់ចោទអាចសុំឱ្យមានសេរីភាពក្រោមការត្រួតពិនិត្យតាមផ្លូវតុលាការ ។ ដីកាដែលចេញដោយសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតនេះត្រូវមានបញ្ជាក់ឱ្យច្បាស់លាស់លក្ខខណ្ឌមួយចំនួនដើម្បីធានាអំពីវត្តមានរបស់ជនត្រូវចោទ ក្នុងចំណោមសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតនៃសហព្រះរាជអាជ្ញា។

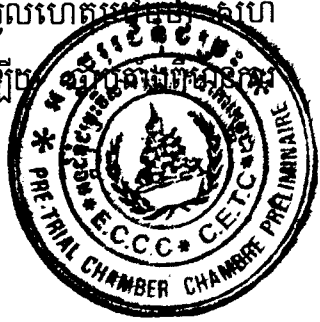

ការនីតិវិធី និងដើម្បីការពារអ្នកដទៃទៀត។ ដីកានេះប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធផ្លូវភ្លើង
ឧទ្ធរណ៍”។

គ. លក្ខណៈនៃបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍

១៨. តាមរយៈបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍សុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាពរបស់ខ្លួន សហមេធាវីការពារក្តីស្នើ
ឱ្យអង្គបុរេជំនុំជម្រះច្រានចោលដីកាបដិសេធការដោះលែង ដោយផ្អែកលើមូលហេតុថា
ដីកានោះមានកំហុសជាច្រើនអំពីអង្គហេតុ និងអង្គច្បាប់។ សហមេធាវីការពារក្តីលើក
ទីឡើងវិញថា ដីកានោះគឺទុកជាមោឃៈ ពីព្រោះដីកានោះមិនបានពិចារណាទៅលើ
“កំហុសឆ្គងផ្នែកនីតិវិធី និងការរំលោភយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរទៅលើសិទ្ធិរបស់សហមេធាវីការពារ
ក្តី”¹⁷ រួមទាំងការពន្យារពេលដ៏យូរទាក់ទិនជាមួយនឹងសវនាការទៅលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍
ប្រឆាំងនឹងដីកាឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន (“បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងទៅនឹងការឃុំខ្លួនបណ្តោះ
អាសន្ន”) និងកង្វះខាតនៃការបកប្រែឯកសារក្នុងសំណុំរឿង។ សហមេធាវីការពារក្តី
បានលើកទឡើងវិញថា ដីកានោះ ផ្អែកតែទៅលើស្ថានទម្ងន់នៃបទឧក្រិដ្ឋ ដែលត្រូវបាន
ចោទប្រកាន់ ដើម្បីបដិសេធការដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព¹⁸ ហើយថា “សហចៅក្រម
ស៊ើបអង្កេតមិនបានបង្កើតឱ្យមានលក្ខខណ្ឌណាមួយ ក្នុងការធ្វើយុត្តិកម្មការឃុំខ្លួន ខៀវ
សំផន ឡើយ”¹⁹។ សហមេធាវីការពារក្តីធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋានថា ការដោះលែងជនត្រូវ
ចោទ គឺជាវិធានការចាំបាច់ និងសមស្របតែមួយគត់ ដោយពិចារណាថា ការឃុំខ្លួន
គឺជាការរំលោភ ដែលការឃុំខ្លួននោះមានរយៈពេលជាងមួយឆ្នាំទៅហើយ ហើយថាទី
បំផុតវាអាចក្លាយជាបទល្មើសមួយប្រឆាំងទៅនឹងសេចក្តីថ្លែងរូបរបស់ជនត្រូវចោទ។

១៩. នៅក្នុងចម្លើយតបរបស់ខ្លួន សហព្រះរាជអាជ្ញាស្នើដល់អង្គបុរេជំនុំជម្រះឱ្យបដិសេធបណ្តឹង
ឧទ្ធរណ៍សុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព ដោយសំអាងលើមូលហេតុដូចខាងលើ។ សហ
មេធាវីការពារក្តីមិនបានបង្ហាញការផ្លាស់ប្តូរកាលៈទេសៈណាមួយឡើយ។

¹⁷ បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍សុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព កថាខណ្ឌ២៥។
¹⁸ បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍សុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព កថាខណ្ឌ៣៦ និង ៣៧។
¹⁹ បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍សុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព កថាខណ្ឌ៤៥។

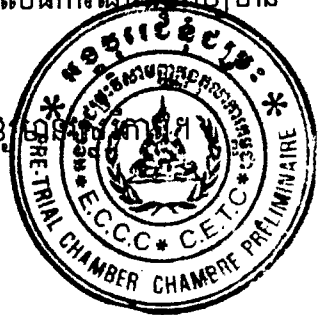
ចេញដីកាបធុរស្តីពីការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន ហើយថាលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យដែលមាននៅក្នុង វិធាន៦៣(៣) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង នៅតែត្រូវបានបំពេញ²⁰។

២០. អង្គបុរេជំនុំជម្រះកត់សម្គាល់ឃើញថា នៅថ្ងៃទី១៩ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៧ សហចៅក្រម ស៊ើបអង្កេត បានចេញដីកាឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នសម្រាប់រយៈពេលមិនលើសពីមួយឆ្នាំ (“ដីកាឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន”)²¹។ ជនត្រូវចោទ បានដាក់បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍មួយប្រឆាំងទៅ នឹងដីកាឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន នៅថ្ងៃទី២១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៧ ប៉ុន្តែបានដកបណ្តឹងនោះវិញ នៅថ្ងៃទី៨ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៨ នៅថ្ងៃតែមួយដែលគាត់បានដាក់សំណើសុំឱ្យមានការដោះ លែង។ ដូច្នេះ វាក្មត្រូវបានពិចារណាថា ដីកាឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នចូលជាធរមាន រហូតដល់ថ្ងៃទី១៨ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៨ ទើបមានចេញដីកាដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព។

២១. អង្គបុរេជំនុំជម្រះកត់សម្គាល់ឃើញថា វិធាន ៦៤(១) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង នៅពេលដែលអាស ជាមួយគ្នានឹង វិធាន៦៤(២) បង្គាប់ថា ជនត្រូវចោទត្រូវបានដោះលែង “ប្រសិនបើលក្ខ ខណ្ឌតម្រូវនៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន ដូចមានចែងក្នុងវិធាន៦៣ នៃវិធានផ្ទៃក្នុងខាងលើ លែងត្រូវបំពេញទៀតហើយ”។ នៅក្នុងបរិបទនៃបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍សុំដោះលែងឱ្យមាន សេរីភាពដែលសហមេធាវីការពារក្តី ស្វែងស្វែងឱ្យមានការបញ្ចប់ដីកាឃុំខ្លួនបណ្តោះ អាសន្ន ដែលមានសុពលភាព ជាគោលការណ៍ នៅជាធរមានរហូតដល់ថ្ងៃទី១៨ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៨ អង្គបុរេជំនុំជម្រះយល់ឃើញថា នៅក្នុងបញ្ហានេះ វាគឺជាតួនាទីរបស់សហ មេធាវីការពារក្តីក្នុងការបង្ហាញថា លក្ខខណ្ឌតម្រូវដែលមានចែងនៅក្នុងវិធាន៦៣(៣) នៃ វិធានផ្ទៃក្នុង លែងត្រូវបំពេញទៀតហើយ។

២២. នៅក្នុងកាលៈទេសៈទាំងនេះ និងដោយពិចារណាលើទង្វើករណ៍ ដែលបានលើកឡើង ដោយជនត្រូវចោទ អង្គបុរេជំនុំជម្រះ នឹងពិនិត្យឡើងវិញនូវដីកាបដិសេធការដោះលែងឱ្យមាន សេរីភាព ដោយពិនិត្យទៅលើ ៖

- i. និយ័តភាពនៃនីតិវិធីមុនការចេញដីកាបដិសេធការដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព

²⁰ ចម្លើយតបសំណើសុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាពរបស់ ក.ស.ព កថាខណ្ឌ២។
²¹ ដីកាឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន ថ្ងៃទី១៩ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៧ C26។

- ii. ចំពោះទង្វើករណីដែលលើកឡើងដោយសហមេធាវីការពារក្តី ថាតើលក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃវិធាន ៦៣(៣)(ក) និង (ខ) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង លែងត្រូវបានបំពេញ។
- iii. ការអនុវត្តន៍ធានាសិទ្ធិដោយសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត នៅក្នុងការបដិសេធសំណើសុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព។ និង
- iv. សំណើសុំដោះលែងដោយដាក់ឱ្យនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យតាមផ្លូវតុលាការ។

ឃ. ការពិនិត្យមើលនិយ័តភាពនៃនីតិវិធី

២៣. សហមេធាវីការពារក្តីអះអាងថា សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតមិនបានពិចារណាទៅលើ “កាលៈទេសៈជាទូទៅនៃរឿងក្តី”។ ពួកគាត់លើកឡើងថា ៖

“ជាការពិត សំណើនេះស្ថិតនៅក្នុងបរិបទនៃនីតិវិធីពិសេសមួយ ៖ គឺជាបរិបទនៃនីតិវិធីដែលបានធ្វើឡើងដោយសារមានកំហុសផ្នែកនីតិវិធី ដោយមូលហេតុមានការរំលោភយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរទៅលើសិទ្ធិរបស់ក្រុមការពារក្តី ទៅលើសវនាការបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងការឃុំឧទ្ធរណ៍សន្តិសុខដែលបានពន្យារពេលលើសពីប្រាំពីរខែ ហើយនៅទីបញ្ចប់ត្រូវបានទុកជាមោឃៈ និងទៅលើក្រុមការពារក្តីមួយដែលលែងជាក្រុមការពារក្តីទៀតហើយ”²²។

២៤. ជាពិសេស សហមេធាវីការពារក្តីលើកទង្វើករណីថា ដោយសារតែសហមេធាវីអន្តរជាតិមិនអាចពិនិត្យមើលសំណុំរឿងជាភាសាដែលគាត់អាចយល់បាន ពួកគាត់មិនអាចតំណាងឱ្យកូនក្តីរបស់ខ្លួនប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពឡើយ។ ជាលទ្ធផល “ពួកគាត់ចាត់ទុកថាដំណើរការនីតិវិធី គឺខុសច្បាប់ ហើយថាតាមពិតការឃុំឧទ្ធរណ៍សន្តិសុខ គឺរំលោភទៅលើច្បាប់”²³។ ពួកគាត់ក៏បានអះអាងបន្ថែមទៀតថា “បញ្ហាបកប្រែបាននាំឱ្យមានការលើកពេលសវនាការ លើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងការឃុំឧទ្ធរណ៍សន្តិសុខ ដែលបានពន្យារពេលនោះមានរយៈពេលប្រាំពីរខែ “មិនមានការពន្យល់ហេតុផលខ្លះៗទៅលើការពន្យារពេលនោះមានរយៈពេលប្រាំពីរខែ”²⁴។

²² បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍សុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព កថាខណ្ឌ២៨។
²³ បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍សុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព កថាខណ្ឌ៣០។
²⁴ បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍សុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព កថាខណ្ឌ៣១។

គាត់លើកទទឹងករណីថា សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតមានកាតព្វកិច្ចចាត់វិធានការចំពោះការ ពន្យារទិវរេលា និងវិការៈនៅក្នុងដំណើរការនីតិវិធីទាក់ទិនទៅនឹងបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹង ការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន” ហើយដោយខកខានមិនបានបំពេញកាតព្វកិច្ចបែបនេះ “ក៏បាន ចេញសេចក្តីសម្រេចរបស់ខ្លួនដោយខ្លួនអង្គច្បាប់”²⁵។

២៥. សហព្រះរាជអាជ្ញាឆ្លើយតបថា ដីកាបដិសេធការដោះលែង “បានផ្តល់មូលហេតុគ្រប់គ្រាន់ និងសមល្មមហើយ”²⁶ ពីព្រោះសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតគ្រាន់តែតម្រូវឱ្យបង្ហាញអង្គហេតុ និងអង្គច្បាប់ ដែលត្រូវយកមកពិចារណាមុនពេលចេញសេចក្តីសម្រេច²⁷ និង “មិនតម្រូវ ឱ្យបង្ហាញពីការយល់ឃើញរបស់ខ្លួនលើកត្តាទាំងអស់ឡើយ ប៉ុន្តែទៅលើតែកត្តាដែលពាក់ ព័ន្ធប៉ុណ្ណោះ”²⁸។ ពួកគាត់អះអាងថា “បញ្ហាទាក់ទិនទៅនឹងសិទ្ធិ និងកាតព្វកិច្ចក្នុងការបកប្រែ ដែលកំពុងព្យួរនៅចំពោះមុខ [អង្គបុរេជំនុំជម្រះ] [...] គឺមិនទាក់ទង ដោយចំពោះទៅនឹង នីត្យានុកូលភាពនៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ននោះទេ”²⁹។

២៦. អង្គបុរេជំនុំជម្រះកត់សម្គាល់ថា សំណើសុំឱ្យមានការដោះលែងជាបន្ទាន់ ដែលបានដាក់ ជូនសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត គឺផ្អែកទៅលើមូលហេតុដូចខាងក្រោមនេះ ៖

- ក. ការពន្យារពេលមិនសមស្របនៅក្នុងដំណើរការស៊ើបអង្កេត ពីព្រោះដីកា ដំណោះស្រាយមិនមានក្នុងពេលឆាប់ៗនេះឡើយ។
- ខ. លក្ខខណ្ឌដែលមាននៅក្នុងវិធាន ៦៣(៣)(ខ) មិនត្រូវបានឆ្លើយតបឡើយ។
- គ. អាយុច្រើន និងសុខភាពទ្រុឌទ្រោមរបស់ជនត្រូវចោទ។
- ឃ. ភាពមិនច្បាស់លាស់ថាតើ អ.វ.ត.ក “មានធនធានហិរញ្ញវត្ថុ និងលោក្ខី សម្រាប់សងការខូចខាតដល់ជនជាប់ឃុំឃាំងទាំងឡាយឬទេ” ឬទេ។

²⁵ បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍សុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព កថាខណ្ឌ៣២-៣៣។
²⁶ ចម្លើយតបសំណើសុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាពរបស់ ក.ស.ព កថាខណ្ឌ១១។
²⁷ ចម្លើយតបសំណើសុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាពរបស់ ក.ស.ព កថាខណ្ឌ១១។
²⁸ ចម្លើយតបសំណើសុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាពរបស់ ក.ស.ព កថាខណ្ឌ១១។
²⁹ ចម្លើយតបសំណើសុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាពរបស់ ក.ស.ព កថាខណ្ឌ១២។

ដែលពួកគាត់បានចំណាយនៅក្នុងមន្ទីរឃុំឃាំងដោយមិនត្រឹមត្រូវនោះ ក្នុង ករណីដែលក្រោយមកទៀតគាត់ត្រូវបានសម្រេចឱ្យរួចខ្លួន”³⁰។

ង. ការដោះលែងជនត្រូវចោទ និងបង្ហាញអំពីការប្តេជ្ញាចិត្តរបស់ អ.វ.ត.ក ចំពោះការសន្មតជាមុនថាគ្មានទោស។

២៧. អង្គបុរេជំនុំជម្រះកត់សម្គាល់ថា បញ្ហាដែលបានលើកឡើងដោយសហមេធាវីការពារក្តី ទាក់ទិនទៅនឹងការបកប្រែ និងការពន្យារពេល នៅក្នុងបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន មិនមែនជាផ្នែកនៃទង្វើករណី ដែលបានលើកឡើងក្នុងការគាំទ្រដល់សំណើសុំដោះលែងឱ្យ មានសេរីភាពឡើយ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែបញ្ជាក់ក្នុងន័យពន្យល់ពីសាវតានៃសំណើសុំដោះលែងឱ្យ មានសេរីភាពរបស់ពួកខ្លួនតែប៉ុណ្ណោះ³¹។ ដោយសារតែមិនមានទង្វើករណីដាក់នៅចំពោះ មុខសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ទាក់ទិនទៅនឹងបញ្ហាបកប្រែ ឬក៏ការពន្យារពេល ដែលត្រូវ បានចោទប្រកាន់ នៅក្នុងបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ននោះ អង្គបុរេជំនុំជម្រះរក ឃើញថា ទង្វើករណីរបស់សហមេធាវីការពារក្តីថា ដីកាបដិសេធការដោះលែងឱ្យមានសេរី ភាព ដែលមិនបង្ហាញមូលហេតុឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់ គឺមិនមានមូលហេតុត្រឹមត្រូវឡើយ។

២៨. ទាក់ទិនទៅនឹងអនិយ័តភាពនៃនីតិវិធីដែលត្រូវបានចោទប្រកាន់ អង្គបុរេជំនុំជម្រះ បាន រំលឹកឡើងវិញដូចខាងក្រោម ៖

- ក. នៅថ្ងៃទី១៩ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៧ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត បានចេញដីកា ឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នមួយសម្រាប់រយៈពេលមិនលើសពីមួយឆ្នាំ³²។
- ខ. នៅថ្ងៃទី២១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៧ ជនត្រូវចោទបានដាក់បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំង នឹងការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន ដោយសំអាងថាមិនមានមូលហេតុ ដែលត្រូវ បានរកឃើញ និងជឿជាក់យ៉ាងច្បាស់ថា គាត់អាចបានប្រតិបត្តិកិច្ចកម្ម ដូចមានចែងក្នុងដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរឡើយ។

³⁰ សំណើសុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាពជាបន្ទាន់ ថ្ងៃទី៨ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៨ C40 កថាខណ្ឌ៤៧។

³¹ សំណើសុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាពជាបន្ទាន់ កថាខណ្ឌ២-៩។

³² ដីកាឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន។

តវ៉ាទៅនឹងការបំពេញលក្ខខណ្ឌ ដែលមានចែងនៅក្នុងវិធាន៦៣(៣)(ក) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង³³។

គ. នៅថ្ងៃទី២៣ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៨ អង្គបុរេជំនុំជម្រះ បានចាប់ផ្តើមសវនាការ លើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន។ សវនាការនេះត្រូវ បានលើកពេលតាមសំណើរបស់ជនត្រូវចោទ ដោយសំអាងលើមូលហេតុ ថា សហមេធាវីអន្តរជាតិរបស់គាត់បដិសេធមិនបន្តធ្វើជាអ្នកតំណាងឱ្យ គាត់ឡើយ ដោយហេតុផលថា ឯកសារទាំងអស់នៅក្នុងសំណុំរឿងមិនមាន ជាភាសាបារាំង។ ជនត្រូវចោទ បានលើកឡើងថា គាត់ត្រូវបានដកសិទ្ធិក្នុង ការមានតំណាងផ្នែកច្បាប់ដោយមេធាវីម្នាក់ ក្នុងចំណោមមេធាវីទាំងពីរ របស់គាត់ ហើយគាត់មិនមានអារម្មណ៍ជឿជាក់ទៅលើសវនាការលើបណ្តឹង ឧទ្ធរណ៍របស់គាត់ទៀតឡើយ។ សវនាការត្រូវបានលើកពេលរហូតដល់ “កាលបរិច្ឆេទមួយ ដែលនឹងត្រូវជម្រាបជូននៅពេលក្រោយ” ដើម្បីទុក ពេលសម្រាប់ឱ្យសហមេធាវីរៀបចំត្រៀមខ្លួនរបស់ពួកគាត់ ក្នុងការការពារ ផលប្រយោជន៍ដល់កូនក្តីរបស់ខ្លួន និងជម្រាបប្រាប់អង្គបុរេជំនុំជម្រះអំពី ការត្រៀមលក្ខណៈរួចរាល់ក្នុងការបន្តការពារកូនក្តីរបស់ខ្លួន³⁴។

ឃ. នៅថ្ងៃទី១៩ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៨ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត បានចេញ ដីកាសម្រេចស្តីពីសិទ្ធិ និងកាតព្វកិច្ចរបស់ភាគីទាក់ទងនឹងការបកប្រែ (“ដីកាសម្រេចស្តីពីការបកប្រែ”)³⁵ ដែលនៅក្នុងដីកានោះសហចៅក្រម ស៊ើបអង្កេតបានកំណត់សិទ្ធិ និងកាតព្វកិច្ចរបស់ភាគី នៅក្នុងសំណុំរឿង ០០២/១៩-០៩-២០០៧-អវតក-កសចស ទាក់ទងទៅនឹងការបកប្រែក្នុងអំឡុង ពេលស៊ើបអង្កេត។ ទាក់ទងទៅនឹងសិទ្ធិរបស់ជនត្រូវចោទក្នុងការទទួលបាន នូវការជំនុំជម្រះទោសប្រកបដោយយុត្តិធម៌នៅក្នុងពេលវេលាមួយដ៏សមស្រប សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានកំណត់ប្រភេទនៃឯកសារ ដែលជនត្រូវចោទ មានសិទ្ធិទទួលបាន ជាភាសាផ្ទាល់ខ្លួនរបស់គាត់ និងភាសាបារាំង របស់គាត់។ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតក៏បានផ្តល់ការព្រឹត្តិការណ៍ដូចខាងក្រោម

³³ សារណាបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន ចុះថ្ងៃទី១៩ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៧ ថ្ងៃទី២១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៧
³⁴ សេចក្តីសម្រេចលើសំណើសុំលើកពេលសវនាការលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ស្តីពីការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន ថ្ងៃទី២៣ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៨ C26/5/26
³⁵ ដីកាសម្រេចស្តីពីសិទ្ធិ និង កាតព្វកិច្ចរបស់ភាគីទាក់ទងនឹងការបកប្រែ ថ្ងៃទី១៩ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៨ A190។
សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាបដិសេធសំណើសុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព និង ដីកាស្តីពីការ ពន្យារថិរវេលានៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន ១៣

ម្នាក់ទៅតាមក្រុមមេធាវីការពារក្តីនីមួយៗ និងលទ្ធភាពសម្រាប់ក្រុមមេធាវី
ការពារក្តីទាំងនេះធ្វើការកំណត់ឯកសារ ជាក់លាក់ និងស្នើសុំឱ្យបកប្រែ។

- ង. នៅថ្ងៃទី២២ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៨ ជនត្រូវចោទបានដាក់បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍
ប្រឆាំងនឹងដីកាស្តីពីការបកប្រែ (“បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ស្តីពីការបកប្រែ”)³⁶
ដោយចោទប្រកាន់ជាពិសេសថា កង្វះខាតក្នុងការបកប្រែ ប៉ះពាល់ដល់
នីត្យានុកូលភាពនៃការឃុំខ្លួនរបស់គាត់។ ជាពិសេស សហមេធាវីការពារក្តី
បានអះអាងថា មិនមានការការពារសិទ្ធិជនត្រូវចោទក្នុងការទទួលបានការ
ជំនុំជម្រះទោសប្រកបដោយយុត្តិធម៌ទៅទៀតឡើយ ហើយថា ដូច្នេះគាត់
ត្រូវត្រូវបានដោះលែងជាបន្ទាន់ និងដោយគ្មានលក្ខខណ្ឌ។
- ច. នៅថ្ងៃទី១៥ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៨ បន្ទាប់ពីរយៈពេលជិតបួនខែ ដែលអង្គ
បុរេជំនុំជម្រះមិនបានទទួលយោបល់ណាមួយ ស្តីពីការត្រៀមលក្ខណៈរួច
ជាស្រេចក្នុងការបន្តដំណើរការបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ប្រឆាំងនឹងការឃុំខ្លួនបណ្តោះ
អាសន្ននោះឡើយ អង្គបុរេជំនុំជម្រះ ក៏បានចេញសេចក្តីណែនាំមួយ តម្រូវ
ឱ្យក្រុមមេធាវីការពារក្តីបញ្ជាក់ពីគោលជំហររបស់ខ្លួន ទៅលើការបន្ត
បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍នេះ³⁷។
- ឆ. នៅថ្ងៃទី២១ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៨ ក្រុមមេធាវីការពារក្តី បានឆ្លើយតប
ដោយបញ្ជាក់ម្តងទៀតអំពីសំណើរបស់ខ្លួន សុំឱ្យបកប្រែឯកសារទាំងអស់
នៅក្នុងសំណុំរឿងជាភាសាបារាំង³⁸។ សហមេធាវីបានបន្ថែមទៀតថា
ប្រសិនបើគ្មានការបកប្រែទេ ក្រុមមេធាវីការពារក្តី នឹងមិនអាចសហការ
ជាមួយតុលាការបានឡើយ។
- ជ. នៅថ្ងៃទី២ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៨ អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានសម្រេចថា មិនមាន
ហេតុផលក្នុងការពន្យារសេចក្តីសម្រេចរបស់ខ្លួន ទៅលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ស្តី
ពីការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នទៀតឡើយ ពីព្រោះបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ក្រុម

³⁶ បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់សហមេធាវីការពារក្តីប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចបដិសេធការបកប្រែសំណុំរឿងរបស់ ខៀវ ណារ៉ុន ថ្ងៃទី១៥ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៨ A190/I/1។

³⁷ សេចក្តីណែនាំចំពោះសហមេធាវីការពារក្តីស្តីពីបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន ថ្ងៃទី១៥ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៨ C26/5/27។

³⁸ សេចក្តីជូនដំណឹងរបស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះ អំពីគោលជំហររបស់សហមេធាវីការពារក្តី ស្តីពីបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ ខៀវ ណារ៉ុន ប្រឆាំងនឹងដីកាឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន ថ្ងៃទី២១ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៨ C26/I/28។

សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាបដិសេធសំណើសុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព និង ដីកាស្តីពីការ
ពន្យារថិរវេលានៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន

មេធាវីការពារក្តីមិនបានលើកបញ្ហាបកប្រែ ឬពុំមានលទ្ធភាពក្នុងការតវ៉ា “បទចោទដែលត្រូវបានយកមកធ្វើជាមូលដ្ឋាន នៃការឃុំខ្លួនជនត្រូវចោទ បណ្តោះអាសន្នឡើយ”³⁹។ លើសពីនេះទៀត អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានយល់ ឃើញថា វិធាន ៧៥(៤) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង រវាងក្រុមមេធាវី ការពារក្តី មិនឱ្យលើកយកអង្គហេតុ និងអង្គច្បាប់បន្ថែម ដែលមិនមានបញ្ជាក់នៅក្នុង សារណាបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍។ ដោយពិចារណាឃើញថា សេចក្តីបញ្ជាក់របស់ ក្រុមមេធាវីការពារក្តី ត្រូវបានមើលឃើញថាជាការបដិសេធ មិនចូលរួមបន្ត ទៀតឡើយ នៅក្នុងសវនាការសួរដេញដោលផ្ទាល់មាត់ អង្គបុរេជំនុំជម្រះ បានសម្រេចថា បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ត្រូវយកមកសម្រេចដោយផ្អែកទៅលើ សេចក្តីសន្និដ្ឋានជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ និងអនុញ្ញាតឱ្យក្រុមមេធាវីដាក់ សារណាតបទៅនឹងចម្លើយតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា ក្នុងរយៈពេលប្រាំ ពីរថ្ងៃ។

ឈ. នៅថ្ងៃទី៨ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៨ សហមេធាវីការពារក្តីបានដកបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ប្រឆាំងនឹងការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នដោយបញ្ជាក់ថា ខ្លួនធ្វើបែបនេះដោយ ផ្អែកលើមូលហេតុថា អង្គបុរេជំនុំជម្រះមិនបានចេញសេចក្តីសម្រេចទៅ លើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍នោះអស់រយៈពេលជិតដប់ខែមកហើយ បន្ទាប់ពីបណ្តឹង ឧទ្ធរណ៍នោះត្រូវបានដាក់ជូន⁴⁰។ សហមេធាវីការពារក្តីក៏បានលើកឡើងថា អង្គបុរេជំនុំជម្រះ មិនបានផ្តល់ហេតុផលណាមួយចំពោះការពន្យារពេល នោះឡើយ ហើយមិនបានអើពើអំពីសិទ្ធិរបស់សហមេធាវីការពារក្តីឡើយ ដោយធ្វើការសម្រេចយកបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ មកធ្វើការសម្រេចដោយផ្អែកតែ ទៅលើសេចក្តីសន្និដ្ឋានជាលាយលក្ខណ៍អក្សរតែប៉ុណ្ណោះ។

ញ. នៅថ្ងៃទី១៥ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៨ អង្គបុរេជំនុំជម្រះ បានអនុញ្ញាតឱ្យមាន ការដកបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ដោយពិចារណាឃើញថា នោះគឺជាសិទ្ធិរបស់ជន ត្រូវចោទក្នុងការធ្វើដូច្នោះ⁴¹។

³⁹ សេចក្តីណែនាំស្តីពីការបន្តដំណើរការនីតិវិធីទាក់ទងនឹងបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន ថ្ងៃទី២១ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៧ C26/1/29 (“សេចក្តីណែនាំស្តីពីការបន្តដំណើរការនីតិវិធី”) កថាខណ្ឌ៧។
⁴⁰ ការជូនដំណឹងពីការដកបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ថ្ងៃទី៨ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៨ C26/1/30។
⁴¹ សេចក្តីសម្រេចទាក់ទងនឹងការជូនដំណឹងពីការដកបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ថ្ងៃទី១៥ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៨ C26/1/31។

សាលាដំបូងលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាបដិសេធសំណើសុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព និង ដីកាស្តីពីការ ពន្យារថិរវេលានៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន ១៥

- ដ. នៅថ្ងៃទី៨ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៨ សហមេធាវីការពារក្តី បានដាក់សំណើសុំឱ្យមានការដោះលែងជាបន្ទាន់ ដោយស្នើឱ្យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតចេញដីកាដោះលែងជនត្រូវចោទជាបន្ទាន់⁴²។
- ឆ. នៅថ្ងៃទី២៨ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៨ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត បានចេញដីកាបដិសេធការដោះលែង ដោយផ្អែកលើមូលហេតុថា លក្ខខណ្ឌដែលមានចែងនៅក្នុងវិធានផ្ទៃក្នុង ៦៣(៣) នៅមាននៅឡើយ⁴³។
- ខ. នៅថ្ងៃទី២០ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០៩ អង្គបុរេជំនុំជម្រះ បានចេញសេចក្តីសម្រេចរបស់ខ្លួនលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ ខៀវ សំផន ប្រឆាំងនឹងសិទ្ធិ និងកាតព្វកិច្ចរបស់ភាគីទាក់ទងនឹងការបកប្រែ (“សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ទាក់ទងនឹងការបកប្រែ”)⁴⁴ ដែលនៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចនោះប្រកាសថា បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍នោះមិនអាចទទួលយកបានឡើយ។ ជាពិសេស អង្គបុរេជំនុំជម្រះរកឃើញថា បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍នោះមិនស្ថិតនៅក្រោមវិសាលភាពនៃបញ្ហាដែលអាចធ្វើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍បាន ដូចដែលមានចែងក្នុងវិធាន៧៤(៣)(ខ) នៃវិធានផ្ទៃក្នុងឡើយ។ អង្គបុរេជំនុំជម្រះ បានរកឃើញទៀតថា ដោយសារតែដីកាទាក់ទងនឹងការបកប្រែ គឺស្របទៅនឹងបទដ្ឋានអន្តរជាតិហើយសិទ្ធិរបស់ជនត្រូវចោទក្នុងការទទួលបានការជំនុំជម្រះប្រកបដោយយុត្តិធម៌ មិនត្រូវបានរំលោភនោះ ខ្លួនមិនត្រូវបានបង្ខំឱ្យបកស្រាយវិធានទាក់ទងទៅនឹងយុត្តាធិការរបស់ខ្លួន នៅក្នុងវិធីមួយដែលបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ត្រូវបានប្រកាសថាមិនអាចទទួលយកបានឡើយ។
- គ. នៅថ្ងៃទី៣ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៩ អង្គបុរេជំនុំជម្រះ បានបើកសវនាការទៅលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍សុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព។ អង្គបុរេជំនុំជម្រះកត់សម្គាល់ថា នៅក្នុងសេចក្តីសន្និដ្ឋានផ្ទាល់មាត់របស់ខ្លួន សហមេធាវីការពារក្តី មិនបានលើកឡើងអំពីផលប៉ះពាល់នៃសេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹង

⁴² សំណើសុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាពជាបន្ទាន់។

⁴³ ដីកាបដិសេធការដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព។

⁴⁴ សេចក្តីសម្រេចស្តីពីបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ ខៀវ សំផន ប្រឆាំងនឹងដីកាស្តីពីសិទ្ធិ និងកាតព្វកិច្ចរបស់ភាគីទាក់ទងនឹងការបកប្រែ ថ្ងៃទី២០ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០៩ A190/1/20 (“សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ទាក់ទងនឹងការបកប្រែ”)។

ឧទ្ធរណ៍ទាក់ទងនឹងការបកប្រែ ទៅលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍សុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាពឡើយ។

២៩. អង្គបុរេជំនុំជម្រះកត់សម្គាល់ថា នៅពេលដែលដីកាបដិសេធការដោះលែងត្រូវបានចេញដីកាស្តីពីបញ្ជាការបកប្រែរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតនៅជាធរមាននៅឡើយ។ ដោយសារតែបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍មិនបានបញ្ឈប់ដំណើរការនីតិវិធីទេនោះ ដីកាមួយគួរត្រូវបានចាត់ទុកថា មានសុពលភាព និងប្រសិទ្ធភាពរហូតដល់មានសេចក្តីសម្រេចមួយ ទៅលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍នោះ។ ទន្ទឹមគ្នាដែលបានលើកឡើងដោយសហមេធាវីការពារក្តីនៅក្នុងបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍សុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព មិនបានពិចារណាទៅលើគោលការណ៍នេះឡើយ ពីព្រោះសហមេធាវីការពារក្តីបានធ្វើការសន្មតថា ដីកាសម្រេចរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតទាក់ទងនឹងការបកប្រែ នឹងត្រូវបានបដិសេធចោលដោយអង្គបុរេជំនុំជម្រះ⁴⁵។ ការសន្មតបែបនោះមិនត្រឹមតែមិនបានពិចារណាថា ដីកាទាក់ទងនឹងការបកប្រែនៅមានសុពលភាពនៅឡើយ នៅពេលមានបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងការសន្មតរបស់សហមេធាវីការពារក្តី ត្រូវបានអះអាងដោយអង្គបុរេជំនុំជម្រះថា មិនបានផ្អែកទៅលើមូលហេតុត្រឹមត្រូវទៀតផងនៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចរបស់ខ្លួនទៅលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ទាក់ទងនឹងការបកប្រែ។ អង្គបុរេជំនុំជម្រះយល់ឃើញថា បញ្ជាការបកប្រែមិនបានប៉ះពាល់ដល់នីត្យានុកូលភាពនៃការឃុំខ្លួនឡើយ នៅពេលដែលដីកាបដិសេធការដោះលែងត្រូវបានចេញ ហើយក៏មិនប៉ះពាល់ដល់នីត្យានុកូលភាពនៃការឃុំខ្លួននៅពេលខាងមុខដែរ។

៣០. ចំពោះនីតិវិធីទាក់ទងទៅនឹងបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ស្តីពីការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន អង្គបុរេជំនុំជម្រះកត់សម្គាល់ថា សហមេធាវីការពារក្តី មិនបានបង្ហាញអំពីវិការផ្នែកនីតិវិធីជាក់លាក់ណាមួយឡើយ។ ពួកគាត់គ្រាន់តែបញ្ជាក់ថា “មិនមានការបង្ហាញយុត្តិកម្មឡើយ ចំពោះការពន្យារពេលចំនួន៧ខែ ដែលបានដាក់បន្ទុកទៅលើដំណើរការនីតិវិធីទាំងមូលឡើយ”។ ដីកាសម្រេចរបស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះ]។ ហើយវាងាយនឹងយល់បានណាស់ថាហេតុអ្វីបានជា

⁴⁵ បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍សុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព កថាខណ្ឌ៩។

ការពន្យារពេលនោះមិនមានបញ្ជាក់ពីហេតុផល”⁴⁶។ អង្គបុរេជំនុំជម្រះកត់សម្គាល់ថា មិនមានការពន្យារពេលបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ស្តីពីការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នឡើយ ក្រៅពីការដែលបង្កឡើងដោយការគ្មានសកម្មភាពរបស់សហមេធាវីការពារក្តី ដូចដែលមានក្នុងសេចក្តីពិចារណាក្នុងកថាខណ្ឌ២៨។ ដូច្នោះ ការពន្យារពេលនេះ មិនអាចប៉ះពាល់ដល់និក្ខានុកូលភាពនៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នឡើយ។

៣១. អង្គបុរេជំនុំជម្រះយល់ឃើញថា នីតិវិធីដែលអនុវត្តដោយសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ដែលនាំឱ្យមានការចេញដីកាបដិសេធការដោះលែងនោះ គឺត្រឹមត្រូវ ពីព្រោះមិនមានការបង្ហាញអំពីវិការផ្នែកនីតិវិធីឡើយ។

ង. មូលហេតុដែលត្រូវបានរកឃើញ និងជឿជាក់យ៉ាងច្បាស់ថា ជនត្រូវចោទធ្លាប់បានប្រព្រឹត្តបទល្មើសមួយ ឬច្រើន ដូចមានចែងនៅក្នុងដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរ (វិធាន ៦៣(៣)(ក) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង)

៣២. នៅក្នុងដីកាបដិសេធការដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានបញ្ជាក់ថា ៖

“ដើម្បីកំណត់ថា “តើមានហេតុផលសមស្រប ដែលអាចនាំឱ្យជឿបានថា ជនត្រូវចោទនោះបានប្រព្រឹត្តឧក្រិដ្ឋកម្ម ដូចដែលមានចែងនៅក្នុងដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរនោះដែរឬទេ” វាមានការចាំបាច់ត្រូវកំណត់ថា “តើមានអង្គហេតុ ឬព័ត៌មាន ដែលអាចធ្វើឱ្យអ្នកសង្កេតការណ៍សត្យានុម័តណាម្នាក់ជឿថា មនុស្សដែលពាក់ព័ន្ធប្រព្រឹត្តបទល្មើសនោះដែរឬអត់”។ លក្ខខណ្ឌនេះត្រូវតែមានជានិច្ច ក្នុងពេលដំណើរការ និងការចំរើនទៅមុខនៃកិច្ចស៊ើបសួរ។ ជាមួយគ្នានេះដែរ ពាក្យថា “បានប្រព្រឹត្តបទល្មើស” ទៅលើទម្រង់នៃការចូលរួម ដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រា២៩ នៃច្បាប់ស្តីពី...”

⁴⁶ បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍សុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព កថាខណ្ឌ៣១។
⁴⁷ ដីកាបដិសេធការដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព កថាខណ្ឌ៧។

៣៣. រំលឹកឡើងវិញនូវដីកាឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នរបស់ខ្លួន ចុះថ្ងៃទី១៩ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៧ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានលើកឡើងថា នៅមានហេតុផលសមស្របដែលនាំឱ្យជឿបានថា ខៀវ សំផន “បានជំរុញឱ្យមានការប្រព្រឹត្តិឧក្រិដ្ឋកម្ម ដែលគាត់ត្រូវបានចោទប្រកាន់”⁴⁸ ឬបានជួយ និងជំរុញឱ្យមានការប្រព្រឹត្តិឧក្រិដ្ឋកម្មទាំងនេះ ដូច្នេះ សន្និដ្ឋានថាលក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃវិធាន ៦៣(៣)(ក) នៃវិធានផ្ទៃក្នុងនៅតែត្រូវបានបំពេញនៅឡើយ។

៣៤. នៅក្នុងបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ខ្លួន សហមេធាវីការពារក្តីលើកឡើងថា ៖

“អត្ថិភាពនៃហេតុផលសមស្របដែលអាចនាំឱ្យជឿបានថា ជននោះបានប្រព្រឹត្តិឧក្រិដ្ឋកម្មដែលគេបានចោទប្រកាន់ចំពោះខ្លួន គឺជាលក្ខណៈតែមួយគត់ដ៏ចាំបាច់មិនអាចខ្វះបានចំពោះនិយតភាពនៃការរក្សាទុកការឃុំខ្លួន។ ប៉ុន្តែ នៅត្រង់ចំណុចនេះ សហមេធាវីការពារក្តីមិនអាចការពារខ្លួនឱ្យបានពេញលេញនោះទេ។ ដូច្នេះ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត មិនអាចសំអាងការបដិសេធការដោះលែងឱ្យមានសេរីភាពរបស់ខ្លួន លើលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យនេះបានទៀតហើយ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ បន្ទាប់ពីរយៈពេលមួយដែលបានស្ថិតនៅក្នុងការឃុំខ្លួន លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យនេះរំលែងជាលក្ខណៈកំណត់ហើយ។ ដូច្នេះ ក្រុមមេធាវីការពារក្តីសូមស្នើទៅអង្គបុរេជំនុំជម្រះ ឱ្យគ្រាន់តែធ្វើមិនដឹងមិនព្រួយចំពោះសេចក្តីកត់សម្គាល់របស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ទាក់ទងនឹងចំណុចនេះ”⁴⁹។

៣៥. សហព្រះរាជអាជ្ញាឆ្លើយតបថា ក្រុមមេធាវីការពារក្តីមិនបានបង្ហាញពីការប្រែប្រួលកាលៈទេសៈណាមួយឡើយ ចាប់តាំងពីដីកាឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នត្រូវបានចេញ ហើយថាលក្ខខណ្ឌនៃវិធាន ៦៣(៣)(ក) នៅតែត្រូវបានបំពេញ ចំពោះភស្តុតាងថ្មីៗដែលប្រមូលបាន ក្នុងអំឡុងកិច្ចស៊ើបអង្កេត⁵⁰។

៣៦. អង្គបុរេជំនុំជម្រះកត់សម្គាល់ថា នៅក្នុងសំណើសុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាពរបស់ខ្លួន ដែលបានដាក់នៅចំពោះមុខសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត សហមេធាវីការពារក្តីមិនបានលើកពីការប្រែប្រួលកាលៈទេសៈ ទាក់ទងទៅនឹងលក្ខខណ្ឌដែលមានចែងក្នុងវិធាន ៦៣(៣)(ក)។

⁴⁸ ដីកាបដិសេធការដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព កថាខណ្ឌ១១។
⁴⁹ បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍សុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព កថាខណ្ឌ៤៤។
⁵⁰ ចម្លើយតបសំណើសុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាពរបស់ ក.ស.ព កថាខណ្ឌ ២។

(ក) នៃវិធានផ្ទៃក្នុងឡើយ។ ទាក់ទិនទៅនឹងសេចក្តីពិចារណាដែលបានធ្វើឡើងដោយអង្គបុរេជំនុំជម្រះ នៅក្នុងកថាខណ្ឌ២១ នៃសេចក្តីសម្រេចនេះ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតមិនមានភាពព្រួយបារម្ភ ដើម្បីបង្ហាញនូវហេតុផលឱ្យបានច្រើនលើសពីសេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់ខ្លួនដែលថា នៅមានមូលហេតុដែលត្រូវបានរកឃើញ និងជឿជាក់យ៉ាងច្បាស់ថា ជនត្រូវចោទធ្លាប់បានប្រព្រឹត្តឧក្រិដ្ឋកម្ម ដែលខ្លួនគាត់ត្រូវបានដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការស៊ើបអង្កេត។ លើសពីនេះទៀត បន្ទាប់ពីបានពិនិត្យឡើងវិញនូវភស្តុតាង ដែលមាននៅក្នុងសំណុំរឿងដែលចាំបាច់ នៅពេលដែលទទួលបានបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាបដិសេធការដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព អង្គបុរេជំនុំជម្រះ មិនបានរកឃើញព័ត៌មានជាក់ស្តែងណាមួយឡើយ ដែលនឹងអាចធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ស្តីពីការបំពេញលក្ខខណ្ឌដូចដែលមានចែងក្នុងវិធាន ៦៣(៣)(ក) នៅពេលដែលសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានចេញដីកាបដិសេធការដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព និងនៅពេលបច្ចុប្បន្ន។

៣៧. ក្នុងករណីដែលសហមេធាវីការពារក្តីចង់និយាយ តាមរយៈសេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់ខ្លួនថា សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានចេញសេចក្តីសម្រេចបដិសេធសំណើសុំដោះលែង ដោយផ្អែកតែទៅលើវត្តមាននៃមូលហេតុដែលត្រូវបានជឿជាក់យ៉ាងច្បាស់នោះ អង្គបុរេជំនុំជម្រះពិចារណាឃើញថា ការលើកទទ្ទឹករណ៍នេះ គឺមិនមានហេតុផលត្រឹមត្រូវឡើយ។ វាមានលក្ខណៈច្បាស់លាស់ណាស់នៅក្នុងការបង្ហាញមូលហេតុរបស់ខ្លួនថា សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត បានធ្វើការពិចារណាលើកត្តាផ្សេងទៀត លើសពីអ្វីដែលបានបញ្ជាក់ក្នុងវិធាន៦៣(៣)(ក) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង នៅពេលធ្វើការសម្រេចបដិសេធសំណើសុំដោះលែងជនត្រូវចោទជាបន្ទាន់នោះ ជាពិសេសដូចដែលមានបញ្ជាក់នៅក្នុងកថាខណ្ឌ១១ និង១២ ដីកាបដិសេធការដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព។

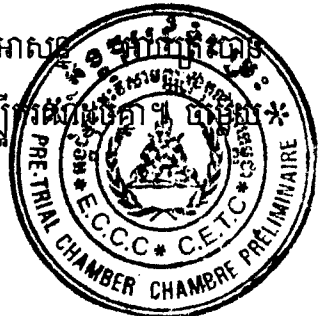
**ច. ការពិចារណាអំពីមូលហេតុ ដែលការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នគឺជាវិធានការដ៏ចាំបាច់
(វិធាន ៦៣(៣)(ខ) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង)**

៣៨. នៅក្នុងដីការបស់ខ្លួនបដិសេធការដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត បានរកឃើញថា មូលហេតុទាំងបួនដែលពីដំបូងខ្លួនបានយកមកធ្វើជាសំអាងក្នុងចេញ ដីការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នជនត្រូវចោទនោះនៅតែបំពេញនៅឡើយ ដូច្នេះសន្និដ្ឋានថា ការ ឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន គឺនៅតែជាវិធានការដ៏ចាំបាច់ដើម្បីការពារការបំផ្លាញភស្តុតាង ដើម្បីការពារកុំឱ្យមានការគាបសង្កត់លើសាក្សីនិងជនរងគ្រោះ ដើម្បីការពារសន្តិសុខ ឱ្យជនត្រូវចោទ និងដើម្បីរក្សាសណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ⁵¹។

៣៩. អង្គបុរេជំនុំជម្រះ នឹងពិនិត្យឡើងវិញនូវសេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ទាក់ទិនទៅនឹងមូលហេតុនីមួយៗក្នុងចំណោមមូលហេតុទាំងបួននោះ ដើម្បីកំណត់ថាតើ មូលហេតុទាំងនោះនៅតែបំពេញយ៉ាងណា។ មូលហេតុទីបីដែលមាននៅក្នុងវិធាន៦៣ (៣)(ខ)(៣) នៃវិធានផ្ទៃក្នុងដែលចែងថា ដើម្បីធានាវត្តមានរបស់ជនត្រូវចោទនៅក្នុង ដំណើរការនីតិវិធី នឹងមិនត្រូវធ្វើការវិភាគឡើយ ពីព្រោះវាមិនមែនជាផ្នែកមួយនៃដីការ បដិសេធការដោះលែងឱ្យមានសេរីភាពរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតឡើយ ហើយមិន មានទង្វើករណ៍ណាមួយត្រូវបានលើកឡើងឡើយពីភាគីនៅក្នុងបញ្ហានេះទេ។

i) មូលហេតុទីមួយ និងមូលហេតុទីពីរ នៅក្នុងវិធាន ៦៣(៣)(ខ) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង: ដើម្បីរា វាំងកុំឱ្យជនត្រូវចោទគាបសង្កត់លើសាក្សី ឬជនរងគ្រោះ ឬរារាំងកុំឱ្យមានការត្រូវរួគ្នា រវាងជន ត្រូវចោទនិងអ្នកសមគំនិតចំពោះបទឧក្រិដ្ឋ ដែលស្ថិតនៅក្រោមយុត្តាធិការរបស់ អ.វ.ត.ក និងដើម្បីថែរក្សាភស្តុតាង ឬការពារមិនឱ្យបំផ្លាញភស្តុតាង។

៤០. មូលហេតុទាំងពីរខាងលើដែលយកមកប្រើសម្រាប់ឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន វិភាគជាមួយគ្នា ពីព្រោះមូលហេតុទាំងពីរនេះត្រូវបានគាំទ្រដោយទង្វើករណ៍ណាមួយ

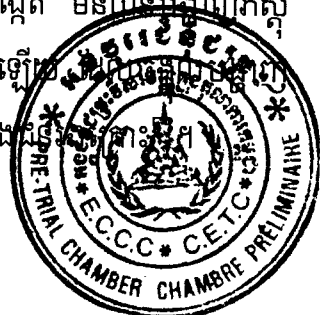

⁵¹ ដីការបដិសេធការដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព កថាខណ្ឌ២២។ សាលដីការលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីការបដិសេធសំណើសុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព និង ដីការស្តីពីការ ពន្យារចំរើននៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន ២១

របស់សាក្សីត្រូវបានចាត់ទុកថាជា “ភស្តុតាង” នៅក្នុងអត្ថន័យវិធាន ៦៣(៣)(ខ)(២) នៃ វិធានផ្ទៃក្នុង។

៤១. នៅក្នុងដីកាបដិសេធការដោះលែងឱ្យមានសេរីភាពរបស់ខ្លួន សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត បានរកឃើញថា ការវិវឌ្ឍន៍ទៅនៃពេលវេលាមិនបានកាត់បន្ថយនូវហានិភ័យដែលថា ជន ត្រូវចោទអាចគាបសង្កត់ទៅលើសាក្សី ឬជនរងគ្រោះ ឬបំផ្លាញភស្តុតាងឡើយ។ សហ ចៅក្រមស៊ើបអង្កេតពិចារណាឃើញថា : (i) បច្ចុប្បន្ននេះ ជនត្រូវចោទបានដឹងអំពី អត្តសញ្ញាណរបស់ជនរងគ្រោះ និងសាក្សីដាក់បន្ទុក ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងដំណើរការនីតិវិធី និងដឹងអំពីសក្ខីកម្មសំខាន់មួយចំនួន ដែលអាចបញ្ជាក់ពីតួនាទីរបស់គាត់ដែលអាចមាន ជាពិសេស នៅក្នុងមន្ទីរ៨៧០ និងការជម្លៀសប្រជាជនចេញពីទីក្រុងភ្នំពេញ។ (ii) សាក្សី ជាច្រើនក្នុងចំណោមសាក្សីទាំងនោះអាចត្រូវបានស្តាប់ចម្លើយម្តងទៀត ហើយពួកគេក៏ បានបង្ហាញឈ្មោះសាក្សីសំខាន់ៗដទៃទៀត ដែលមិនទាន់ត្រូវបានស្តាប់ចម្លើយនៅឡើយ។ (iii) មានហានិភ័យជាក់ច្បាស់មួយ ដែលសាក្សីអាចបដិសេធមិនចូលរួមក្នុងដំណើរការ នីតិវិធីនៅពេលខាងមុខ ប្រសិនបើជនត្រូវចោទត្រូវបានដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព។ (iv) សាក្សីទាំងនេះអាចទទួលរងការគាបសង្កត់ ពីព្រោះពួកគាត់គឺជាអ្នកធ្លាប់នៅក្រោមបង្គាប់ របស់ជនត្រូវចោទ ឬដោយសារតែតួនាទីជាន់ខ្ពស់របស់ជនត្រូវចោទ។ (v) ហានិភ័យនេះ វាពិតជាក់ស្តែង ដោយផ្អែកទៅលើសេចក្តីថ្លែងការណ៍ជាសាធារណៈរបស់ជនត្រូវចោទ ដែលថាមានហានិភ័យពិតប្រាកដក្នុងការសងសឹក ប្រសិនបើគាត់ត្រូវបាននាំខ្លួនយកទៅ ជំនុំជម្រះទោស ដូចដែលមានសេចក្តីរាយការណ៍នៅក្នុងអត្ថបទមួយដែលមានចំណងជើង ថា “មេខ្មែរក្រហមចង់បានគណៈកម្មការស្វែងរកការពិតមួយ ជំនួសការជំនុំជម្រះទោស” ដែលបានចេញផ្សាយនៅថ្ងៃទី១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០២ (“អត្ថបទចុះថ្ងៃទី១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០២”)⁵²។

៤២. សហមេធាវីការពារក្តីលើកទង្វើករណីថា សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត មិនបានបង្ហាញភស្តុ តាងអំពីសកម្មភាព ឬឥរិយាបថពីអតីតកាលរបស់ជនត្រូវចោទទេ រឺ មិនបានបង្ហាញនូវហានិភ័យជាក់ស្តែងដែលគាត់អាចគាបសង្កត់ទៅលើសាក្សី និង

⁵² ដីកាបដិសេធការដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព កថាខណ្ឌ១៦។

⁵³ បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍សុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព កថាខណ្ឌ៥៨-៥៩។

៤៣. សហព្រះរាជអាជ្ញាឆ្លើយតបថា នៅក្នុងកាលៈទេសៈដែលនៅមានសាក្សីសំខាន់ៗមួយចំនួនតូច ការភ័យខ្លាចដែលមានលក្ខណៈទូលំទូលាយក្នុងការធ្វើសក្ខីកម្មនៅចំពោះមុខ អ.វ.ត.ក និងការមិនមានវិធានការការពារសាក្សីបច្ចុប្បន្ននេះ ការប្រកាសរបស់ជនត្រូវចោទ ដែលត្រូវបានរាយការណ៍នៅក្នុងអត្ថបទ ចុះថ្ងៃទី១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០២ គួរត្រូវបានពិចារណាថា ជាភស្តុតាងនៃនិន្នាការរបស់ជនត្រូវចោទក្នុងការរារាំងដំណើរការយុត្តិធម៌។ នៅក្នុងការយល់ឃើញរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា “ការគំរាមកំហែងទាំងនេះ គួរត្រូវបានចាត់ទុកថាជាទម្ងន់បន្ថែមដែលជាលទ្ធផលនៃការគាំទ្រដល់ជនត្រូវចោទ ដែលនៅតែមានជាបន្តទៀតនៅក្នុងផ្នែកខ្លះនៃប្រទេសនៅឡើយ ហើយនិងឥរិយាបថរបស់ពួកអ្នកគាំទ្ររូបគាត់មួយចំនួន ចំពោះដំណើរការនីតិវិធីនៅ អ.វ.ត.ក”⁵⁴។

៤៤. អង្គបុរេជំនុំជម្រះកត់សម្គាល់ឃើញថា ជនត្រូវចោទអាចពិនិត្យមើលសំណុំរឿងទាំងមូលបាន រួមទាំងឈ្មោះរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី និងសាក្សីសំខាន់ៗជាច្រើន។ ការណ៍នេះទំនងជាមានចំនួនកំណត់មួយនៃសាក្សីដែលនៅសល់ ដែលអាចធ្វើសក្ខីកម្មដោយផ្ទាល់ចំពោះការជាប់ទាក់ទងរបស់ជនត្រូវចោទទៅនឹងឧក្រិដ្ឋកម្ម ដែលត្រូវបាន ចោទប្រកាន់។ សាក្សីខ្លះ ក្នុងចំណោមសាក្សីទាំងអស់នេះ មិនទាន់ត្រូវបានស្តាប់ឆ្លើយពីសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតនៅឡើយទេ។ ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ អង្គបុរេជំនុំជម្រះ មិនទាន់បានបង្ហាញឱ្យបានជាក់លាក់អំពីអត្តសញ្ញាណសាក្សីនៅឡើយទេ ដោយបញ្ជាក់ថា ពួកគាត់គឺជាអ្នកធ្លាប់នៅក្រោមបង្គាប់របស់ជនត្រូវចោទ ដែលផ្ទុយទៅនឹងអ្វីដែលបញ្ជាក់ដោយសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត។

៤៥. ជនត្រូវចោទបានទទួលស្គាល់ថា គាត់គឺជាប្រមុខរដ្ឋ និងជាសមាជិកម្នាក់នៃគណៈកម្មាធិការមជ្ឈិម នៃបក្សកុម្មុយនីស្តកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ។ ជនត្រូវចោទ ក៏ទំនងជាមានសកម្មភាពយ៉ាងសកម្មនៅក្នុងនយោបាយក្រោយឆ្នាំ១៩៧៩⁵⁵។

⁵⁴ ចម្លើយតបសំណើសុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាពរបស់ ក.ស.ព កថាខណ្ឌ៣៧។
⁵⁵ Nayan Chanda សត្រូវបងប្អូនដង្កាវ៖ សង្គ្រាមបន្ទាប់ពីសង្គ្រាម៖ A history of Indochina Since the Fall of Saigon (New York: Norton, 1986), D29 ឧបសម្ព័ន្ធ ក ឯកសារភ្ជាប់ ៦៧ ERN 0149372-0149373, ទំព័រ 394។ Philip Short, Pol Pot: The History of a Revolution (London: 2005, D29, ឧបសម្ព័ន្ធ ក ឯកសារភ្ជាប់ ៦៨ ERN 0149375-0149378, ទំព័រ 419-423។
 សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាបដិសេធសំណើសុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព និង ដីកាស្តីពីការ ពន្យារចិនវេលានៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន ២៣

ឃើញថា កម្រិតនៃឥទ្ធិពល គឺត្រូវភ្ជាប់ជាចាំបាច់ទៅនឹងតួនាទីជាន់ខ្ពស់នេះ និងការជាប់
ទាក់ទងនៅក្នុងចលនានយោបាយ។ ឥទ្ធិពលនេះមិនបញ្ឈប់ឡើយ នៅពេលដែលជននោះ
លែងកាន់កាប់តួនាទីបែបនោះតទៅទៀត ហើយដូច្នោះ ឥទ្ធិពលនេះនៅតែមាននៅពេល
បច្ចុប្បន្ននេះ។

៤៦. នៅក្នុងកាលៈទេសៈទាំងនេះ អង្គបុរេជំនុំជម្រះពិចារណាឃើញថា ជនត្រូវចោទមាន
សមត្ថភាពប្រមូលអ្នកដទៃផ្សេងទៀតឱ្យដាក់ការគាបសង្កត់ទៅលើសាក្សី និងជនរងគ្រោះ។

៤៧. អង្គបុរេជំនុំជម្រះកត់សម្គាល់ឃើញថា ផ្នែកសំអាងហេតុរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត
ដែលថាមានហានិភ័យពិតប្រាកដ ដែលជនត្រូវចោទអាចគាបសង្កត់ទៅលើសាក្សី ឬជន
រងគ្រោះនោះ គឺផ្អែកតែទៅលើអត្ថបទចុះថ្ងៃទី១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០២ ប៉ុណ្ណោះ។ អត្ថបទនោះ
បញ្ជាក់ថា ៖

“អតីតនាយករដ្ឋមន្ត្រី ខៀវ សំផន បានប្រាប់ AFP ថា គាត់ និងមេដឹកនាំជាន់ខ្ពស់ដទៃទៀត
នឹងត្រៀមលក្ខណៈផ្តល់ភស្តុតាងស្តីអំពីកិច្ចការផ្ទៃក្នុង នៃរបបម៉ៅនិយមជ្រុលដ៏សម្ងាត់
បំផុត ដែលដឹកនាំដោយបងធំទីមួយ ប៉ុល ពត ប្រសិនបើមានការបង្កើតគណៈកម្មការ
ស្វែងរកការពិតដែលមានរបៀបដូចអាហ្វ្រិកខាងត្បូង។

ការជំនុំជម្រះទោសដែលគាំទ្រដោយអង្គការសហប្រជាជាតិ ប្រឈមនឹង “ការសងសឹក”
ប្រសិនបើគាត់ និងមេដឹកនាំដទៃទៀតត្រូវបាននាំយកមកកាត់ទោសចំពោះឧក្រិដ្ឋកម្ម
ប្រឆាំងនឹងមនុស្សជាតិ ដែលត្រូវបានចោទប្រកាន់ថា បានប្រព្រឹត្តចន្លោះ ឆ្នាំ១៩៧៥ និង
ឆ្នាំ១៩៧៩។

គាត់បាននិយាយពីផ្ទះរបស់គាត់នៅក្នុងព្រៃដាច់ស្រយាល ដែលមានចម្ងាយ១០គ.ម (៦
ម៉ែល) ប៉ែកខាងលិចក្រុងប៉ៃលិន តាមព្រំដែនថៃថា “នៅឯសវនាការ និងប្រជុំជាមួយ
មិនយល់ឡើយ”។

“ហើយយើងមិនអាចមានលទ្ធភាពជួលមេធាវីការពារក្តីបានឡើយ ហើយយើង
អាចទទួលបានការជំនុំជម្រះទោសប្រកបដោយយុត្តិធម៌ឡើយ” [...]

មេដឹកនាំខ្មែរក្រហមអះអាងថា ពួកគាត់នៅមានការគាំទ្រខ្លះក្នុងចំណោមអ្នកប្រកាន់មតិ
តឹងរឹង ដែលនឹងធ្វើការសងសឹកចំពោះការកាត់ទោសណាមួយ”⁵⁶។

៤៨. អង្គបុរេជំនុំជម្រះយល់ឃើញថា អត្ថបទចុះថ្ងៃទី១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០២ គឺមិនគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការ
គាំទ្រសេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតឡើយ ដែលថាមានហានិភ័យពិត
ប្រាកដ ដែលជនត្រូវចោទអាចគោរពសង្កត់លើជនរងគ្រោះ និងសាក្សី។ អង្គបុរេជំនុំជម្រះ
មិនបានរកឃើញភស្តុតាងអំពីសកម្មភាព និង/ឬឥរិយាបថអតីតកាលរបស់ជនត្រូវចោទ
ដែលនឹងអាចមានហានិភ័យដ៏ពិតប្រាកដ ដែលជនត្រូវចោទអាចប្រើឥទ្ធិពលនោះ ដើម្បី
គោរពសង្កត់សាក្សី និងជនរងគ្រោះ ឬគាត់នឹងបំផ្លាញភស្តុតាងឡើយ។

៤៩. ដូច្នោះ អង្គបុរេជំនុំជម្រះយល់ឃើញថា ការឃុំខ្លួនគឺមិនមែនជាវិធានការចាំបាច់ដើម្បីរារាំង
កុំឱ្យជនត្រូវចោទគោរពសង្កត់ទៅលើសាក្សី ឬជនរងគ្រោះ និងបំផ្លាញភស្តុតាងឡើយ។
ដូច្នោះ លក្ខខណ្ឌដែលមានចែងនៅក្នុងវិធាន ៦៣(៣)(ខ)(១) និង (២) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង
ដែលត្រូវបានបំពេញទៀតហើយ។

ii) មូលហេតុទីបួននៅក្នុងវិធាន ៦៣(៣)(ខ) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ដើម្បីថែរក្សាសន្តិសុខឱ្យជន
ត្រូវចោទ

៥០. សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតពិចារណាឃើញថា “ស្ថានទម្ងន់នៃបទឧក្រិដ្ឋ និងការគំរាម
កំហែងដល់សណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ ប្រសិនបើជនត្រូវចោទត្រូវបានដោះលែង អាចធ្វើ
ឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ដល់សុវត្ថិភាពផ្ទាល់ខ្លួនរបស់គាត់”។ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត បាន
បន្ថែមទៀតថា “ប្រសិនបើព្រឹត្តិការណ៍ក្នុងឆ្នាំ១៩៩១ ដែលកាលនោះ ខៀវ សំផន ត្រូវបាន
ដេញវាយឱ្យបែកក្បាលដោយហ្វូងមហាជនដែលពោរពេញដោយកំហឹង មិនអាចបញ្ជាក់
អំពីហានិភ័យបច្ចុប្បន្នរបស់ជនត្រូវចោទបានទេនោះ វាក៏អាចជាធាតុមួយក្នុងចំណោមធាតុ
សេចក្តីសន្និដ្ឋានដូចខាងលើ ហើយ គ្រាន់អ្វីដែលអាចធានាអះអាងបានប៉ុណ្ណោះ”។

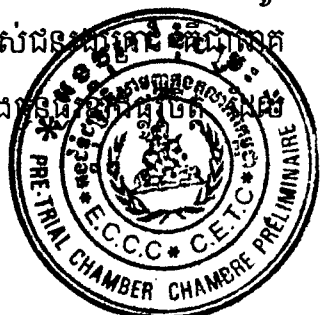

⁵⁶ “មេខ្មែរក្រហមចង់ឱ្យគណៈកម្មការស្វែងរកការពិត ជំនួសឱ្យការជំនុំជម្រះទោស” Agence France Press ថ្ងៃទី១៧ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០២
ឧបសម្ព័ន្ធ ក ឯកសារភ្ជាប់ ៧៤ ERN 00149391-00149393។
សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាបដិសេធសំណើសុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព និង ដីកាស្តីពីការ
ពន្យារថិរវេលានៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន ២៥

នោះនឹងមិនអាចកើតមានឡើងម្តងទៀតនោះទេ”⁵⁷។ ដោយសារតែការចាប់អារម្មណ៍របស់ប្រព័ន្ធសារព័ត៌មានទៅលើការជំនុំជម្រះទោស សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតយល់ឃើញថាហានិភ័យនេះធ្ងន់ធ្ងរជាងពេលដែលចេញដីកាឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នលើកដំបូង។

៥១. សហមេធាវីការពារក្តីលើកទី១ឡើងវិញថា “ហានិភ័យដែលសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតលើកយកមកសំអាងនោះ គឺពុំមានលក្ខណៈជាក់ស្តែង និងពុំមានភាពបច្ចុប្បន្នភាពឡើយ។ វាគ្រាន់តែជាការសន្មត និងមានលក្ខណៈជាសម្មតិកម្មតែប៉ុណ្ណោះ”⁵⁸។ ជាពិសេស ពួកគាត់អះអាងថា : (i) អង្គហេតុដែលដំណើរការនីតិវិធីកំពុងដំណើរការ និងទទួលបានការចាប់អារម្មណ៍ពីប្រព័ន្ធព័ត៌មានជាច្រើន។ (ii) ការយល់ដឹងអំពីស្ថានភាព។ (iii) ស្ថានទម្ងន់នៃឧក្រិដ្ឋកម្មដែលត្រូវបានចោទប្រកាន់។ (iv) ហានិភ័យនៃការរំខានដល់សណ្តាប់ធ្នាប់សារធារណៈ។ និង (v) ព្រឹត្តិការណ៍ឆ្នាំ១៩៩១ “ដែលមានលក្ខណៈពិសេស ហើយព្រឹត្តិការណ៍នោះបានកើតឡើងក្នុងអំឡុងពេលដែលកម្ពុជាកំពុងមានវិបត្តិផ្នែកនយោបាយ” មិនមែនជាការពិចារណាដែលទាក់ទងគ្នាឡើយក្នុងការវាយតម្លៃពីហានិភ័យ ចំពោះសុវត្ថិភាពរបស់ជនត្រូវចោទ⁵⁹។

៥២. យោងទៅលើសេចក្តីថ្លែងការណ៍ទៅកាន់សារព័ត៌មានរបស់ជនរងគ្រោះពីររូប និងយោងទៅលើឧប្បត្តិហេតុមួយ ដែលបានកើតឡើងក្នុងអំឡុងសន្តិសុខសារព័ត៌មានបន្ទាប់ពីសវនាការលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ទាក់ទងនឹងការបកប្រែរបស់ជនត្រូវចោទ សហព្រះរាជអាជ្ញា បានអះអាងថា “សេចក្តីថ្លែងការណ៍ និងឥរិយាបថរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី និងជនរងគ្រោះខ្លះបង្ហាញថា ការដោះលែងជនណាម្នាក់ក្នុងចំណោមជនត្រូវចោទទាំងប្រាំរូបនេះ អាចនឹងប្រែក្លាយជាអំពើហិង្សាសំដៅប្រឆាំងនឹងអតីតមេដឹកនាំខ្មែរក្រហម រួមទាំង [ជនត្រូវចោទ]”⁶⁰។ ពួកគាត់បានលើកឡើងថា “ប្រតិកម្មដ៏រំជួលចិត្តរបស់ជនត្រូវចោទ គឺជាកតសញ្ញានៃជំងឺតានតឹងខាងផ្លូវអារម្មណ៍ក្រោមមានការប៉ះទង្គិចយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ”។

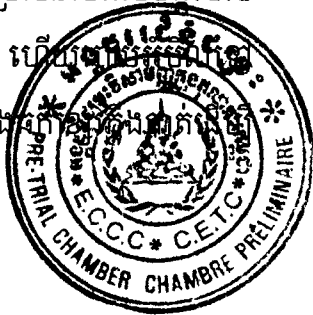
⁵⁷ ដីកាបដីសេធាវីការដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព កថាខណ្ឌ២១។
⁵⁸ បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍សុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព កថាខណ្ឌ៨០។
⁵⁹ បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍សុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព កថាខណ្ឌ៧៩។
⁶⁰ ចម្លើយតបសំណើសុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាពរបស់ ក.ស.ព កថាខណ្ឌ៣៩។

នៅមានជាបន្តនៅឡើយក្នុងចំណោមជនរងគ្រោះ នៅខណៈដែលនីតិវិធីរបស់ អ.វ.ត.ក នាំឱ្យ មានការលេចឡើងជាថ្មីនូវការតានតឹងនៅក្នុងអារម្មណ៍”⁶¹។

៥៣. អង្គបុរេជំនុំជម្រះសង្កេតឃើញថា ជនត្រូវចោទគឺជាអតីតឥស្សរៈជននយោបាយដ៏ល្បីល្បាញ ម្នាក់ក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ហើយត្រូវបានគេចាត់ទុកថាជាមេដឹកនាំម្នាក់ក្នុងចំណោមមេដឹកនាំ ជាច្រើននៃរបបកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ។ ជាអតីតប្រមុខរដ្ឋនៃកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ ជនត្រូវ ចោទស្នើរត្រូវបានវាយសម្លាប់ដោយហ្វូងមហាជន នៅពេលដែលគាត់បានវិលត្រឡប់មក ទីក្រុងភ្នំពេញវិញក្នុងខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩១ ក្រោយពីមានកិច្ចព្រមព្រៀងទីក្រុងប៉ារីស⁶²។

៥៤. យោងតាមអត្ថបទដែលបានបោះពុម្ពផ្សាយក្នុងកាសែត Phnom Penh Post ក្នុងឆ្នាំ២០០០ ជនត្រូវចោទ បានដាក់លក្ខខណ្ឌមួយសុំឱ្យមានការធានា ដល់សុវត្ថិភាពផ្ទាល់ខ្លួនរបស់គាត់ ចំពោះការឡើងផ្ទៃក្នុងវេទិកាសារធារណៈ ក្នុងឆ្នាំ២០០០⁶³។

៥៥. ជនរងគ្រោះពីររូប បានធ្វើសេចក្តីផ្តេងការណ៍ទៅកាន់សារព័ត៌មាន ដោយបង្ហាញពីប្រតិកម្ម ដ៏រំជួលចិត្តរបស់ពួកគាត់ នៅពេលដំណើរការនីតិវិធីបានបន្តនៅចំពោះមុខអ.វ.ត.ក។ កាសែត New York Times ចេញថ្ងៃទី១៧ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៨ បានរាយការណ៍ ថា [REDACTED] ដោយសំដៅទៅលើមេដឹកនាំខ្មែរក្រហមនោះ បានប្រកាសថា “មានតែការសម្លាប់ពួកគាត់ទេ ដែលនឹងធ្វើឱ្យ [រូបគាត់] មានអារម្មណ៍ស្ងប់”។ គាត់បាន និយាយថា “ខ្ញុំចង់ឱ្យពួកវាលឺចាប់ដូចដែលខ្ញុំធ្លាប់បានលឺចាប់ដែរ។ ខ្ញុំនិយាយពាក្យនេះ ចេញពីបេះដូងរបស់ខ្ញុំ” [REDACTED] បានប្រកាសថា “ប្រសិនបើតាមចិត្តរបស់ អ្នកស្រី អ្នកស្រីចង់តែហាន់បុរសចំណាស់ [នួន ជា] ជាចម្រៀកៗ ហើយប្រើប្រាស់វិធី លើវប្បសរបស់គាត់។ អ្នកស្រីចង់វាយដំ និងធ្វើទារុណកម្មគាត់ និងប្រើប្រាស់វិធីដូច្នោះ”។

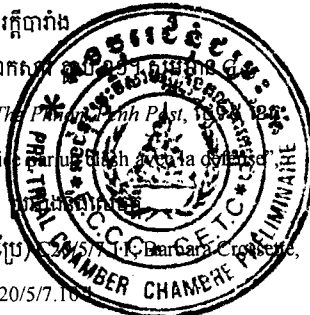
⁶¹ ចម្លើយរបស់លោកស៊ុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាពរបស់ ក.ស.ព កថាខណ្ឌ៣៩។
⁶² “គាត់គ្មានសិទ្ធិរស់រានមានជីវិតទេ” Time ថ្ងៃទី៩ ខែធ្នូ ឆ្នាំ១៩៩១ D29 ឧបសម្ព័ន្ធ ក ឯកសារភ្ជាប់ ៩៦ ERN S 00041075។
⁶³ អតីតមេដឹកនាំកំពូលខ្មែរក្រហម ខៀវ សំផន ឥឡូវនេះព្រមចេញមកផ្តេងនៅក្នុងវេទិកាសារធារណៈ [...] ទោះបីជា យ៉ាងណាក៏ដោយ សំផន បានដាក់លក្ខខណ្ឌឱ្យសហគមន៍អន្តរជាតិ ឬអង្គការឯករាជ្យធានាសុវត្ថិភាពរបស់គាត់នៅ ពេលបង្ហាញខ្លួនជាសាធារណៈ” Anette Marcher and Yin Soeum, “ខៀវ សំផន ចង់បង្ហាញខ្លួនជាសាធារណៈ”, Phnom Penh Post, ចេញផ្សាយថ្ងៃទី ៤-១៧ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០០, D29 ឧបសម្ព័ន្ធ ក ឯកសារភ្ជាប់ ៩៥f ERN 00149557-00149560។

ឱ្យនិយាយ”⁶⁴។ ការគំរាមកំហែងត្រូវបានធ្វើឡើងផងដែរប្រឆាំងនឹង កាំង ហ្គេកអ៊ាវ ហៅ ឌុច ក្នុងអំឡុងសវនាការសាធារណៈលើកដំបូងរបស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះ ដែលបានប្រព្រឹត្តិធ្វើ ឡើងក្នុងខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៧ ដែលនៅពេលនោះជនរងគ្រោះម្នាក់ឈ្មោះ [REDACTED] បានប្រកាសថា “យើងទាំងអស់គ្នាចង់ក្រោកឡើង ហើយដាល់គាត់”⁶⁵។

៥៦. ក្នុងអំឡុងសន្និសីទកាសែតមួយដែលធ្វើឡើង បន្ទាប់ពីសវនាការលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ទាក់ ទងនឹងការបកប្រែរបស់ជនត្រូវចោទ ជនរងគ្រោះជាថ្មីម្តងទៀតបានបង្ហាញប្រតិកម្មដ៏រំជួល ចិត្ត និងខឹងសម្បារ។ ការថតវីដេអូនៃសន្និសីទនេះបង្ហាញថា ជនរងគ្រោះស្ត្រីម្នាក់ ដែល សហព្រះរាជអាជ្ញាបានបង្ហាញអត្តសញ្ញាណថាឈ្មោះ [REDACTED] បានស្រែក ហើយបានចង្អុលម្រាមដៃរបស់គាត់ទៅកាន់សហមេធាវីជាតិ ដោយបាននិយាយថា ឪពុក ម្តាយរបស់គាត់បានស្លាប់ក្នុងរបបនោះ។ [REDACTED] បានព្រមានថា ប្រសិនបើតុលាការ នេះមិនបានដំណើរការឱ្យបានរលូនក្នុងការផ្តល់យុត្តិធម៌ទេនោះ គាត់នឹង “ហៅភេរវជន AI Qaida មកបង្កភេរវកម្ម នៅអ.វ.ត.ក នេះ”⁶⁶។

៥៧. ប្រតិកម្មដ៏រំជួលចិត្តដែលបានបញ្ចេញដោយជនរងគ្រោះជាច្រើននេះ ដូចដែលបានប្រមើល ទុកជាមុនដោយអ្នកជំនាញផ្នែកវិកលវិទ្យាបង្ហាញថា ដំណើរការនៅចំពោះមុខអ.វ.ត.ក អាចនាំឱ្យមានការលេចឡើងជាថ្មីនៃភាពតានតឹងក្នុងអារម្មណ៍ ក្នុងចំណោមជនរងគ្រោះ ទាំងឡាយដែលទទួលរងនូវជំងឺបាក់ស្បាត និង“ការកើនឡើងផលវិបាកសង្គមជាអវិជ្ជមាន

⁶⁴ Seth Mydans, “In Khmer Rouge Trial, Victims Will not Stand Idly By”, *The New York Times*, ចេញផ្សាយថ្ងៃទី១៧ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៨, C20/5/7.7 ។
⁶⁵ Erika Kinetz and Yun Samean, “ឌុចប្រឈមមុខនឹងចៅក្រមនៅក្នុងសវនាការនៅ អ.វ.ត.ក ជាសាធារណៈលើកទីមួយ”, *The Cambodia Daily*, ចេញផ្សាយថ្ងៃទី២១ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៧, C11/11, ឧបសម្ព័ន្ធ ក ឯកសារភ្ជាប់ ក ២៤។
⁶⁶ Claire Duffet, “តុលាការជំនុំជម្រះប្រឈមនឹងស្ថានភាពស្មារតីខ្ពស់នៅពេលដែលសហមេធាវីការពារក្តីបារាំង ទាមទារឱ្យមានការបកប្រែថ្មី”, *Law.com: International News*, ថ្ងៃទី១០ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៨ ឧបសម្ព័ន្ធ ខ ឯកសារភ្ជាប់ ក ២៥។
Wikins, “ភាពគ្មានសណ្តាប់ធ្នាប់នៅក្នុងតុលាការ នៅពេលដែលសវនាការបញ្ចប់ក្នុងភាពច្របូកច្របល់”, *The Phnom Penh Post*, ថ្ងៃទី២៥ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៨ C20/5/7.12; Stephanié Gée, “សាលាក្តីខ្មែរក្រហម: l’exaspération des victimes intensifie l’attente”, *Le Monde*, ថ្ងៃទី១៧ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៧, C20/5/7.9; M. Hour, “តុលាការខ្មែរក្រហមបើកសវនាការលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ ខៀវ សំផន ដោយមិនមានសម្រេចស្តីពីការបកប្រែសំណុំរឿង”, *Rasmei Kampuchea*, ចេញផ្សាយថ្ងៃទី៥ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៨ (ការបកប្រែ ដោយស្រីសុដ្ឋារតនា ភីម៉ាស៊ី), C20/5/7.10; “Farce Meets Justice in Khmer Rouge Trial”, *The Nation*, ចេញផ្សាយ ថ្ងៃទី១៧ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៨ C20/5/7.10

ដែលអាចមានចំពោះពួកគាត់⁶⁷។ ប្រតិកម្មទាំងនេះបង្ហាញថា ការដោះលែងជនត្រូវចោទ អាចប្រែក្លាយជាអំពើហិង្សាប្រឆាំងនឹងរូបគាត់។

៥៨. ដូច្នោះ អង្គបុរេជំនុំជម្រះយល់ឃើញថា ការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន គឺនៅតែជាវិធានការ ដ៏ចាំបាច់ដើម្បីការពារសុវត្ថិភាពជនត្រូវចោទ។

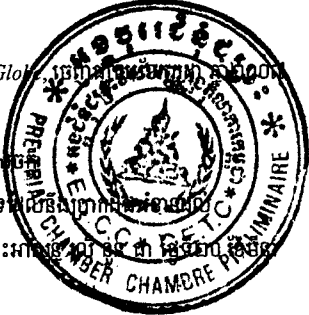
iii) មូលហេតុទីប្រាំនៅក្នុងវិធានផ្ទៃក្នុង ៦៣(៣)(ខ): ដើម្បីថែរក្សាសណ្តាប់ធ្នាប់សង្គម

៥៩. ដោយអនុម័តការបកស្រាយដែលផ្តល់ឱ្យដោយអង្គបុរេជំនុំជម្រះ សហចៅក្រមស៊ើប អង្កេតពិចារណាឃើញថា : (i) ដើម្បីបំពេញឱ្យបាននូវមូលហេតុនេះ “អង្គហេតុដែល បង្ហាញថា ការដោះលែងជនត្រូវចោទដែលនឹងប្រាកដជានាំខានដល់សណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈត្រូវតែមាន។ (ii) សេចក្តីសម្រេចនេះជាប់ពាក់ព័ន្ធជាចាំបាច់ទៅនឹងវិធីនៃការព្យាករណ៍។ ហើយ (iii) ការឃុំខ្លួននឹងនៅតែបន្តស្របច្បាប់ ប្រសិនបើសណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈនៅតែត្រូវបានគំរាមកំហែងយ៉ាងពិតប្រាកដ⁶⁸។

៦០. សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតពិចារណាឃើញថា “រយៈពេល៣០ឆ្នាំមកហើយ ឥទ្ធិពលនៃរបប ខ្មែរក្រហមមកលើសង្គមកម្ពុជា គឺនៅតែមាន ហើយថាប្រជាជនកម្ពុជាទាំងមូលទទួលរង ពីជំងឺបាក់ស្បាត។ ការចាប់អារម្មណ៍របស់ប្រជាជន និងប្រព័ន្ធព័ត៌មានទៅលើអង្គជំនុំ ជម្រះវិសាមញ្ញ និងដំណើរការនីតិវិធីកំពុងបន្ត [បង្ហាញ] ថានេះគឺជាកង្វល់ដ៏ធំមួយ សម្រាប់ប្រជាជនកម្ពុជា”។ ដោយពិចារណាទៅលើស្ថានទម្ងន់នៃបទឧក្រិដ្ឋ ដែលត្រូវ បានចោទប្រកាន់ ប្រឆាំងនឹងជនត្រូវចោទ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតយល់ឃើញថា “វា មិនហួសហេតុទេក្នុងការធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋានថា ការចេញសេចក្តីសម្រេចដោះលែង នៅក្នុង

⁶⁷ Rob Savage, “ជម្ងឺបាក់ស្បាត: កេរ្តិ៍ដំណែលនៃក្តីឈឺចាប់ និងអំពើហិង្សា”, *Monthly South Eastern Globe*, ប្រចាំខែ មេសា ឆ្នាំ ២០០៧ ទំព័រ ២៤-២៧ C11/11, ឧបសម្ព័ន្ធ ក ឯកសារភ្ជាប់ ក ២៥។

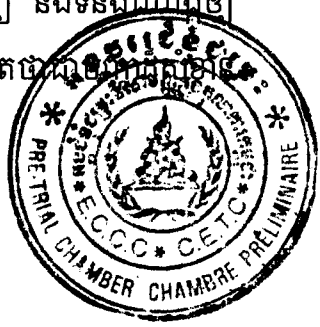
⁶⁸ អង្គបុរេជំនុំជម្រះកត់សំគាល់ឃើញថា អត្ថបទជាភាសាអង់គ្លេសនៃដីកាសម្រេចនោះ មិនផ្ទុះបញ្ចាំងនូវសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះឡើយ ដែលបញ្ជាក់ថា “អង្គហេតុអាចបង្ហាញថា ការដោះលែងជនត្រូវចោទដែលនឹងប្រាកដជានាំខានដល់សណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ ត្រូវតែមាន”។ សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាឃុំ ខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន ថា មិនយល់ច្រឡំ ឆ្នាំ២០០៨ C11/54 កថាខណ្ឌ៧៦។

បរិបទងាយនឹងប្រឆាំងនៃប្រទេសកម្ពុជាបច្ចុប្បន្ន អាចបង្កឱ្យមានការតវ៉ាអំពីការឈឺចិត្ត ដែលអាចឈានទៅរកអំពើហិង្សា^{៦៩}។

៦១. ក្នុងខណៈដែលខ្លួនបានយល់ស្របជាមួយលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ ដែលលើកឡើងដោយសហចៅ ក្រមស៊ើបអង្កេតនោះ^{៧០} សហមេធាវីការពារក្តីអះអាងថា លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យទាំងនេះមិនមាន នៅក្នុងរឿងក្តីនេះទេ ពីព្រោះ “ភស្តុតាងនៃការបន្តមានភាពសោកសៅក្នុងចំណោមជនរង គ្រោះនោះ” គឺមិនមែនជា “ភស្តុតាងនៃការរំខានដល់សណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈឡើយ”^{៧១}។ សហមេធាវីការពារក្តីបានអះអាងបន្ថែមទៀតថា “ភាពងាយនឹងប្រឆាំងនៃសង្គមកម្ពុជា” មិនកើតមានឡើយ។ នៅក្នុងទស្សនៈរបស់ពួកគាត់ ការដោះលែង ជនត្រូវចោទនឹង “ជា ការបញ្ជូនសារមួយថា ការសន្មតជាមុនថាគ្មានទោស គឺពិតជាកើតមានប្រាកដមែន”^{៧២}។

៦២. សហព្រះរាជអាជ្ញាឆ្លើយតបថា “ចំណងតភ្ជាប់គ្នារវាងការតានតឹងក្នុងអារម្មណ៍ដែលនៅ តែមានជាបន្ត និងហានិភ័យនៃសណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ ត្រូវបានបញ្ជាក់ច្បាស់ដោយ ឥរិយាបថផ្ទុះកំហឹងដែលការតានតឹងក្នុងអារម្មណ៍បែបនេះ ត្រូវបានស្តែងចេញកាលពី ពេលធ្វើសន្និសីទសារព័ត៌មាននៅថ្ងៃទី៤ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៨”^{៧៣}។ សហព្រះរាជអាជ្ញាក៏ បានយោងទៅលើរបាយការណ៍មួយរបស់វិទ្យាស្ថានសម្រាប់សេដ្ឋកិច្ច និងសន្តិភាព ដែល ធ្វើការវាយតម្លៃអំពីសញ្ញាណសន្តិភាពជាសកលក្នុងឆ្នាំ២០០៨ សម្រាប់ប្រទេសកម្ពុជា ដែលក្នុងនោះបង្ហាញថា មានភស្តុតាងខ្ពស់នៃការធ្វើបាតុកម្មហិង្សា កម្រិតខ្ពស់នៃបទ ឧក្រិដ្ឋហិង្សា និងភាពងាយស្រួលក្នុងការប្រើប្រាស់អាវុធបង្កការខូចខាតបន្តិចបន្តួច^{៧៤}។ ពួកគាត់លើកទទ្ទឹករណ៍ថា នៅក្នុងបរិបទនេះ “ការដោះលែងជនដែលត្រូវបានចោទប្រកាន់ នៅក្នុងចំណោមបណ្តាមេដឹកនាំជាន់ខ្ពស់នៃរបបកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ និងទំនងជាបង្កឱ្យ មានប្រតិកម្មជាអវិជ្ជមានក្នុងចំណោមប្រជាជន និងត្រូវបានគេគិតថាជាប្រយោជន៍”។

^{៦៩} ដីកាបដីសេធការដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព កថាខណ្ឌ ១៨-១៩។
^{៧០} បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍សុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព កថាខណ្ឌ ៦១-៦២។
^{៧១} បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍សុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព កថាខណ្ឌ ៦៥។
^{៧២} បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍សុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព កថាខណ្ឌ ៧២។
^{៧៣} ចម្លើយតបសំណើសុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាពរបស់ ក.ស.ព កថាខណ្ឌ៤១។

^{៧៤} The Institute for Economics and Peace Global Peace Initiative, “សញ្ញាណសន្តិភាពជាសកលក្នុងឆ្នាំ២០០៨ សម្រាប់ប្រទេសកម្ពុជា”, <http://www.visionofhumanit.org/gpi/results/cambodia/2008>

នៅក្នុងដំណើរការនាំខ្លួនមេដឹកនាំទាំងនោះ ដើម្បីស្វែងរកយុត្តិធម៌ ដែលគេទន្ទឹងរង់ចាំអស់រយៈពេលយ៉ាងយូរមកហើយ”⁷⁵។

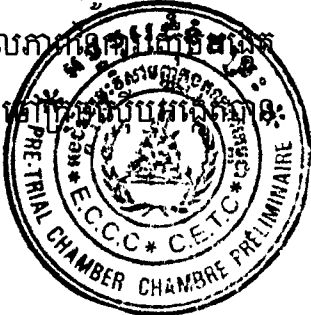
៦៣. ដោយពិចារណាទៅលើសេចក្តីថ្លែងការណ៍របស់ជនរងគ្រោះ និងប្រតិកម្មរបស់ពួកគាត់ ក្នុងអំឡុងសន្និសីទសារព័ត៌មាននៅថ្ងៃទី៤ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៨ ការពិតដែលត្រូវបានគេជឿថា ប្រជាជនមួយផ្នែកដែលធ្លាប់បានឆ្លងកាត់របបឆ្នាំ១៩៧៥ ដល់ឆ្នាំ១៩៧៩ បានទទួលរងជំងឺ បាក់ស្បាត និងបរិបទងាយនឹងប្រេះដាននៃសង្គមកម្ពុជាបច្ចុប្បន្ន ដូចដែលបានបញ្ជាក់នៅ ក្នុងរបាយការណ៍ដែលមានយោងខាងលើ អង្គបុរេជំនុំជម្រះយល់ឃើញថា មានអង្គហេតុ ដែលអាចបង្ហាញឱ្យឃើញថា ការដោះលែងជនត្រូវចោទនឹងប្រាកដជានឹងខានដល់សណ្តាប់ ធ្នាប់សាធារណៈ។ ដូច្នោះ អង្គបុរេជំនុំជម្រះយល់ឃើញថា លក្ខខណ្ឌដែលចែងក្នុងវិធាន ៦៣(៣)(ខ)(៥) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង គឺនៅតែត្រូវបានបំពេញ។

ឆ. ការប្រើធនធានសិទ្ធិដោយសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត

i) រយៈពេលនៃការឃុំខ្លួន

៦៤. នៅក្នុងដីកាបដិសេធការដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានទទួល ស្គាល់ថា “ការវិវឌ្ឍន៍នៃពេលវេលាពាក់ព័ន្ធនឹងការកំណត់ភាពត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់នៃ ការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន”។ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតពិចារណាឃើញថា “ពេលវេលា ដែលត្រូវបានចំណាយនៅក្នុងការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន មិនអាចចាត់ទុកថាមិនត្រឹមត្រូវទេ ប្រសិនបើមានភស្តុតាងបង្ហាញថា នីតិវិធីប្រព្រឹត្តទៅប្រកបដោយការយកចិត្តទុកដាក់”⁷⁶។

៦៥. សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតយល់ឃើញថា រយៈពេលដប់ពីរខែ ដែលជនត្រូវចោទបានជាប់ ឃុំនោះ គឺមិនហួសហេតុឡើយ “ដោយពិចារណាទៅលើវិសាលភាពនៃការស៊ើបអង្កេត [និង] ភាពស្មុគស្មាញ និងស្ថានទម្ងន់នៃបទឧក្រិដ្ឋ ដែលសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបាន

⁷⁵ ចម្លើយតបសំណើសុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាពរបស់ ក.ស.ព កថាខណ្ឌ៤២។
⁷⁶ ដីកាបដិសេធការដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព កថាខណ្ឌ២៧។

ទទួល”⁷⁷។ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានពិចារណាលើការឃើញទៀតថា “ចាប់តាំងពីការ
បើកកិច្ចស៊ើបអង្កេតតាមផ្លូវតុលាការ [ពួកគាត់] បានបើកកិច្ចស៊ើបអង្កេតទ្រង់ទ្រាយធំទៅ
លើបទឧក្រិដ្ឋទាំងឡាយ” ដែលពួកគាត់បានទទួល និង “ប្រមូលបានភស្តុតាងមួយចំនួនធំ
[...]”⁷⁸។

៦៦. នៅក្នុងបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍សុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាពរបស់ខ្លួន សហមេធាវីការពារក្តី “បាន
រំលឹកថា ពួកគាត់បានតវ៉ា ជាពិសេសអំពីកង្វះខាតការខិតខំប្រឹងប្រែងក្នុងការអនុវត្ត
ដំណើរការនីតិវិធី”⁷⁹។

៦៧. សហព្រះរាជអាជ្ញាឆ្លើយតបថា រយៈពេលនៃការឃុំខ្លួនមុនពេលជំនុំជម្រះទោស គឺសម
ហេតុផល ដោយពិចារណាទៅលើស្ថានភាពនៃបទឧក្រិដ្ឋដែលត្រូវបានចោទប្រកាន់ ភាព
ស្មុគស្មាញនៃរឿងក្តី និងទំហំនៃការស៊ើបអង្កេតដែលមានជាបន្ត ដែលកំពុងត្រូវបានអនុវត្ត
ដោយសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត”⁸⁰។

៦៨. អង្គបុរេជំនុំជម្រះកត់សម្គាល់ថា ជនត្រូវចោទបញ្ជូនកំពុងជាប់ឃុំរយៈពេលមួយឆ្នាំ និង
ប្រាំមួយខែ។ នៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចរបស់ខ្លួនទៅលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាស្តីពី
ការពន្យារថិរវេលាឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នលើ នួន ជា ចុះថ្ងៃទី៤ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០៩ អង្គ
បុរេជំនុំជម្រះបានរកឃើញថា ការជាប់ទាក់ទងរវាងរយៈពេលដែលចុងចោទជាប់ឃុំខ្លួន
និងការខិតខំប្រឹងប្រែងនៅក្នុងការអនុវត្តនីតិវិធីស៊ើបអង្កេត គឺជាកត្តាទាក់ទងគ្នាមួយក្នុងការ
ពិចារណាបន្តការឃុំខ្លួន ឬក៏ការដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព⁸¹។

⁷⁷ ដីកាបដិសេធការដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព កថាខណ្ឌ២៨។

⁷⁸ ដីកាបដិសេធការដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព កថាខណ្ឌ២៩។

⁷⁹ បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍សុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព កថាខណ្ឌ៨៥។

⁸⁰ ចម្លើយតបសំណើសុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព កថាខណ្ឌ១៧ និង ១៨។

⁸¹ សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាស្តីពីការពន្យារថិរវេលាឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នលើ នួន ជា ថ្ងៃទី៤ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០៩ C20/5/18 (“សេចក្តីសម្រេច លើការពន្យារថិរវេលាឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នលើ អៀង ធីរិទ្ធ ប្រឆាំង នឹងដីកាស្តីពីការពន្យារថិរវេលាឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នលើ អៀង ធីរិទ្ធ ថ្ងៃទី១១ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០៩ C20/5/18 (“សេចក្តីសម្រេច លើការពន្យារថិរវេលាឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នលើ អៀង ធីរិទ្ធ ប្រឆាំង នឹងដីកាស្តីពីការ
សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាបដិសេធសំណើសុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព និង ដីកាស្តីពីការ
ពន្យារថិរវេលានៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន

៦៩. នៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចរបស់ខ្លួនទៅលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ អៀង ធីរិទ្ធ ប្រឆាំងនឹងដីកា ពន្យារថិរវេលាយុវិធានបណ្តោះអាសន្ន ចុះថ្ងៃទី១១ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០៩ អង្គបុរេជំនុំជម្រះ ដោយយោងទៅលើយុត្តិសាស្ត្រតុលាការអន្តរជាតិនានា ពិចារណាលើការឃើញថា លក្ខណៈ វិនិច្ឆ័យខាងក្រោមនេះ គួរត្រូវបានពិនិត្យនៅពេលដែលធ្វើការសម្រេចថា តើរយៈពេលនៃ ការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នសមស្របដែរ ឬយ៉ាងណា:

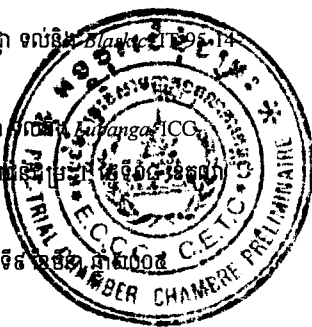
- “១) រយៈពេលដែលនៅជាធរមាននៃការឃុំខ្លួន។
- ២) រយៈពេលនៃការឃុំខ្លួន ដោយប្រៀបធៀបទៅនឹងចរិតលក្ខណៈនៃបទឧក្រិដ្ឋ។
- ៣) ផលវិបាកលើរូបរាងកាយ និងផ្លូវចិត្តនៃការឃុំខ្លួនជនជាប់ឃុំ។
- ៤) ភាពស្មុគស្មាញនៃរឿងក្តី និងការស៊ើបអង្កេត។
- ៥) ការអនុវត្តនីតិវិធីទាំងមូល”⁸²។

៧០. អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានពិចារណាបន្ថែមទៀត ទាក់ទងទៅនឹងការអនុវត្តនីតិវិធីនានាទីរបស់អាជ្ញាធរ ថា រយៈពេលនៃការឃុំខ្លួនគឺអាស្រ័យទៅលើកាលៈទេសៈនៃរឿងក្តី ប្រសិនបើ “ការិយា ល័យនានារបស់តុលាការបានអនុវត្តនីតិវិធីរបស់ខ្លួនយ៉ាងរហ័សរហួន និងមិនមានដំណើរ ការនីតិវិធីណាមួយត្រូវបានធ្វើឡើងដោយអសកម្មនោះទេ” ឬប្រសិនបើ “ការស៊ើបអង្កេត ទៅលើបទឧក្រិដ្ឋទាំងឡាយ កំពុងត្រូវបានបន្ត និងអនុវត្តនៅក្នុងលក្ខណៈមួយសមហេតុ ផល”⁸³។

៧១. ជនត្រូវចោទ កំពុងត្រូវបានស៊ើបអង្កេតចំពោះការចូលរួមរបស់គាត់ដែលត្រូវបានចោទ ប្រកាន់ តាមរយៈនៃទម្រង់នៃការទទួលខុសត្រូវ នៅក្នុងការប្រព្រឹត្តិបទឧក្រិដ្ឋប្រឆាំងនឹង មនុស្សជាតិ (មនុស្សឃាត ការសម្លាប់ផ្តាច់ពូជ ការឃុំឃាំង ការធ្វើទុក្ខបុកម្នេញ និងអំពើ អមនុស្សធម៌ដទៃទៀត) និងការបំពានបំពានយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរលើអនុសញ្ញាទីក្រុងហ្សឺណែវ

⁸² សេចក្តីសម្រេចស្តីពីការពន្យារថិរវេលាយុវិធានបណ្តោះអាសន្នលើ អៀង ធីរិទ្ធ កថាខណ្ឌ៥៨, ដោយយោង រដ្ឋអាជ្ញា ទល់នឹង *Markovic et al.* T, “ដីកាបដីសេធសំណើសុំដោះលែងបណ្តោះអាសន្ន”, អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ថ្ងៃទី២០ ខែធ្នូ ឆ្នាំ១៩៩៦ ទំព័រ៥។

⁸³ សេចក្តីសម្រេចស្តីពីការពន្យារថិរវេលាយុវិធានបណ្តោះអាសន្នលើ អៀង ធីរិទ្ធ កថាខណ្ឌ៥៩ ដោយយោង: រដ្ឋអាជ្ញា ទល់នឹង *Thomas Luganga Dyilo*, អង្គបុរេជំនុំជម្រះសាលាដំបូង II, ថ្ងៃទី១៩ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៦ ទំព័រ៦។ រដ្ឋអាជ្ញា ទល់នឹង *Mrksic et al.*, IT-95-13/1-PT, “សេចក្តីសម្រេចលើសំណើរបស់ក្រុមមេធាវីការពារក្តីសុំដោះលែងបណ្តោះអាសន្ន”, អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង II, ថ្ងៃទី៩ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៥ កថាខណ្ឌ២៥។

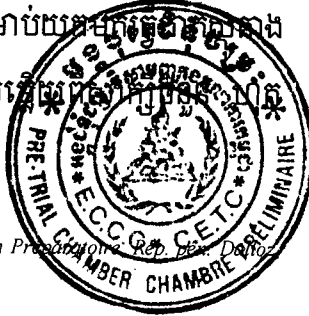

ចុះថ្ងៃទី១២ ខែសីហា ឆ្នាំ១៩៩៩ (ការសម្លាប់ដោយចេតនា ការបង្កឱ្យមានការឈឺចាប់ ឬរបួសយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរដល់រាងកាយ និងសុខភាពដោយចេតនា ការដកហូតសិទ្ធិក្នុងការទទួលបាននូវការជំនុំជម្រះទោសដោយយុត្តិធម៌របស់លោកស៊ើបអង្កេត ឬជនស៊ីវិលដោយចេតនា ការជម្លៀស ឬការផ្ទេរដោយខុសច្បាប់ ឬការបង្ខាំងជនស៊ីវិលដោយខុសច្បាប់) ដែលត្រូវបានចោទប្រកាន់ថា បានប្រព្រឹត្តដោយទ្រង់ទ្រាយធំទូទាំងប្រទេសកម្ពុជា ចន្លោះថ្ងៃទី១៧ ខែមេសា ឆ្នាំ១៩៧៥ ដល់ថ្ងៃទី១៦ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៧៩។

៧២. គេសង្កេតឃើញថា អនុលោមតាមវិធាន ៥៥(៥) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ក្នុងការអនុវត្តកិច្ចស៊ើបអង្កេតរបស់ខ្លួន អាច “បំពេញកិច្ចស៊ើបអង្កេតណាមួយក្នុងការធានាការពិត”។ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត មានឯករាជ្យនៅក្នុងវិធី ដែលពួកគាត់អនុវត្តកិច្ចស៊ើបអង្កេតរបស់ខ្លួន⁸⁴។

៧៣. អង្គបុរេជំនុំជម្រះកត់សម្គាល់ឃើញថា ចាប់តាំងពីជនត្រូវចោទត្រូវបានចាប់ខ្លួននៅថ្ងៃទី១២ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៧ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ខ្លួនឯងផ្ទាល់ ឬផ្ទេរអំណាចទៅឱ្យអ្នកស៊ើបអង្កេត បានសួរយកចម្លើយជនត្រូវចោទទាំងប្រាំរូបចំនួនម្ភៃមួយដង (ដប់បីដងក្នុងចំណោមនេះ គឺជាការសួរយកចម្លើយពីខុច) បានសួរយកចម្លើយសាក្សីចំនួន ២៩០ នាក់ និងប្រមូលបានជាង ៩០០ឯកសារ។ មានដីកាចាត់ឱ្យស៊ើបសួរជំនួសដប់ប្រាំពីរបន្ថែមទៀត ដើម្បីសួរយកចម្លើយពីសាក្សី ឬប្រមូលភស្តុតាង និងដីកាចាត់អ្នកជំនាញមួយត្រូវបានចេញ ហើយបច្ចុប្បន្ននេះកំពុងដំណើរការ។

៧៤. អង្គបុរេជំនុំជម្រះកត់សម្គាល់បន្ថែមទៀតថា ឯកសារមួយផ្នែកធំត្រូវបានផ្ទេរពីសំណុំរឿង ០០១ ដែលអង្គហេតុដែលត្រូវបានប្រព្រឹត្តនៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌមន្ទីរ ស-២១ ត្រូវបានស៊ើបអង្កេតដាច់ពីគ្នានោះ ចូលទៅសំណុំរឿង ០០២⁸⁵។ ឯកសារសម្រាប់យកចម្លើយពីសាក្សីមួយចំនួនមានការសួរយកចម្លើយពីខុច ចំនួនម្ភៃមួយដង ការសួរយកចម្លើយពីសាក្សីមួយចំនួន

⁸⁴ ប្រព័ន្ធធារាងត្រូវបានប្រើដើម្បីបកស្រាយវិធានផ្ទៃក្នុង ៥៥(៥)។ សូមអាន Christian Guéry, *Instruction Procedures*, ១១២ (2012)។
ខែមករា ឆ្នាំ២០០៨ កថាខណ្ឌ៥៦។

⁸⁵ ការបំបែកដីកាដាច់ដោយឡែកពីគ្នា ថ្ងៃទី១៩ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៧ D18។
សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាបដីសេដសំណើសុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព និង ដីកាស្តីពីការពន្យារចិនវេលានៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន ៣៤

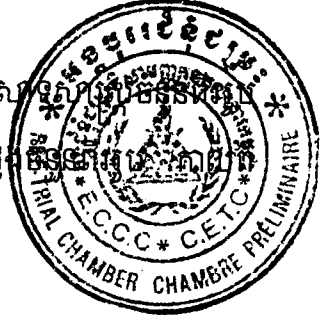
សិបប្រាំបីដង កំណត់ហេតុជាលាយលក្ខណ៍អក្សរចំនួនពីរ អំពីការសម្តែងឈុតឆាក ឧក្រិដ្ឋកម្មឡើងវិញ នៅជើងឯកនិងទូលស្តែង កំណត់ហេតុជាលាយលក្ខណ៍អក្សរចំនួនពីរ អំពីការតទល់គ្នារវាងខុច និងសាក្សីដប់មួយនាក់ និងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីពីរនាក់ និង ឯកសារជាងមួយរយឯកសារទៀត។ ដោយពិចារណាអំពីការជាប់ពាក់ព័ន្ធ ដែលត្រូវបាន ចោទប្រកាន់របស់ជនត្រូវចោទ នៅក្នុងការធ្វើការបោសសម្អាតដែលបានកើតឡើង នៅក្នុង ក្របខ័ណ្ឌនៃមន្ទីរស-២១ នោះ ឯកសារដែលត្រូវបានប្រមូលពីក្នុងសំណុំរឿង ០០១ នោះ ក៏ គួរត្រូវបានពិចារណាផងដែរ នៅពេលធ្វើការវាយតម្លៃពីការរឹកច្រើននៃការស៊ើបអង្កេត ក្នុងសំណុំរឿង ០០២។

៧៥. អង្គបុរេជំនុំជម្រះយល់ឃើញថា សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតមានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវក្នុងការ ធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋានថា រយៈពេលនៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នលើជនត្រូវចោទ គឺសមហេតុ ផល ដោយពិចារណាទៅលើបទឧក្រិដ្ឋដែលកំពុងត្រូវបានស៊ើបអង្កេត និងកិច្ចស៊ើបអង្កេត ដែលសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានបំពេញ។

ii) អាយុ និងស្ថានភាពសុខភាពរបស់ជនត្រូវចោទ

៧៦. សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានពិចារណាឃើញថា វិធាន៦៤(២) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង និងអនុញ្ញាត ឱ្យមានការដោះលែងជនត្រូវចោទ ប្រសិនបើ “មានការបង្ហាញថា ស្ថានភាពសុខភាពរបស់ ជនត្រូវចោទ មានវិសមិតភាពនឹងការរក្សាការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន”។ សហចៅក្រម ស៊ើបអង្កេតបានលើកឡើងថា អាយុដែលកាន់តែកើនឡើងមិនមែនជាឧបសគ្គក្នុងការឃុំខ្លួន នោះទេ និងថា “ការយោគយល់នៃការឃុំខ្លួនជាមួយនឹងអាយុ និងស្ថានភាពសុខភាពរបស់ ជនត្រូវចោទ ត្រូវបានវិភាគទៅតាមករណីនីមួយៗ ដោយផ្អែកទៅលើស្ថានភាពទាំងមូល នៃសំណុំរឿង”⁸⁶។

៧៧. ផ្អែកតាមកោសល្យវិច័យផ្នែកវេជ្ជសាស្ត្រ ដែលធ្វើដោយអ្នកប្រសព្វស្ថិតិវេជ្ជសាស្ត្រ និង កាលពីថ្ងៃទី២៤ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៨ និងអ្នកវិទ្យាសាស្ត្របេះដូង

⁸⁶ ដីកាបដីសេចក្តីសំណុំរឿងលេខ១២១៧ កថាណាទី៣៣។ សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាបដីសេចក្តីសំណុំរឿងលេខ១២១៧ កថាណាទី៣៣ និង ដីកាស្តីពីការ ពន្យារចីរវេលានៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន ៣៥

ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៨ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានសន្និដ្ឋានថា ស្ថានភាពសុខភាពរបស់ជន ត្រូវបានចោទ “មានសមិទ្ធភាពទៅនឹងការរក្សាការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន”^{៨៧}។

៧៨. ទោះបីជាក្រុមមេធាវីការពារក្តីមិនពិចារណាយើងថា ស្ថានភាពសុខភាពរបស់ជនត្រូវបានចោទ មានវិសមិទ្ធភាពជាមួយនឹងការឃុំខ្លួនក៏ដោយ សហមេធាវីការពារក្តីសន្និដ្ឋានថា ការឃុំខ្លួន កាន់តែធ្វើឱ្យស្ថានភាពសុខភាព[របស់ជនត្រូវបានចោទ] កាន់តែដុះដាប ហើយជាចុងក្រោយ ធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់សេចក្តីផ្តៃផ្ទៃរបស់គាត់។ សហមេធាវីការពារក្តីបានលើកឡើង ជាពិសេស ថា:

៧៩. អង្គបុរេជំនុំជម្រះកត់សម្គាល់យើងថា ច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញ^{៨៩} វិធាន ផ្ទៃក្នុង និងច្បាប់កម្ពុជា មិនបានលើកឡើងឱ្យបានជាក់លាក់អំពីលទ្ធភាពដែលជនត្រូវបានចោទ ត្រូវបានដោះលែងឱ្យមានសេរីភាពពីការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន ផ្អែកតាមការពិចារណាអំពី សុខភាពនោះទេ។ ហេតុដូច្នោះ អង្គបុរេជំនុំជម្រះ នឹងរកមើលការណែនាំនៅក្នុងបទដ្ឋាននីតិ វិធី ដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងក្នុងកម្រិតអន្តរជាតិ ដូចមានចែងនៅក្នុងមាត្រា១២ នៃកិច្ច ព្រមព្រៀង។

៨០. យុត្តិសាស្ត្ររបស់តុលាការអន្តរជាតិនានាបង្ហាញថា ជនម្នាក់អាចត្រូវបានដោះលែងឱ្យ មានសេរីភាពដោយយោងតាមហេតុផលមនុស្សធម៌ ក្នុងករណីដែលប្រព័ន្ធសំខាន់ៗ

⁸⁷ ដីកាបដីសេធលើសំណើសុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព កថាខណ្ឌទី៣៨។

⁸⁸ បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាបដីសេធលើសំណើសុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព កថាខណ្ឌទី៨៦។

⁸⁹ កិច្ចព្រមព្រៀងរវាងអង្គការសហប្រជាជាតិនិងរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាពាក់ព័ន្ធនឹងការផ្តន្ទាទោសតាមច្បាប់កម្ពុជា ឧក្រិដ្ឋកម្មទាំងឡាយដែលត្រូវបានប្រព្រឹត្តនៅក្នុងអំឡុងរបបកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៣។ ស្តីពីការបង្កើតអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញ ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៤។

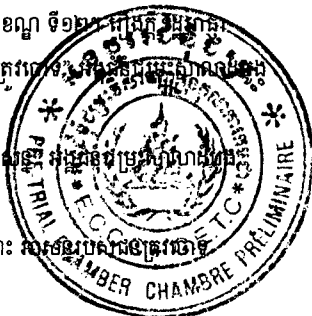
មាន “វិសមិតភាពជាមួយនឹងការឃុំខ្លួន”^{៩០}។ នៅក្នុងរឿងក្តី *រដ្ឋអាជ្ជា តាលីក Talic* អង្គជំនុំជម្រះសាលា ដំបូងនៃតុលាការឧក្រិដ្ឋកម្មអន្តរជាតិសម្រាប់អតីតយូហ្គោស្លាវី (ICTY) យល់ឃើញថា:

“មានភាពច្បាស់លាស់ណាស់ថា នៅក្នុងករណីដែលលក្ខខណ្ឌវេជ្ជសាស្ត្ររបស់ ជនត្រូវចោទ ពាក់ព័ន្ធនឹងវិសមិតភាពជាមួយនឹងស្ថានភាពនៃការឃុំខ្លួនបន្តនោះ វាជាភារកិច្ចរបស់តុលាការនេះ និងតុលាការណាក៏ដោយក្នុងការធ្វើអន្តរាគមន៍ ព្រមទាំងផ្តល់នូវដំណោះស្រាយចាំបាច់ យោងតាមច្បាប់មនុស្សធម៌។ នៅក្នុង បរិបទនេះ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានសំអាងទៅលើសេចក្តីសម្រេចថ្មីៗ របស់ ផ្នែកទីមួយនៃតុលាការសិទ្ធិមនុស្សអឺរ៉ុប នៅក្នុងរឿងក្តី *re Mouiel តាលីកប្រទេស បារាំង*^{៩១}។

៨១. អង្គបុរេជំនុំជម្រះកត់សម្គាល់ឃើញថា វិធាន ៥១(៦) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ដែលបានចែងយ៉ាង ច្បាស់លាស់អំពីលទ្ធភាព ដែលជនសង្ស័យត្រូវបានដោះលែងឱ្យមានសេរីភាពចេញពី កន្លែងឃុំខ្លួនរបស់មន្ត្រីនគរបាល នៅពេលដែលគាត់ “មានលក្ខខណ្ឌសុខភាពដែលធ្វើឱ្យ គាត់មិនមានភាពសមស្របដើម្បីធ្វើការឃុំខ្លួនបន្តទៀត” ទេនោះ បានយោងតាមវិធីសាស្ត្រ មួយដែលស្រដៀងនឹងវិធីសាស្ត្រ ដែលបង្កើតឡើងដោយតុលាការអន្តរជាតិ ដើម្បីយល់ព្រម ឱ្យមានការដោះលែងឱ្យមានសេរីភាពពីការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន។

៨២. ដោយគិតដល់យុត្តិសាស្ត្ររបស់តុលាការអន្តរជាតិ និងវិធាន ៥១(៦) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង អង្គ បុរេជំនុំជម្រះពិចារណាឃើញថា មានតែក្នុងករណីដែលមានភស្តុតាងបង្ហាញថា លក្ខណៈ

^{៩០} រឿងក្តី *រដ្ឋអាជ្ជា តាលីក Drljaca និង Kovacevic, IT-97-24-T* “សេចក្តីសម្រេចលើសំណើសុំដោះលែងឱ្យមាន សេរីភាពបណ្តោះអាសន្នរបស់មេធាវីការពារក្តី” អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ចុះថ្ងៃទី២០ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៨ កថាខណ្ឌ ទី១២។ រឿងក្តី *រដ្ឋអាជ្ជា តាលីក Simic, IT-95-9-T* “សេចក្តីសម្រេចលើសំណើសុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព បណ្តោះអាសន្នរបស់ជនត្រូវចោទ” អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ចុះថ្ងៃទី២៦ ខែមីនា ឆ្នាំ១៩៩៨។ រឿងក្តី *រដ្ឋអាជ្ជា តាលីក Rutaganda, ICTR-96-3-T* “សេចក្តីសម្រេចលើ សំណើដែលដាក់ដោយមេធាវីការពារក្តីសុំឱ្យដោះលែង Georges Rutaganda ឱ្យមានសេរីភាពជាបណ្តោះអាសន្ន” អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ចុះថ្ងៃទី៧ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ១៩៩៧។
^{៩១} រឿងក្តី *រដ្ឋអាជ្ជា តាលីក Talic, IT-99-36-T* “សេចក្តីសម្រេចលើសំណើសុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាពបណ្តោះ អាសន្នរបស់ជនត្រូវចោទ” អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង II ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០២ កថាខណ្ឌ ទី៦។
សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាបដិសេធសំណើសុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព និង ដីកាស្តីពីការ ពន្យារថិរវេលានៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន

សុខភាពរបស់ជនត្រូវចោទ “មានវិសមិតភាពជាមួយនឹងការឃុំខ្លួន” ប៉ុណ្ណោះ អាចធ្វើឱ្យមានការដោះលែងជនត្រូវចោទ ឱ្យមានសេរីភាពពីការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន ផ្អែកតាមហេតុផលមនុស្សធម៌។

៨៣. នៅក្នុងរឿងក្តីថ្មីៗនេះ សហមេធាវីការពារក្តី មិនគ្រាន់តែមិននាំយកភស្តុតាងបែបនេះ មកបង្ហាញប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងទទួលស្គាល់ថា លក្ខខណ្ឌរបស់ជនត្រូវចោទមិនមានវិសមិតភាពជាមួយនឹងការឃុំខ្លួននោះទេ។ អង្គបុរេជំនុំជម្រះកត់សម្គាល់ឃើញថា ជំហររបស់សហមេធាវីការពារក្តីមិនអាចរក្សាទុកបានទេ ទោះបីជាលក្ខខណ្ឌរបស់ជនត្រូវចោទមានវិសមិតភាពជាមួយនឹងការឃុំខ្លួន ឬគ្មានក៏ដោយ។ មានតែលក្ខខណ្ឌដំបូងប៉ុណ្ណោះ នឹងធ្វើយុត្តិកម្មលើការដោះលែងគាត់ឱ្យមានសេរីភាព ផ្អែកតាមហេតុផលមនុស្សធម៌។

៨៤. អង្គបុរេជំនុំជម្រះរកឃើញថា សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតដែលថាលក្ខខណ្ឌសុខភាពរបស់ជនត្រូវចោទមានវិសមិតភាពជាមួយនឹងការឃុំខ្លួននោះ ត្រូវបានគាំទ្រទាំងស្រុងដោយរបាយការណ៍របស់អ្នកជំនាញ ដែលសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានសំអាង។ អង្គបុរេជំនុំជម្រះកត់សម្គាល់ឃើញថែមទៀតថា ពុំមានព័ត៌មានបន្ថែមណាមួយត្រូវបានដាក់ចូលទៅក្នុងសំណុំរឿងនោះទេ ចាប់តាំងពីចេញដីកាបដិសេធសំណើសុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាពមក ដែលអាចនឹងប៉ះពាល់ដល់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតនោះ។

៨៥. ហេតុដូច្នេះ អង្គបុរេជំនុំជម្រះយល់ឃើញថា សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានអនុវត្តឆន្ទានុសិទ្ធិរបស់ខ្លួនយ៉ាងត្រឹមត្រូវ នៅពេលធ្វើការសម្រេចបដិសេធសំណើសុំដោះលែងឱ្យមានការដោះលែងឱ្យមានសេរីភាពជាបន្ទាន់របស់ជនត្រូវចោទ។

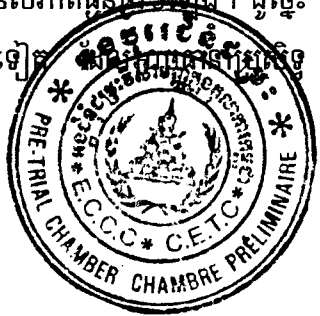

ជ. ការដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព ដោយការដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យតាមផ្លូវតុលាការ

៨៦. នៅក្នុងសំណើសុំឱ្យមានការដោះលែងឱ្យមានសេរីភាពជាបន្ទាន់របស់ខ្លួន សហមេធាវីការពារក្តីបានតវ៉ាថា វិធានការដែលបិទសិទ្ធិសេរីភាពរបស់ជនត្រូវចោទត្រូវតែ “មានលក្ខណៈចាំបាច់ និងសមស្របទៅតាមកាលៈទេសៈ”។ ទោះបីជាសហមេធាវីការពារក្តីមិនបានស្នើឱ្យបានច្បាស់លាស់ សុំឱ្យជនត្រូវចោទត្រូវបានដោះលែងឱ្យមានសេរីភាពដោយការដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យតាមផ្លូវតុលាការក៏ដោយ សហមេធាវីការពារក្តីបានសន្និដ្ឋានថា “ប្រសិនបើវិធានការណ៍មួយផ្សេងទៀត ដែលមិនសូវដាក់កម្ចិតចំពោះសិទ្ធិរបស់ជនត្រូវចោទអាចប្រកាន់យកបាននោះ វិធានការណ៍នេះត្រូវតែមានការអនុម័តយល់ព្រម”⁹²។

៨៧. សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានសន្និដ្ឋានដូចខាងក្រោម៖

“ទាក់ទិននឹងបញ្ហានេះ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតឯកភាពជាមួយនឹងជំហររបស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះដែលបានលើកឡើងជាច្រើនលើកច្រើនសារថា កាលណាលក្ខណៈភាគច្រើន ឬលក្ខណៈទាំងអស់ដែលកំណត់នៅក្នុងមាត្រា ៦៣ (៣)(ខ) ត្រូវបានបំពេញរួចហើយ ឬទោះបីជាមានលក្ខណៈតែមួយប៉ុណ្ណោះ ត្រូវបានបំពេញក៏អាចសម្រេចឱ្យមានការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នបានផងដែរ។ នេះគឺជាសញ្ញាមួយចម្បងដែលបញ្ជាក់ប្រាប់ថា គ្មានវិធានការណ៍ត្រួតពិនិត្យណាផ្សេងទៀត ដែលមានលក្ខណៈតឹងរឹងចាំបាច់គ្រប់គ្រាន់ជាការដាក់ឱ្យនៅក្នុងឃុំបណ្តោះអាសន្ននោះទេ។ ដូចគ្នានេះ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតក៏នៅរក្សាជំហររបស់ខ្លួន ដូចដែលមាននៅក្នុងដីកាសម្រេចឱ្យមានការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន៖ ភាពធ្ងន់ធ្ងរនៃអង្គហេតុ ដែល ខៀវ សំផន ត្រូវបានដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យធ្វើឱ្យមានហានិភ័យ ដែលមាត្រា ៦៣(៣)(ខ) កាន់តែមានសភាពធ្ងន់ធ្ងរឡើង។ ដូច្នេះមិនមានវិធានការណ៍ត្រួតពិនិត្យតាមផ្លូវតុលាការណាផ្សេងទៀត ភាពនៃបទបញ្ញត្តិខាងលើនេះបានទេ”⁹³។

⁹² សំណើសុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាពជាបន្ទាន់ កថាខណ្ឌទី៣៣។

⁹³ ដីកាបដីសេចក្តីសំណើសុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព កថាខណ្ឌទី២៥។

៨៨. នៅក្នុងបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍សុំឱ្យមានការដោះលែងឱ្យមានសេរីភាពរបស់ខ្លួន សហមេធាវីការពារក្តីតវ៉ាថា “សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត សំអាងលើភាពធ្ងន់ធ្ងរនៃអង្គហេតុតែប៉ុណ្ណោះ ដើម្បីបដិសេធការដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព ដោយដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យ របស់តុលាការ”⁹⁴ និងថា “នេះគឺមិនមែនដោយសារតែការរក្សាការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន អាចបង្កើតបានជាវិធានការណ៍បង្ការការពារដ៏មានប្រសិទ្ធភាពមួយទេ ដែលវិធានការណ៍ នេះចាំបាច់ជាវិធានការណ៍ដែលអាចធ្វើបានតែមួយគត់នោះ”⁹⁵។ សហមេធាវីការពារក្តី បានលើកឡើងថា “អង្គបុរេជំនុំជម្រះត្រូវបញ្ជាក់ដោយយកចិត្តទុកដាក់ថា ជនត្រូវចោទ មិនត្រូវបានរក្សាទុកក្នុងការឃុំខ្លួនដោយឥតប្រយោជន៍នោះទេ ជាពិសេសទាក់ទងនឹង លទ្ធភាពឱ្យមានដំណោះស្រាយជំនួសណាមួយ។ ដូច្នោះ ត្រូវមានការសិក្សាឱ្យបានច្បាស់ លាស់ជាក់ស្តែងលើដំណោះស្រាយទាំងនេះ និងដោយមិនអាស្រ័យលើភាពធ្ងន់ធ្ងរនៃអង្គ ហេតុ ដែលបានស៊ើបអង្កេតនោះឡើយ”⁹⁶។

៨៩. ដោយបានពិចារណាលើការរកឃើញរបស់ខ្លួនថា សំអាងហេតុចំនួនពីរដែលសហចៅក្រម ស៊ើបអង្កេតបានបង្កប់ឱ្យមានការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ននោះ មិនត្រូវបានបំពេញទៀតទេ នោះ អង្គបុរេជំនុំជម្រះ ត្រូវទុកជាមោឃៈនូវហេតុផលរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ពាក់ព័ន្ធ នឹងសំណើសុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព ដោយដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការត្រួត ពិនិត្យតាមផ្លូវតុលាការ និងពិនិត្យឡើងវិញនូវសំណើសុំជាថ្មីម្តងទៀត (de novo)។

៩០. មាត្រា ៣៥(ថ្មី) នៃច្បាប់អ.វ.ត.ក និងវិធាន ២១(១)(ឃ) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង បានកំណត់ថា ជនត្រូវចោទ ត្រូវចាត់ទុកថាគ្មានទោស រហូតដល់មានភស្តុតាងបង្ហាញពីរូបភាព។ បទ បញ្ញត្តិទាំងនេះ បានផ្ទុះបញ្ចាំងនិងយោងលើកម្រិតអន្តរជាតិដូចដែលមានចែងនៅក្នុង មាត្រា ១៤(២) នៃកតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោបាយ (“ICCPR”) ។ លើសពីនេះទៀត មាត្រា ៩(៣) នៃ ICCPR បានចែងថា “ ការឃុំខ្លួនមិនមែនដើម្បីរង់ ចាំការជំនុំជម្រះ គឺមិនមែនជាវិធានទូទៅទេ ប៉ុន្តែការឱ្យនៅក្រោមការឃុំខ្លួនគឺជាវិធាន ការចូលខ្លួនរបស់ជននោះ នៅពេលសវនាការ”។

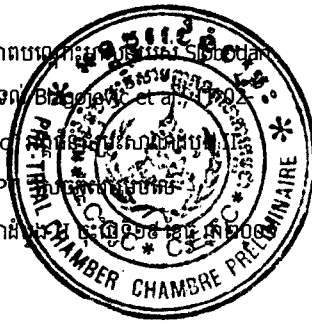
⁹⁴ បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាបដិសេធលើសំណើសុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព កថាខណ្ឌទី៤០។
⁹⁵ បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាបដិសេធលើសំណើសុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព កថាខណ្ឌទី៤១។
⁹⁶ បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាបដិសេធលើសំណើសុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព កថាខណ្ឌទី៤២។

៩១. វិធាន៦៥ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ត្រូវអានក្នុងអត្ថន័យនៃគោលការណ៍ទាំងនេះ ដែលបញ្ញត្តិថា សេចក្តីសម្រេចមិនដោះលែងជនត្រូវចោទឱ្យមានសេរីភាព គួរតែផ្អែកលើការវាយតម្លៃថា តើលក្ខខណ្ឌនៃផលប្រយោជន៍សាធារណៈ ដូចដែលបានកំណត់នៅក្នុងវិធាន៦៣(៣)(ខ) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង មានលក្ខណៈសំខាន់ជាងតម្រូវការ ក្នុងការធានាការគោរពសិទ្ធិ ក្នុងការទទួលបាននូវសេរីភាពរបស់ជនត្រូវចោទដែរឬទេ ទោះបីជាមានការសន្មតជាមុនថា គ្មានទោសក៏ដោយ។ ដើម្បីឆ្លងផ្លូវផលប្រយោជន៍ដែលប្រជែងគ្នាទាំងនេះ សមាមាត្រភាពត្រូវតែយកទៅធ្វើការពិចារណា។ គេបានទទួលស្គាល់ថា “វិធានការនៅក្នុងច្បាប់អន្តរជាតិសាធារណៈមានសមាមាត្រតែក្នុងករណី ១) វាសមស្រប ២) ចាំបាច់ និង ៣) កម្រិត និងវិសាលភាពនៅតែមានទំនាក់ទំនងសមស្របទៅនឹងគម្រោងដែលបានគិតទុក។ វិធានការនីតិវិធីមិនគួរមានការផ្លាស់ប្តូរឆាប់រហ័ស ឬមានលក្ខណៈហួសហេតុនោះទេ។ ប្រសិនបើវាល្មមនឹងប្រើវិធានការអត់ឱនថែមទៀតនោះ វាគួរតែប្រើ”⁹⁷។

៩២. អង្គបុរេជំនុំជម្រះពិចារណាឃើញថា ការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន នៅតែជាវិធានដែលមិនគ្រាន់តែសមល្មមប៉ុណ្ណោះទេ ថែមទាំងជាវិធានការចាំបាច់ដើម្បីធានាដល់សន្តិសុខរបស់ជនត្រូវចោទ និងដើម្បីរក្សាសណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈទៀតផង។ ហេតុផលសំអាង ដែលអង្គបុរេជំនុំជម្រះរកឃើញថា មូលដ្ឋានដែលបានលើកឡើងនៅក្នុងវិធាន ៦៣(៣) (ខ)(៤) និង (៥) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង នៅតែត្រូវបានបំពេញនោះ បង្ហាញនូវហានិភ័យ ដែលមានកម្រិតខ្ពស់ទៅលើសន្តិសុខរបស់ជនត្រូវចោទ និងទៅលើសណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ។ ពុំមានវិធានការណា ក្រៅពីការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ននេះ នឹងមានលក្ខណៈសមល្មមក្នុងការជំនះហានិភ័យទាំងនេះបានទេ។ ដូចហេតុផលដែលបានលើកឡើងខាងលើ⁹⁸ រយៈពេលនៃការ

⁹⁷ រឿងក្តី រដ្ឋអាជ្ញា តទល់ Prilic et al., IT-04-74-T “ដីកាសម្រេចលើសំណើសុំដោះលែងឱ្យមាន សេរីភាពបណ្តោះអាសន្នរបស់ Stjepan Praljak” អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៤ កថាខណ្ឌ ទី១៤។ រឿងក្តី រដ្ឋអាជ្ញា តទល់ Blagojevic et al., IT-02-253-PT “សេចក្តីសម្រេចលើសំណើសុំដោះ លែងឱ្យមានសេរីភាពបណ្តោះអាសន្នរបស់ជនជាប់ចោទ Jokic” អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០២ កថាខណ្ឌ ទី១៨។ រឿងក្តី រដ្ឋអាជ្ញា តទល់ Hadzihasanovic, IT-01-47-PT “សេចក្តីសម្រេចលើសំណើសុំដោះលែងឱ្យមាន សេរីភាពបណ្តោះអាសន្នរបស់ Enver Hadzihasanovic” អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ចុះថ្ងៃទី១៩ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០២ កថាខណ្ឌទី៨។

⁹⁸ ដូចខាងលើ កថាខណ្ឌទី៧៥។

ឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ននៅតែមានភាពសមស្រប ដោយគិតដល់ឧក្រិដ្ឋកម្មដែលកំពុងស្ថិត
ក្រោមការស៊ើបអង្កេត និងកិច្ចដែលសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានធ្វើឡើង។

ហេតុដូច្នេះ អង្គបុរេជំនុំជម្រះសម្រេចជាឯកច្ឆន្ទ ៖

- ១) បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍នេះ អាចទទួលយកបានជាទម្រង់តាមផ្លូវច្បាប់។
- ២) តម្កល់ដីការបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត យោងតាមហេតុផលដែលបានបញ្ជាក់
នៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចនេះ ជំនួសឱ្យហេតុផលរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត។
- ៣) បដិសេធចោលបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍។

អនុលោមតាមវិធាន៧៧(១៣) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង សាលដីកានេះចិទផ្លូវតវ៉ា ។

III. បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងការបន្តថិរវេលានៃការឃុំខ្លួន (អ.ប.ជ ១៥)

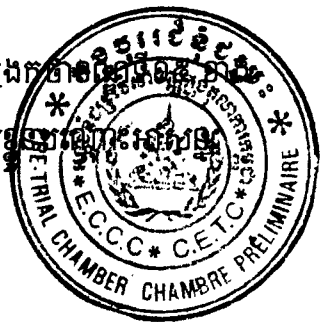
ក. ភាពអាចទទួលយកបាននៃបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍

៩៣. ដីកាសម្រេចបន្តថិរវេលានៃការឃុំខ្លួន ត្រូវបានដាក់ចេញនៅថ្ងៃទី១៨ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៨
និងត្រូវបានជូនដំណឹងដល់ភាគី នៅថ្ងៃទី១៩ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៨។ សហមេធាវីការពារ
ក្តីជនត្រូវចោទ បានដាក់សេចក្តីជូនដំណឹងពីបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ នៅថ្ងៃទី២៥ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ
២០០៨ យោងតាមវិធាន៧៥ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង។ ហេតុនេះ សារណាបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ត្រូវ
បានដាក់នៅថ្ងៃទី៤ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៨ បានទាន់ពេលវេលា។

ខ. ច្បាប់ដែលយកមកអនុវត្ត

៩៤. បន្ថែមពីលើវិធាន ៦៣(៣) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ដែលត្រូវបានស្រង់នៅក្នុងកថាខណ្ឌនេះ ក្នុង
លើនោះ បទបញ្ញត្តិខាងក្រោមកំណត់អំពីការបន្តថិរវេលានៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន

“ខ. ការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នអាចធ្វើឡើងដូចខាងក្រោម៖

ក) ចំពោះបទឧក្រិដ្ឋប្រល័យពូជសាសន៍ ឧក្រិដ្ឋកម្មសង្គ្រាម និងឧក្រិដ្ឋកម្ម
ប្រឆាំងមនុស្សជាតិ ទិរវេលានៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នមិនអាចលើស
ពី១ (មួយ)ឆ្នាំបានទេ។ ប៉ុន្តែសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតអាចពន្យារ
ពេលការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នបន្ថែមម្តងបាន១ (មួយ)ឆ្នាំទៀត។

[...]

៧. ដីកាសម្រេចរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ត្រូវធ្វើជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ
ហើយត្រូវមានសំអាងហេតុ ចំពោះការពន្យារពេលនៃការបន្តឃុំខ្លួនបណ្តោះ
អាសន្ន។ ការពន្យារពេលនៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន អាចធ្វើបានតែក្នុងករណី
ដែលសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានជូនដំណឹងដល់ជនត្រូវចោទ និងមេធាវីរបស់
ជនត្រូវចោទ ហើយត្រូវផ្តល់រយៈពេល១៥ (ដប់ប្រាំ)ថ្ងៃ ដើម្បីទុកពេលឱ្យប្តឹង
តវ៉ាទៅសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ការពន្យារពេល
មិនត្រូវឱ្យលើសពី២ (ពីរ)ដង បានឡើយ។ ដីកាសម្រេចនេះបើកផ្លូវប្តឹងឧទ្ធរណ៍។

គ. លក្ខណៈនៃបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍

៩៥. តាមរយៈបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងការបន្តទិរវេលានៃការឃុំខ្លួន សហមេធាវីការពារក្តី
សូមស្នើឱ្យអង្គជំនុំជម្រះ មេត្តា៖ i) យល់ឃើញថា ជនត្រូវចោទត្រូវបានឃុំខ្លួនដោយសារ
ដីកាសម្រេចមួយដែលមោឃៈ ii) បង្គាប់ឱ្យមានការដោះលែងរូបគាត់ជាបន្ទាន់ និង iii)
អនុញ្ញាតឱ្យមានការជួសជុលរៀបរយសកម្មដល់រូបគាត់ ដោយសារមូលហេតុនៃការឃុំខ្លួន
ដោយបំពាន និងគ្មានដីកាសម្រេច^{១១}។ សហមេធាវីការពារក្តីបានស្នើសុំដូច្នោះ ដោយហេតុ
ថា សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតមានករណីយកិច្ចពន្យារពេលសម្រេចសេចក្តីរបស់ខ្លួន សហ
ចៅក្រមស៊ើបអង្កេត បានចេញនូវសេចក្តីសម្រេចដែលមិនចាំបាច់មួយបន្តទិរវេលានៃការ
ឃុំខ្លួនដោយបំពាន ហើយនិងជនត្រូវចោទត្រូវបានឃុំខ្លួនដោយគ្មានដីកាសម្រេច។

៩៦. នៅក្នុងចម្លើយតបរបស់ខ្លួន សហព្រះរាជអាជ្ញាបានស្នើសុំអង្គបុរេជំនុំជម្រះសាលាដំបូង
ចោលបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងការសម្រេចបន្តទិរវេលានៃការឃុំខ្លួន* ដោយហេតុផល
សំខាន់ៗថា សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត “ពុំមានកាតព្វកិច្ចពន្យារពេលសម្រេចសេចក្តីរបស់ខ្លួន”

^{១១} បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងការបន្តទិរវេលានៃការឃុំខ្លួន កថាខណ្ឌទី៨០។
សាលាដំបូងបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាបដិសេធសំណើសុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព និង ដីកាស្តីពីការ
ពន្យារពេលនៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន

នោះទេ” និងថា ជនត្រូវចោទ “បានខកខានមិនបានចង្អុលបង្ហាញពីករណីដែលការផ្លាស់ប្តូរភស្តុតាងណាមួយ ចាប់តាំងពីគាត់ត្រូវបានឃុំខ្លួនតាំងពីដំបូងមក”¹⁰⁰។

៩៧. អង្គបុរេជំនុំជម្រះ នឹងពិនិត្យដីកាសម្រេចបន្តចិរវេលានៃការឃុំខ្លួនឡើងវិញ ដោយពិនិត្យទៅលើ:

- i) និយ័តភាពនៃនីតិវិធី មុនពេលចេញដីកាសម្រេចបន្តចិរវេលានៃការឃុំខ្លួន។
- ii) ភាពគ្រប់គ្រាន់នៃភស្តុតាងដើម្បីសន្និដ្ឋានថា មានហេតុផលសមស្រប ដែលអាចជឿបានថា ជនត្រូវចោទបានប្រព្រឹត្តឧក្រិដ្ឋកម្មដែលគាត់ត្រូវបានចោទប្រកាន់ អនុលោមតាមវិធាន ៦៣(៣)(ក) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង នៅពេលចេញដីកាសម្រេចបន្តចិរវេលានៃការឃុំខ្លួន និងនៅពេលបច្ចុប្បន្ន។
- iii) ដោយគិតអំពីទង្វើករណី ដែលលើកឡើងដោយសហមេធាវីការពារក្តី ចំណុចថា ការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ននៅតែជាវិធានការចាំបាច់ ស្របតាមលក្ខខណ្ឌវិនិច្ឆ័យដែលត្រូវបានកំណត់នៅក្នុងវិធាន ៦៣(៣)(ខ) ឬទេ និង
- iv) ការអនុវត្តន៍ធានាសិទ្ធិរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ក្នុងការអនុវត្តន៍វិធាន ៦៣(៣) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង។

ឃ. ការពិនិត្យអំពីនិយ័តភាពនៃនីតិវិធី

i) ភាគពួកវិធានរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតក្នុងការពន្យារការសម្រេចសេចក្តីរបស់ខ្លួន

៩៨. សហមេធាវីការពារក្តីសន្និដ្ឋានថា សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតមានកាតព្វកិច្ចពន្យារការសម្រេចសេចក្តីពាក់ព័ន្ធនឹងការបន្តចិរវេលានៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន ហេតុត្រឹមយ៉ាង។

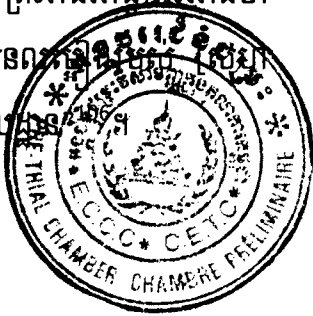

¹⁰⁰ ចម្លើយតបទៅនឹងការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា កថាខណ្ឌទី២។

៩៩. ទីមួយ សហមេធាវីការពារក្តីតវ៉ាថា កិច្ចដំណើរការនីតិវិធីមានកំហុសទាំងស្រុង និងមាន ភាពយឺតយ៉ាវតាំងពីដំបូង ដោយសារតែការបដិសេធរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត “ក្នុង ការបង្គាប់ឱ្យធ្វើការបកប្រែទាំងស្រុង នូវឯកសារសំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌរបស់លោក ខៀវ សំផន” ដែល “ធ្វើឱ្យប៉ះពាល់យ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរចំពោះសិទ្ធិរបស់លោក ខៀវ សំផន”¹⁰¹។ សហ មេធាវីការពារក្តីបានចង្អុលបង្ហាញថា ខ្លួនបានប្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងការបដិសេធ ក្នុងការ បង្គាប់ឱ្យមានការបកប្រែនូវឯកសារសំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌ នៅចំពោះមុខអង្គបុរេជំនុំជម្រះ និងចង្អុលបង្ហាញថា កិច្ចដំណើរការនីតិវិធីពាក់ព័ន្ធនឹងការបន្តថិរវេលានៃការឃុំខ្លួនគួរតែ ត្រូវបានផ្អាករង់ចាំលទ្ធផលនៃបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍នេះសិន¹⁰²។ លើសពីនេះទៀត តាមការ យល់ឃើញរបស់សហមេធាវីការពារក្តី ការពន្យារនៅក្នុងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីនេះ គួរតែ តម្រូវឱ្យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ពន្យារការសម្រេចសេចក្តីរបស់ខ្លួនពាក់ព័ន្ធនឹងការបន្តថិរ វេលានៃការឃុំខ្លួន¹⁰³។

១០០. ទីពីរ សហមេធាវីការពារក្តីតវ៉ាថា “សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតមិនអាចចេញសេចក្តីសម្រេច មួយដែលមានភាពលម្អៀងទេ ដោយបានឃើញគោលជំហររបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ស្តីពីបញ្ហានៃការបកប្រែឯកសារ និងកាលៈទេសៈដ៏ពិសេសនៃនីតិវិធីនេះ”¹⁰⁴។

១០១. នៅក្នុងចម្លើយតប សហព្រះរាជអាជ្ញាបានសន្និដ្ឋានថា សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត “គ្មាន កាតព្វកិច្ចចុះពន្យារពេលសេចក្តីសម្រេចរបស់ខ្លួនឡើយ។ ផ្ទុយទៅវិញ សហចៅក្រមស៊ើប អង្កេតត្រូវធ្វើសេចក្តីសម្រេចអំពីការបន្តថិរវេលានៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន មុនពេល ការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នផុតកំណត់”¹⁰⁵។ លើសនេះទៀត សហព្រះរាជអាជ្ញាអះអាងថា “នេះមិនមែនជាវេទិការសម្រាប់ស្តាប់ [...] លើកឡើងអំពីភាពមិនពេញចិត្តរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត] នោះទេ ហើយការលើកឡើងសុទ្ធតែគ្មានមូលដ្ឋាន”។

¹⁰¹ បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងការបន្តថិរវេលានៃការឃុំខ្លួន កថាខណ្ឌទី៣៣។

¹⁰² បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងការបន្តថិរវេលានៃការឃុំខ្លួន កថាខណ្ឌទី៣៩។

¹⁰³ បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងការបន្តថិរវេលានៃការឃុំខ្លួន កថាខណ្ឌទី៣៩។

¹⁰⁴ បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងការបន្តថិរវេលានៃការឃុំខ្លួន កថាខណ្ឌទី៤៧។

¹⁰⁵ ចម្លើយតបទៅនឹងការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា កថាខណ្ឌទី២។

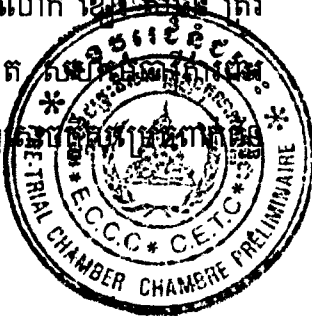
¹⁰⁶ ចម្លើយតបទៅនឹងការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា កថាខណ្ឌទី២។

១០២. ដោយបានពិចារណាឃើញថា បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ទាក់ទងនឹងការបកប្រែឯកសារមិនបញ្ឈប់ កិច្ចដំណើរការនីតិវិធីទេនោះ អង្គបុរេជំនុំជម្រះយល់ឃើញថា សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត មិនត្រូវពន្យារការសម្រេចសេចក្តីរបស់ខ្លួន អំពីការបន្តថិរវេលានៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន នោះទេ។ គ្មានអ្វីទាំងសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតមិនឱ្យសម្រេចសេចក្តីថា តើការឃុំខ្លួន បណ្តោះអាសន្នត្រូវពន្យារពេលឬអត់នោះទេ នៅពេលផុតកំណត់នៃដីកាបង្គាប់ឱ្យមានការ ឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន និងបន្ទាប់ពីបានផ្តល់ឱកាសដល់ជនត្រូវចោទឱ្យបង្ហាញពីការសង្កេត របស់ខ្លួនមកនោះ។

១០៣. សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ត្រូវបានធ្វើយុត្តិកម្មនៅក្នុងការសម្រេចសេចក្តីដោយផ្អែកលើ ទង្វើករណីដែលលើកឡើងដោយសហមេធាវីការពារក្តី ដោយអនុវត្តតាមគោលការណ៍ ដែលបានបង្ហាញនៅក្នុងដីកាស្តីពីការបកប្រែឯកសារ នៅពេលដែលដីកានេះបានបន្តអនុវត្ត បើទោះបីជាមានហេតុការណ៍ថា ដីកានេះកំពុងជាប់បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ក៏ដោយ។ ហេតុនេះ ដូចដែលបានអះអាងដោយសហមេធាវីការពារក្តី គេមិនអាចនិយាយថា សហចៅក្រម ស៊ើបអង្កេតមានជំហរ ដែលនឹងនាំឱ្យខ្លួនខ្វះនូវភាពអនាគតនោះឡើយ។

ii) អំណាចផ្លូវច្បាប់ជាមូលដ្ឋាននៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន

១០៤. សហមេធាវីការពារក្តីជនត្រូវចោទពិចារណាឃើញថា ដីកាស្តីពីការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន ដំបូងដែលចេញដោយសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតត្រូវ“ទុកជាមោឃៈ”¹⁰⁷ ដោយសារតែ កង្វះការបកប្រែសំណុំរឿងក្តីបាននាំឱ្យមាន“មោឃៈភាពនីតិវិធី”¹⁰⁸។ ជាលទ្ធផល សហ មេធាវីការពារក្តីបានសន្និដ្ឋានថា ដីកាសម្រេចបន្តថិរវេលានៃការឃុំខ្លួនដែលចេញនៅ ពេលបន្ទាប់មកទៀតនោះ “ត្រូវចាត់ទុកថាគ្មានអត្ថិភាព” និងថា “លោក ខៀវ កែវ ត្រូវ បានឃុំខ្លួនដោយគ្មានដីកាសម្រេចឃុំខ្លួន”¹⁰⁹។ បន្ថែមពីលើនេះទៀត សហមេធាវីការពារក្តី ក៏បន្ថែមថា ការពន្យារពេលរបស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះក្នុងការចេញសេចក្តីសម្រេចដីកាស្តីពី ការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន

¹⁰⁷ បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងការបន្តថិរវេលានៃការឃុំខ្លួន កថាខណ្ឌទី៧៥។
¹⁰⁸ បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងការបន្តថិរវេលានៃការឃុំខ្លួន កថាខណ្ឌទី១៦។
¹⁰⁹ បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងការបន្តថិរវេលានៃការឃុំខ្លួន កថាខណ្ឌទី៧៥។

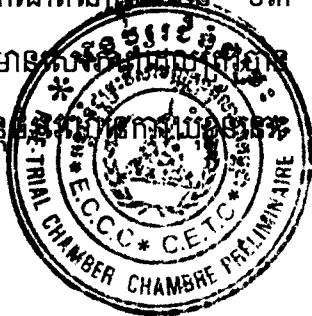
នឹងការឃុំខ្លួន បានតម្រូវឱ្យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតដោះលែងជនត្រូវចោទ ឱ្យមានសេរីភាពពីការឃុំខ្លួន ស្របតាមមាត្រា ២៧៨ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌកម្ពុជា។

១០៥. សហព្រះរាជអាជ្ញាបានឆ្លើយតបថា “សេចក្តីសំអាងនេះគ្មានខ្លឹមសារទេ ដោយសារតែមូលហេតុពីរយ៉ាង៖ (១) មេធាវីការពារក្តីបានដកបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ខ្លួនប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចអំពីការបន្តថិរវេលានៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នដោយស្ម័គ្រចិត្ត ដូច្នេះហើយទើបខកខានមិនបានដាក់ការសន្និដ្ឋានណាមួយទៅកាន់ អ.ប.ជ ថាមានការរំលោភណាមួយ ទៅលើសិទ្ធិរបស់ជនត្រូវចោទ (២) មាត្រា២៧៨ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌកម្ពុជា ដែលជាចំណុចសំខាន់នៃសេចក្តីសំអាងរបស់មេធាវីការពារក្តី មិនអាចយកមកអនុវត្តនៅចំពោះមុខ អ.វ.ត.ក បានឡើយ”¹¹⁰។

១០៦. ចំពោះហេតុផលដែល ដែលធ្វើឱ្យអង្គបុរេជំនុំជម្រះសន្និដ្ឋានថា នីតិវិធីដែលអនុវត្តតាមដោយសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ពាក់ព័ន្ធនឹងការចេញដីកាបដិសេធការដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព គឺជាការត្រឹមត្រូវនោះ¹¹¹ អង្គបុរេជំនុំជម្រះយល់ឃើញថា ពុំមានកំហុសនីតិវិធីណាមួយត្រូវបានបង្ហាញឡើងនៅក្នុងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី ដែលនាំឱ្យចេញនូវដីកាសម្រេចបន្តថិរវេលានៃការឃុំខ្លួននោះឡើយ។

ង. ហេតុផលសមស្រប ដែលនាំឱ្យជឿថាជនត្រូវចោទបានប្រព្រឹត្តឧក្រិដ្ឋកម្មមួយ ឬច្រើនដូចដែលបានបញ្ជាក់នៅក្នុងដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរ (វិធាន ៦៣(៣)(ក) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង)

១០៧. ជាមួយនឹងពេលវេលាដែលកន្លងផុតទៅ ដោយបានកត់សម្គាល់ថា សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត បានធ្វើការវាយតម្លៃលើការបំពេញលក្ខខណ្ឌដែលបានកំណត់នៅក្នុងវិធាន ៦៣(៣)(ក) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង នៅក្នុងដីកាបដិសេធការដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព ដោយយល់ឃើញថា ចេញប័បួនថ្ងៃ មុនពេលដាក់បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងការបន្តថិរវេលានៃការឃុំខ្លួននោះ។

¹¹⁰ ចម្លើយតបទៅនឹងការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា កថាខណ្ឌទី២២។

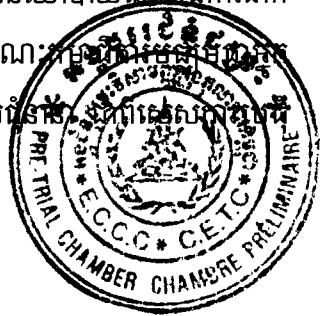
¹¹¹ ដូចខាងលើ កថាខណ្ឌទី ២៧-៣០។

សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានលើកឡើងថា “ចាប់តាំងពីពេលនោះមក មិនមានស្ថានភាពណាមួយមានការផ្លាស់ប្តូរ ដែលអាចធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់ជំហរដែលសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានប្រកាន់យកនៅពេលនោះឡើយ”¹¹²។ ដូច្នោះ “សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបញ្ជាក់សាជាថ្មីថា វានៅតែមានហេតុផលដែលត្រូវឱ្យជឿបានថា ជនត្រូវចោទបានញុះញង់ឱ្យមានការប្រព្រឹត្តិបទឧក្រិដ្ឋកម្មដែលត្រូវបានចោទប្រកាន់ ឬបានជួយនិងជម្រុញដល់អ្នកដែលបានប្រព្រឹត្តិបទឧក្រិដ្ឋ”¹¹³។

១០៨. នៅក្នុងដីកាសម្រេចបដិសេធសំណើសុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាពរបស់ខ្លួន សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតយល់ឃើញថា:

“ទោះបីជាស្ថិតក្នុងដំណាក់កាលនៃការស៊ើបអង្កេតនេះក៏ដោយ ក៏មានហេតុផលសមស្របដែលនាំឱ្យជឿបានថា ខៀវ សំផន ក្នុងឋានៈរបស់គេជាប្រមុខរដ្ឋ (ប្រធានគណៈប្រធានរដ្ឋ) ជាអ្នកដឹកនាំមន្ទីរនយោបាយមជ្ឈិម (មន្ទីរ ៨៧០) និងជាសមាជិកពេញសិទ្ធិនៃគណៈកម្មាធិការមជ្ឈិមបក្សកុម្មុយនីសកម្ពុជា(បកក) បានដឹង បានសម្រួល និងបានជម្រុញឱ្យមានឧក្រិដ្ឋកម្មដែលគាត់ត្រូវបានដាក់ឱ្យនៅក្រោមការពិនិត្យ ជាពិសេស៖

- ផ្ទុយទៅនឹងអ្វីដែលគាត់បានអះអាង គឺការជម្លៀសប្រជាជនដោយបង្ខំចេញពីទីក្រុងភ្នំពេញ នៅក្នុងខែមេសា ឆ្នាំ១៩៧៥។
- ការដាក់នូវលក្ខណៈធ្វើការងារដោយបង្ខំ និងជីវភាពរស់នៅលំបាកទៅលើប្រជាជនកម្ពុជា ការសម្លាប់ និងការធ្វើទុក្ខបុកម្នេញខាងសាសនា ដោយបានធ្វើទស្សនកិច្ចទៅកាន់ការដ្ឋានមួយចំនួន នៅទូទាំងប្រទេស និងតាមរយៈព័ត៌មានដែលគាត់ទទួលបាន។
- ការផ្សព្វផ្សាយមនោគមវិជ្ជា និងមតិយោបាយរបស់ បកក ដោយការផ្ទៀងសុទ្ធនូវកថា និងដោយការអប់រំនយោបាយដែលរូបគេបានផ្តល់ ឬដឹកនាំធ្វើ។
- ការតាក់តែងមតិយោបាយរបស់ ប.ក.ក ការផ្សព្វផ្សាយនយោបាយនេះ និងការដាក់ឱ្យអនុវត្តនៅទូទាំងប្រទេស ក្នុងឋានៈរបស់ខ្លួនជាសមាជិកគណៈកម្មាធិការមជ្ឈិមបក្សកុម្មុយនីសកម្ពុជា(បកក) ដឹកនាំមន្ទីរ ៨៧០ ជាប្រធានរដ្ឋ និងដោយបានចូលរួមការប្រជុំនានា។

¹¹² ដីកាសម្រេចបន្តចិរិយាលៃការឃុំខ្លួន កថាខណ្ឌទី២៦។

¹¹³ ដីកាសម្រេចបន្តចិរិយាលៃការឃុំខ្លួន កថាខណ្ឌទី២៧។

គណៈកម្មាធិការអចិន្ត្រៃយ៍មួយចំនួន។ ការចាប់ខ្លួន ការឃុំខ្លួន និងការសម្លាប់ក្នុងជួរ
បកក ក៏ដូចជាក្នុងមន្ទីរ ៨៧០ ដែរ”¹¹⁴។

១០៩. យោងតាមសេចក្តីសម្រេចមុនរបស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតយល់
ឃើញថា “មានហេតុផលសមស្របដែលនាំឱ្យជឿបានថា អង្គហេតុទាំងអស់នេះត្រូវបាន
ប្រព្រឹត្តឡើងក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃជម្លោះប្រដាប់អាវុធអន្តរជាតិ រវាងកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ
និងសាធារណៈរដ្ឋសង្គមនិយមវៀតណាម និងការវាយកម្ទេចជាទូទៅ និងជាខ្សែសង្វាក់
ប្រឆាំងទៅនឹងជនស៊ីវិល”¹¹⁵។

១១០. អង្គបុរេជំនុំជម្រះកត់សម្គាល់ឃើញថា សហមេធាវីការពារក្តីមិនបានលើកទូរទង្វឹករណ៍
ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងលក្ខខណ្ឌដែលបានកំណត់នៅក្នុងវិធាន ៦៣(៣)(ក) សម្រាប់បង្ហាញឱ្យ
មានការបន្តថិរវេលានៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ននោះទេ។ នៅពេលបង្ហាញទូរទង្វឹករណ៍
របស់ខ្លួន សហមេធាវីការពារក្តីគ្រាន់តែបានលើកឡើងថា សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតមិន
មានភាពអនាគតនោះទេ និងថា “នៅក្នុងរឿងក្តីនេះ បើគ្មានការបកប្រែទេ ក្រុមការពារក្តី
មិនអាចបង្ហាញអំពីមធ្យោបាយការពារក្តីរបស់ខ្លួន ទាក់ទងនឹងហេតុផលដែលអាចជឿជាក់
បានទេ។ ផ្ទុយមកវិញ នេះគឺជាលក្ខខណ្ឌ មិនអាចខ្វះបាន តែមួយគត់ ដើម្បីប្រកាសអំពី
ការឃុំខ្លួន ហើយនេះក៏ជាលក្ខខណ្ឌដ៏សំខាន់ផងដែរក្នុងការអនុម័តដីកាសម្រេចពន្យារ
ពេល”¹¹⁶។

១១១. អង្គបុរេជំនុំជម្រះកត់សម្គាល់ឃើញថា វិធាន ២១(២) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង បានចែងថា “វិធាន
ការចាប់បង្ខំទាំងឡាយណាចំពោះបុគ្គលណាម្នាក់ ត្រូវធ្វើឡើងដោយ ឬស្ថិតនៅក្រោមការ
ត្រួតពិនិត្យដោយយកចិត្តទុកដាក់ពីអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចរបស់អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញ”។
ដូចដែលបានលើកឡើងដោយសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត លក្ខខណ្ឌកំណត់នៅក្នុងវិធាន
៦៣(៣)(ក) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ត្រូវតែបង្ហាញឡើងតាមការកន្លងផុតទៅនៃការប្រឆាំង
តាមការរឹកច្រើននៃកិច្ចស៊ើបសួររបស់តុលាការ ដើម្បីបង្កាប់ក្រោមការប្រឆាំងប្រឆាំង

¹¹⁴ ដីកាបដីសេចក្តីសម្រេចលើសំណើសុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព កថាខណ្ឌទី៩។
¹¹⁵ ដីកាបដីសេចក្តីសម្រេចលើសំណើសុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព កថាខណ្ឌទី១០។
¹¹⁶ បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងការបន្តថិរវេលានៃការឃុំខ្លួន កថាខណ្ឌទី៤៩។

ការឃុំខ្លួនជនត្រូវចោទជាបណ្តោះអាសន្ន។ នៅពេលទទួលបានបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងការសម្រេចបន្តចិរវេលានៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន អង្គបុរេជំនុំជម្រះត្រូវពិនិត្យមើលថាតើសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតអាចសន្និដ្ឋានថា មានហេតុផលសមស្របឬទេ ដែលនាំឱ្យជឿបានថាជនត្រូវចោទបានប្រព្រឹត្តបទឧក្រិដ្ឋ ដែលគាត់ត្រូវបានដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការស៊ើបអង្កេតរបស់តុលាការ ដោយគិតដល់ការបន្តកិច្ចស៊ើបអង្កេតនោះ។ វាក៏ដើម្បីធានាផងដែរថា ហេតុផលទាំងនេះនៅតែមានរហូតដល់សព្វថ្ងៃនេះ។ ចំពោះគោលបំណងនេះ អង្គបុរេជំនុំជម្រះត្រូវតែពិនិត្យសំណុំរឿង រហូតដល់ថ្ងៃសវនាការ ដែលជាឱកាសចុងក្រោយសម្រាប់ភាគីក្នុងការបង្ហាញការសង្កេតឃើញរបស់ខ្លួនទៅលើភស្តុតាង ដែលមាននៅក្នុងសំណុំរឿង។ អង្គបុរេជំនុំជម្រះយល់ឃើញថា ការពិនិត្យនេះពិតជាចាំបាច់ នៅពេលដែលសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតមានភារកិច្ចប្រមូលភស្តុតាងដាក់បន្តក ក៏ដូចជាភស្តុតាងដោះបន្តកផងដែរនៅក្នុងរយៈពេលបន្តការស៊ើបអង្កេត ដែលភស្តុតាងបែបនេះត្រូវបន្ថែមទៅក្នុងសំណុំរឿងក្តីតាមពេលកំណត់។

១១២. ដោយបានអានកថាខណ្ឌទី៩ នៃដីកាបដិសេធលើសំណើសុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព អង្គបុរេជំនុំជម្រះកត់សម្គាល់ឃើញថា មានការយល់ច្រឡំរវាងឧក្រិដ្ឋកម្មដែលជនត្រូវចោទកំពុងត្រូវបានស៊ើបអង្កេត និងអង្គហេតុដែលត្រូវបានចោទប្រកាន់មួយចំនួនពាក់ព័ន្ធនឹងការចូលរួមក្នុងការប្រព្រឹត្តិឧក្រិដ្ឋកម្មទាំងនេះរបស់ជនត្រូវចោទ។ បញ្ហានេះបង្កើតនូវចំណាប់អារម្មណ៍ដែលថា អំពើមួយចំនួន ដូចជា “ការផ្សព្វផ្សាយមនោគមន៍វិជ្ជា និងគោលនយោបាយបក្សកុម្មុយនីស្តកម្ពុជា” ជាដើម បង្កើតបានជាបទល្មើស ដោយខ្លួនឯង (per se) ដែលករណីនេះវាមិនមែនដូច្នោះទេ។ អង្គបុរេជំនុំជម្រះទទួលស្គាល់បទល្មើសខាងក្រោមនេះ គឺជាមូលដ្ឋាននៃសេចក្តីសន្និដ្ឋានទៅលើវិធាន ៦៣(៣)(ក) របស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត:

- (i) ការបណ្តេញប្រជាជនចេញពីទីក្រុងភ្នំពេញដោយបង្ខំ កាលពីខែមេសា ឆ្នាំ១៩៧៥។
- (ii) ការធ្វើការងារដោយបង្ខំ និង “លក្ខខណ្ឌនៃការងារដោយបង្ខំប្រជាជនកម្ពុជា”។
- (iii) ការប្រហារជីវិតនិងការធ្វើបាបផ្នែកសាសនាសេដ្ឋកិច្ច និងសង្គម។

និង

(iv) ការចាប់ខ្លួន ការឃុំខ្លួន និងការប្រហារជីវិតក្នុងជួរក្រុមមួយនីស្ត កម្ពុជា និងក្នុងមន្ទីរ ៨៧០។

១១៣. អ្នកដែលនៅសេសសល់ពីការចោទប្រកាន់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី៩ នៃដីកាបដិសេធលើសំណើ សុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព ត្រូវបានពិចារណាឃើញថា មានការពាក់ព័ន្ធនឹងការចូលរួម របស់ជនត្រូវចោទនៅក្នុងការប្រព្រឹត្តិបទល្មើសដែលបានលើកឡើងខាងលើ:

- (i) ដំណើរទស្សនកិច្ចរបស់ជនត្រូវចោទទៅកាន់ទីកន្លែងមួយចំនួន នៅទូទាំង ប្រទេស ព្រមទាំងព័ត៌មានដែលគាត់បានទទួល។
- (ii) ការផ្សព្វផ្សាយមនោគមន៍វិជ្ជា និងគោលនយោបាយរបស់ក្រុមមួយនីស្ត កម្ពុជា តាមរយៈសុន្ទរកថារបស់គាត់ដែលបានធ្វើ និងតាមរយៈការបណ្តុះ បណ្តាលគោលនយោបាយដែលគាត់បានដឹកនាំ និងណែនាំ។
- (iii) ការចូលរួមរបស់ជនត្រូវចោទនៅក្នុងការកំណត់ការផ្សព្វផ្សាយ និងការ អនុវត្តន៍មនោគមន៍វិជ្ជារបស់ក្រុមមួយនីស្តកម្ពុជា។
- (iv) តួនាទីរបស់ជនត្រូវចោទនៅក្នុងគណៈកម្មាធិការមជ្ឈិម មន្ទីរ៨៧០ និងជា ប្រមុខរដ្ឋ។ និង
- (v) ការចូលរួមរបស់ជនត្រូវចោទនៅក្នុងការប្រជុំ រួមទាំងនៅក្នុងគណៈកម្មា ធិការអចិន្ត្រៃយ៍ជាច្រើន។

i) ជំហររបស់ជនត្រូវចោទនៅក្នុងរបបកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ

១១៤. អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានធ្វើឱ្យជឿជាក់ថា នៅក្នុងដំណាក់កាលនៃការស៊ើបអង្កេត ភស្តុតាង ដែលត្រូវបានសំអាងដោយសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត បានគាំទ្រនូវការជំនុំជម្រះដំបូង ដែលថាជនត្រូវចោទគឺជាប្រមុខរដ្ឋ (ប្រធានគណៈប្រធានរដ្ឋ) ជាមេដឹកនាំក្រុមមួយនីស្ត

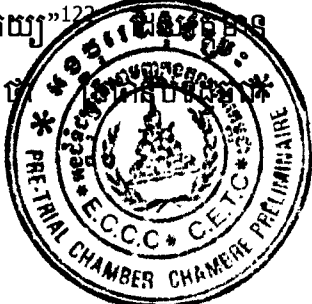
គណៈកម្មាធិការមជ្ឈឹមនៃបក្សកុម្មុយនីស្តកម្ពុជា¹¹⁷ និងជាមេដឹកនាំនៅក្នុងមន្ទីរនយោបាយ
មជ្ឈឹម (មន្ទីរ ៨៧០)¹¹⁸។

១១៥. អង្គបុរេជំនុំជម្រះកត់សម្គាល់ឃើញថា ភស្តុតាងនៅក្នុងសំណុំរឿងគាំទ្រដល់ការលើកឡើង
របស់សហព្រះរាជអាជ្ញាដែលថា មន្ទីរ ៨៧០ បានដើរតួជាលេខានៃគណៈកម្មការអចិន្ត្រៃយ៍
បក្សកុម្មុយនីស្តកម្ពុជា ព្រមទាំងទទួលបន្ទុកតាមដានការអនុវត្តគោលនយោបាយគណៈ
កម្មាធិការអចិន្ត្រៃយ៍ផងដែរ¹¹⁹។ ភស្តុតាងនៅក្នុងសំណុំរឿងបានបង្ហាញជាពិសេសថា
មន្ទីរ ៨៧០ បានទទួលរបាយការណ៍ពីតាមភូមិភាគនានា¹²⁰។

[REDACTED]

121.។

១១៦. ដូចដែលសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានលើកឡើង ជនត្រូវចោទបានទទួលស្គាល់ថាបាន
ចូលរួមនៅក្នុងការប្រជុំចំនួន ១៤លើក នៅក្នុងចំណោមការប្រជុំ ១៩លើក របស់គណៈ
កម្មាធិការអចិន្ត្រៃយ៍ ដោយនិយាយថាជា “អង្គភាពកំពូលនិងមានសិទ្ធិអំណាចខ្លាំងជាងគេ
នៅក្នុងបក្សកុម្មុយនីស្តកម្ពុជា និងនៅក្នុងរបបកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ”¹²²។ ជនត្រូវចោទ
របស់គាត់ត្រូវបានគេកត់ត្រាទុក¹²³។ គេបានកត់សម្គាល់ឃើញថា

¹¹⁷ កំណត់ហេតុនៃការសួរយកចម្លើយ ចុះថ្ងៃទី១៣ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៧, D46, កថាខណ្ឌទី១១។

¹¹⁸ [REDACTED]

¹¹⁹ កំណត់ហេតុប្រជុំគណៈកម្មាធិការអចិន្ត្រៃយ៍បកក ថ្ងៃទី៩ ខែតុលា ឆ្នាំ១៩៧៥ ERN 00183393-00183408 ទំព័រ ១-៤។

សេចក្តីសម្រេចរបស់គណៈកម្មាធិការមជ្ឈឹមពាក់ព័ន្ធនឹងបញ្ហាមួយចំនួន ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែមីនា ឆ្នាំ១៩៧៦ ERN 00182809-00182814 ទំព័រ ១។

¹²⁰ ចម្លើយរបស់ជនសង្ស័យ ចុះថ្ងៃទី១៧ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៥ ERN 00078213-00078214។

[REDACTED]

121

¹²² ដីកាបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបអង្កេត កថាខណ្ឌទី២៤។

¹²³ កំណត់ហេតុសួរយកចម្លើយ ចុះថ្ងៃទី១៣ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៧ D46។

កិច្ចការបរទេសជាមួយប្រទេសចិន និងឡាវ¹²⁴ បញ្ហាការពារជាតិ¹²⁵ ការបង្កបង្កើនផល
កសិកម្ម និងការផ្គត់ផ្គង់ទឹក¹²⁶ លក្ខខណ្ឌសុខភាព និងការព្យាបាលនៅក្នុងប្រទេស¹²⁷ ការ
បណ្តុះបណ្តាលគោលនយោបាយ និងការប្រហារជីវិតជនក្បត់ដែលអាចកើតមាន¹²⁸ ត្រូវ
បានគេយកមកពិភាក្សានៅក្នុងការប្រជុំទាំងនេះ។

១១៧.

១១៨.

¹²⁴ កំណត់ហេតុប្រជុំគណៈកម្មាធិការអចិន្ត្រៃយ៍បកក ថ្ងៃទី៩ ខែតុលា ឆ្នាំ១៩៧៥ ERN 00183393-00183408។

¹²⁵ កំណត់ហេតុប្រជុំគណៈកម្មាធិការអចិន្ត្រៃយ៍បកក ថ្ងៃទី២២ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ១៩៧៦ ERN 00182625-00182627។

កំណត់ហេតុប្រជុំគណៈកម្មាធិការអចិន្ត្រៃយ៍បកក ថ្ងៃទី១១ ខែមីនា ឆ្នាំ១៩៧៦ ERN 00182635-00182637។

¹²⁶ កំណត់ហេតុប្រជុំគណៈកម្មាធិការអចិន្ត្រៃយ៍បកក ថ្ងៃទី៣០ ខែឧសភា ឆ្នាំ១៩៧៦ ERN 00182667-00182669។

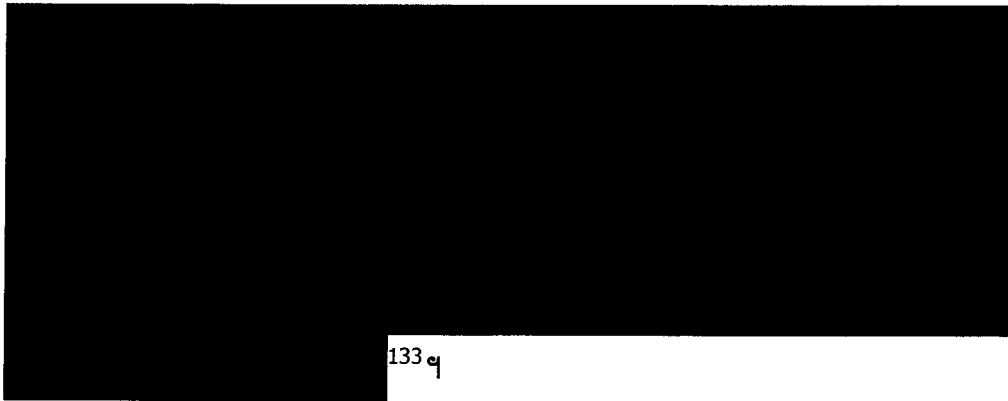
¹²⁷ កំណត់ហេតុប្រជុំគណៈកម្មាធិការអចិន្ត្រៃយ៍បកក មានចំណងជើងថា “កំណត់ហេតុប្រជុំស្តីពីសុខភាពនិងការព្យាបាលនៅក្នុងប្រទេសចិន និងឡាវ” ថ្ងៃទី១១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ១៩៧៦ ERN 00183363-00183373។

¹²⁸ កំណត់ហេតុប្រជុំគណៈកម្មាធិការអចិន្ត្រៃយ៍បកក ថ្ងៃទី៩ ខែតុលា ឆ្នាំ១៩៧៥ ERN 00183393-00183408 ទំព័រ ១០-១១។

១១៩. បន្ទាប់ពីបានពិនិត្យការសួរយកចម្លើយសាក្សី ដែលត្រូវបានសំអាងដោយសហចៅក្រម ស៊ើបអង្កេតរួចមក អង្គបុរេជំនុំជម្រះក៏ត្រូវបានធ្វើឱ្យជឿជាក់ផងដែរថា មានភស្តុតាង ដែលគាំទ្រដល់ការជឿជាក់ដ៏សមស្របមួយដែលថា ជនត្រូវចោទបានធ្វើការបង្កាត់ បង្រៀន នៅពេលដែលគាត់បានជួបជួបយមនោគមន៍វិជ្ជារបស់បក្សកុម្មុយនីស្ត កម្ពុជា¹³²។

ii) ការបណ្តេញចេញដោយបង្ខំ

១២០. 133 ។

១២១. នៅក្នុងដំណាក់កាលនៃការស៊ើបអង្កេតនេះ ឯកសារផ្សេងទៀតនៅក្នុងសំណុំរឿងបានជួយ គាំទ្រផងដែរដល់មូលហេតុសមស្របដែលនាំឱ្យជឿបានថា ជនត្រូវចោទបានចូលរួម នៅក្នុងការជម្លៀសប្រជាជនចេញពីទីក្រុងភ្នំពេញ ទោះបីជាមានហេតុការណ៍ថា ជនត្រូវ ចោទថ្មីៗនេះបានបដិសេធនូវការចូលរួមនេះ នៅក្នុងពេលសួរយកចម្លើយដែលដឹកនាំដោយ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតក៏ដោយ¹³⁴។ Collin Campbell ដែលជាអ្នកដឹកនាំការ

132

133

ជនត្រូវចោទបាននិយាយនៅពេលធ្វើការសួរយកចម្លើយដែលដឹកនាំដោយសហ ចៅក្រមស៊ើបអង្កេតថា គាត់នៅជាប់ ប្រទេស ប្រទេស កម្ពុជា អស់រយៈពេលប្រហែល ១០ថ្ងៃ មុនពេលជម្លៀសចេញ ពីទីក្រុងភ្នំពេញ។ នៅក្នុងពេលនោះ មេបញ្ជាការដែលបានដឹកនាំការប្រយុទ្ធនឹងរាល់ភ្នំពេញនោះបានមកជាប្រចាំ។ កំណត់ហេតុសួរយកចម្លើយ ចុះថ្ងៃទី១៣ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០០៧ ០១១ ២-៣។

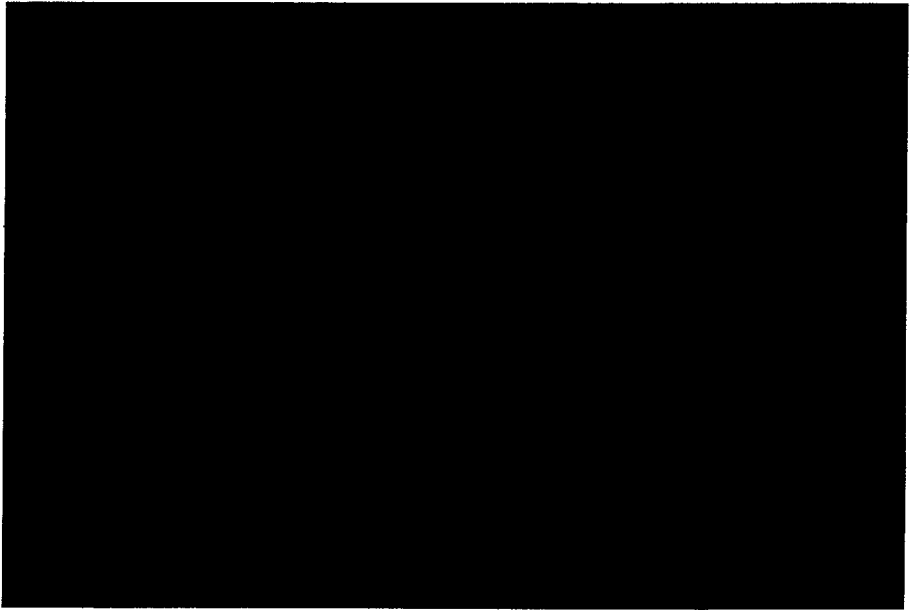

¹³⁴ កំណត់ហេតុសួរយកចម្លើយ ចុះថ្ងៃទី១៣ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០០៧ D46។ កំណត់ហេតុសួរយកចម្លើយ ចុះថ្ងៃទី១៤ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០០៧ ០១១ សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាបដិសេធសំណើសុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព និង ដឹកនាំការ ពន្យារថិរវេលានៃការប្រឆាំងបណ្តោះអាសន្ន ៥៤

សម្ភាសន៍ជាមួយ ខៀវ សំផន នៅឆ្នាំ១៩៨២ បានសរសេរនៅក្នុងកាសែត *The New York Times* ថា: “ហើយគាត់បានទទួលស្គាល់ថា ប្រជាជនកម្ពុជាភ័យខ្លាចលាន់ទោស ត្រូវបានគេបណ្តេញចេញពីទីក្រុងភ្នំពេញទៅកាន់ទីជនបទ ដោយសារតែ “សេចក្តីសម្រេចសហមូហភាពមួយ”។ ថាគាត់បានចូលរួមនៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចនោះឬទេ: លោក ខៀវ សំផន បានសើចរបៀបស្អាត និងបានឆ្លើយតបជាភាសាបារាំងថា “បាទ ជាការពិត”¹³⁵។ មានសេចក្តីរាយការណ៍នៅក្នុងកាសែត *Newsweek* កាលពីថ្ងៃទី២៨ ខែមេសា ឆ្នាំ១៩៧៥ ថាជនត្រូវចោទបានចូលទីក្រុងភ្នំពេញដោយស្លៀកពាក់ឈុតពណ៌ខ្មៅ ព្រមទាំងបង់កក្រមា។ គាត់បានប្រកាសអំពី “ជ័យជំនះនៃរបបឆ្វេងនិយមថ្មីរបស់គាត់”¹³⁶។

iii) ការធ្វើការងារដោយបង្ខំ និងលក្ខខណ្ឌនៃការរស់នៅដោយអមនុស្សធម៌

១២២.

¹³⁵ Colin Campbell, “3 Unlikely Cambodian Allies Map War on Vietnam”, *The New York Times*, ១២ មេសា ១៩៧៥។

¹³⁶ Fay Willey et al., “White Flags over Phnom Penh”, *Newsweek*, ២៨ មេសា ១៩៧៥។

សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាបដិសេធសំណើសុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាពនៃការបំប្លែងបណ្តោះអាសន្ន

[Redacted text block]

137 ។

១២៣.

[Redacted text block]

138 ។

១២៤.

[Redacted text block]

141 ។

១២៥. គេបានកត់សម្គាល់ឃើញថា យោងតាមកំណត់ហេតុនៃកិច្ចប្រជុំចំនួនពីរបស់
គណៈកម្មាធិការអចិន្ត្រៃយ៍ ជនត្រូវចោទបានចូលរួមនៅក្នុងកិច្ចប្រជុំនានា ដែលបានពិភាក្សា
គ្នា អំពីលក្ខខណ្ឌរស់នៅដ៏អមនុស្សធម៌របស់អ្នកធ្វើការងារ រួមទាំងការខ្វះខាតអាហារ
ការរីករាលដាលនៃជំងឺផងដែរ¹⁴² ។

[Redacted text block]

137
138
139
140
141

¹⁴² កំណត់ហេតុប្រជុំរបស់គណៈកម្មាធិការអចិន្ត្រៃយ៍បក្សកុម្មុយនីស្តកម្ពុជា ថ្ងៃទី៨ ខែមីនា ឆ្នាំ១៩៧៦ ERN 001/93/09/0018234, ទំព័រ 3-4 ។
កំណត់ហេតុប្រជុំរបស់គណៈកម្មាធិការអចិន្ត្រៃយ៍បក្សកុម្មុយនីស្តកម្ពុជា ថ្ងៃទី១០ ខែមិថុនា ឆ្នាំ១៩៧៦ ERN 001/93/09/0018233
សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាបដិសេធសំណើសុំដោះលែងឱ្យកាន់កាប់ និងដឹកជញ្ជូន
ពន្យារទិរវេលានៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន

iv) ការប្រហារជីវិត និងការធ្វើបាបផ្នែកសាសនា

១២៦. សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតសំអាងលើឯកសារមួយចំនួនដែលបង្ហាញថា ខៀវ សំផន បាន ផ្ដែងសុន្ទរកថាជាមួយមេដឹកនាំជាន់ខ្ពស់ផ្សេងទៀត នៅក្នុងកិច្ចប្រជុំរបស់បក្សកុម្មុយនីស្ត កម្ពុជា និងនៅពេលប្រមូលផ្តុំកម្មាភិបាលពាក់ព័ន្ធនឹង “ការកម្ទេច” ឬ “ការបោសសម្អាត” ឡាំងសត្រូវ¹⁴³។

១២៧.

១២៨. របាយការណ៍ពីអង្គការលើកលែងទោសអន្តរជាតិ ដែលត្រូវបានសំអាងដោយសហចៅក្រម ស៊ើបអង្កេតបង្ហាញថា ជនត្រូវចោទ ត្រូវបានផ្តល់ដំណឹងអំពីការចោទប្រកាន់ពីអំពើ ប្រហារជីវិតដែលធ្វើនៅក្នុងប្រទេស ប៉ុន្តែមិនបានឆ្លើយតបទៅនឹងការចោទប្រកាន់ទាំងនេះ ទេ។ របាយការណ៍នោះ បាននិយាយថា “កាលពីថ្ងៃទី១១ ខែឧសភា ឆ្នាំ១៩៧៦ អង្គការ

¹⁴³ សុន្ទរកថារបស់គណៈប្រធានរដ្ឋកម្ពុជា ខៀវ សំផន ក្នុងឱកាសខួបលើកទីពីរ នៃជ័យជំនះ ថ្ងៃទី១៧ ខែមេសា ថ្ងៃទី១៥ ខែមេសា ២០០៧ លេខ D108/43/5, ERN 00168204-00168211។ សូមអាន សេចក្តីរាយការណ៍របស់ ខៀវ សំផន នៅក្នុងសមាជជាតិលើកទី១១ របស់សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី ចេញផ្សាយថ្ងៃទី៥ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៧៦ ERN S 00003746-0000375។ សុន្ទរកថា របស់ សមមិត្ត ខៀវ សំផន គណៈប្រតិភូ ខ្មែរកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ ក្នុងឱកាសជួបប្រជុំ មហាជន ដែលបានប្រព្រឹត្តទៅក្នុងឱកាសខួបលើកទីបី នៃជ័យជំនះ និងការបង្កើតកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ ថ្ងៃទី១៧ ខែមេសា ឆ្នាំ១៩៧៨ ១៧ មេសា D108/28.242, ERN 00002955។ សេចក្តីផ្ដែងការណ៍របស់រដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ ទៅកាន់កងទ័ព និងប្រជាជនកម្ពុជា អំពីការណ្តានពានរបស់កងកម្លាំងប្រយុទ្ធសាធ សាធារណរដ្ឋសង្គមនិយមវៀតណាម មកលើកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ ដែលមានដោយគណៈប្រធានរដ្ឋ ខៀវ សំផន ថ្ងៃទី៣១ ខែសីហា ១៩៧៨ លេខ D108/43/7, ERN 00169517-00169525។

¹⁴⁴ [Redacted]

¹⁴⁵ [Redacted]

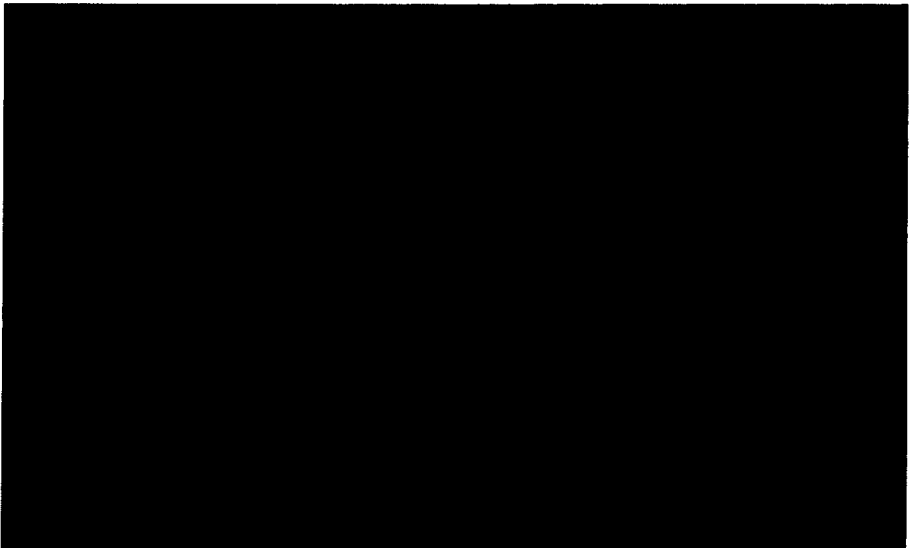
សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាបដិសេធសំណើសុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព និង ដីកាស្តីពីការ ពន្យារថិរវេលានៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន ៥៧

លើកលែងទោសអន្តរជាតិបានអំពាវនាវដល់លោកប្រធាន ខៀវ សំផន ដើម្បីធ្វើការស៊ើបអង្កេតពីការចោទប្រកាន់ពីការប្រហារជីវិត។ នៅពេលកំពុងសរសេររបាយការណ៍នោះ (ចុងខែឧសភា ឆ្នាំ១៩៧៦) ពុំមានការទទួលបាននូវចម្លើយតបណាមួយពីរដ្ឋាភិបាលនោះទេ”¹⁴⁶។

v) ការចាប់ខ្លួន ការឃុំខ្លួន និងការប្រហារជីវិតនៅក្នុងជួរយុទ្ធសាស្ត្រកម្ពុជា និងនៅក្នុងមន្ទីរ ៨៧០

១២៩.

១៣០. ថា:

¹⁴⁶ របាយការណ៍របស់អង្គការលើកលែងទោសអន្តរជាតិ 1975-1976, D84, ឧបសម្ព័ន្ធ ក-01, ERN 00078643-00078665 United Nations, Economic and Social Council, *Question of the violation of human rights and fundamental freedoms in any part of the world, with particular reference to colonial and other dependant countries and territories*, U.N. Doc. E/CN.4/Sub.2/1976/13, paras. 13-15.

ខែមករា ឆ្នាំ១៩៧៩ ERN 00078643-00078665 ។

សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាបដិសេធសំណើសុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព និង ដីកាស្តីការពារ ៥៨
ពន្យារចិនវេណៃនៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន

[Redacted]

» 147 ។

១៣១.

[Redacted]

» 148 ។

១៣២.

[Redacted]

150 ។

១៣៣. បន្ថែមពីលើឯកសារដែលសំអាងដោយសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត
សម្គាល់ឃើញការសម្រេចរបស់គណៈកម្មាធិការមជ្ឈឹម ចុះថ្ងៃទី៣១
ដែលជនត្រូវចោទគឺជាសមាជិកមួយរូប៖

147 [Redacted]
148 [Redacted]
149 [Redacted]
150 [Redacted]

សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាបដិសេធសំណើសុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព និង ដីកាស្តីពីការ ៥៩
ពន្យារចំរើនវេលានៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន

“១. សិទ្ធិសម្រេចក្នុងជួរ និងក្រៅជួរ៖

កម្មវត្ថុ:

១. ឱ្យមានក្របខណ្ឌ ក្នុងកិច្ចអនុវត្តផ្តាច់ការបដិវត្តរបស់យើង។

២. ពង្រឹងប្រជាធិបតេយ្យសង្គមនិយមរបស់យើង។

ទាំងអស់នេះ ដើម្បីពង្រឹងរដ្ឋអំណាចរបស់យើង។

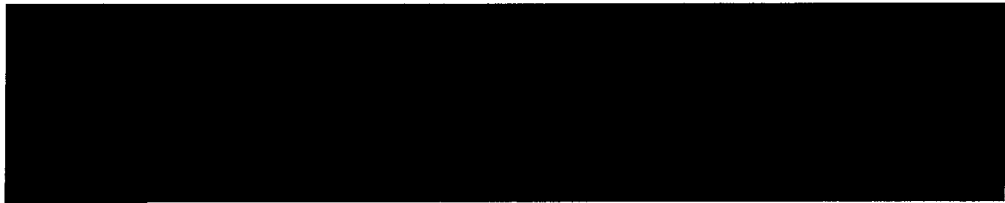
- បើនៅក្នុងក្របខណ្ឌមូលដ្ឋាន ត្រូវអចិន្ត្រៃយ៍ភាគសម្រេច។

- ជុំវិញមន្ទីរមជ្ឈឹម ត្រូវគណៈមន្ទីរមជ្ឈឹមសម្រេច។

- តំបន់ឯករាជ ត្រូវអចិន្ត្រៃយ៍សម្រេច។

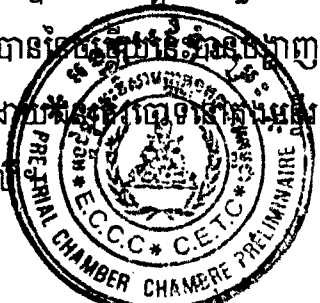
- កងទ័ពមជ្ឈឹមត្រូវសេនាធិការសម្រេច”¹⁵¹។

១៣៤.

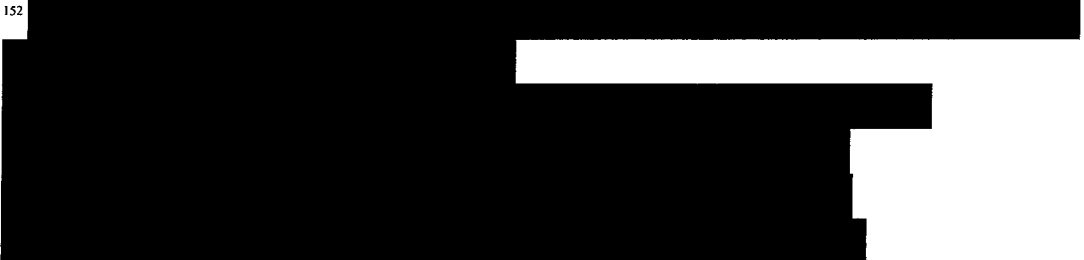

152។

១៣៥. យោងតាមសក្ខីកម្មរបស់ជនត្រូវចោទ នៅពេលខ្លះ មន្ទីរ ៨៧០ “ត្រូវបានប្រគល់ភារកិច្ច ឱ្យតាមដានសមាជិកបក្ស ដែលគួរឱ្យសង្ស័យឱ្យគណៈកម្មាធិការអចិន្ត្រៃយ៍”¹⁵³។ ជនត្រូវ ចោទ បានលើកឡើងថែមទៀតថា “គាត់បានដឹងរឿងនេះបន្ទាប់ពីបដិវត្តន៍បានដួលរលំ ពេលដែលគាត់បានទៅដល់ប៉ែលសិន” ប៉ុន្តែភាពគួរឱ្យជឿជាក់បានតែមួយគត់នៃការបញ្ជូន ការសង្ស័យនៅពេលពិចារណាអំពីតួនាទី ដែលកាន់កាប់ដោយជនត្រូវចោទនៅក្នុងមូលដ្ឋាន ៨៧០ ដូចដែលបានលើកឡើងនៅក្នុងកថាខណ្ឌទី១១៤ ខាងលើ

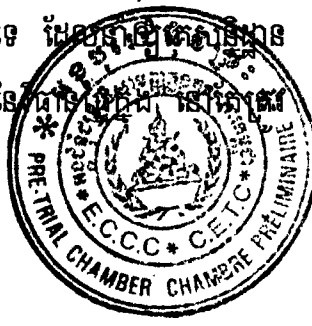
¹⁵¹ សេចក្តីសម្រេចរបស់គណៈកម្មាធិការមជ្ឈឹមពាក់ព័ន្ធនឹងបញ្ហាមួយចំនួន ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែមីនា ឆ្នាំ១៩៧៦ ERN 00182809-00182814។

¹⁵³ កំណត់ហេតុសួរយកចម្លើយ ចុះថ្ងៃទី១៤ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៧ D47 ទំព័រ៥។

១៣៦. កំណត់ហេតុនៃកិច្ចប្រជុំគណៈកម្មាធិការអចិន្ត្រៃយ៍ដែលបានធ្វើកាលពីថ្ងៃទី៩ ខែតុលា ឆ្នាំ១៩៧៥ បង្ហាញថា ជនត្រូវចោទបានចូលរួមនៅក្នុងការប្រជុំយ៉ាងតិចណាស់ក៏មួយដង ដែរ ដែលបានលើកយកលក្ខខណ្ឌនៃ “ពួកក្បត់” និងការប្រហារជីវិតពួកគាត់ ដែលអាច កើតមានឡើង យកមកពិភាក្សាគ្នា។ ជាពិសេស កំណត់ហេតុនៃការប្រជុំនេះបានសរសេរ ថា: “យើងត្រូវក្តាប់ឱ្យជាប់ពីបញ្ហាបក្ស។ ជួនកាលវាផ្តន់ធូរទៅនាំឱ្យកសាងមិនបាន”¹⁵⁴។

១៣៧. អង្គបុរេជំនុំជម្រះពិចារណាឃើញថា វានឹងជាការល្អ ប្រសិនបើសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ផ្តល់នូវព័ត៌មានលម្អិតអំពីភស្តុតាងដែលខ្លួនប្រមូលបាន ដែលគាំទ្រដល់ការសន្និដ្ឋានដែល នៅតែមានហេតុផលសមស្របដែលនាំឱ្យជឿបានថា ជនត្រូវចោទបានប្រព្រឹត្តឧក្រិដ្ឋកម្ម ដែលគាត់ត្រូវបានធ្វើការចោទប្រកាន់។ ទោះបីជាយ៉ាងណាក៏ដោយ អង្គបុរេជំនុំជម្រះ យល់ឃើញថា សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ស្តីពីការបំពេញនូវ លក្ខខណ្ឌដែលត្រូវបានកំណត់នៅក្នុងវិធាន ៦៣(៣)(ក) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ត្រូវបានគាំទ្រ ដោយឯកសារដែលសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានសំអាង ព្រមទាំងភស្តុតាងផ្សេងទៀត ដែលមាននៅក្នុងសំណុំរឿង ដែលត្រូវបានដកស្រង់ខាងលើទាំងស្រុង។ សេចក្តីសន្និដ្ឋាន នេះ មិនត្រូវបានធ្វើខូចខាតដោយសារភស្តុតាងដែលអាចជាភស្តុតាងដោះបន្ទុក ដែលត្រូវ បានដាក់បញ្ចូលនៅក្នុងសំណុំរឿង មុនពេលចេញដីកាសម្រេចបន្តថិរវេលានៃការឃុំខ្លួន នោះឡើយ¹⁵⁵។ អង្គបុរេជំនុំជម្រះកត់សម្គាល់ឃើញថា សហចៅក្រមស៊ើប អង្កេត មិនបានបង្ហាញអត្តសញ្ញាណនៃភស្តុតាងដោះបន្ទុកដែលបានដាក់នៅក្នុងសំណុំរឿង បន្ទាប់ពីមានការចេញដីកាសម្រេចបន្តថិរវេលានៃការឃុំខ្លួននោះទេ ដែលនាំឱ្យគណៈកម្មាធិការ ថា លក្ខខណ្ឌដែលត្រូវបានកំណត់នៅក្នុងវិធាន ៦៣(៣)(ក) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង នៃកិច្ចសន្យា បានបំពេញ។

¹⁵⁴ កំណត់ហេតុប្រជុំគណៈកម្មាធិការអចិន្ត្រៃយ៍បកក ថ្ងៃទី៩ ខែតុលា ឆ្នាំ១៩៧៥ ERN 00183393-00183408 ទំព័រ ១២។

¹⁵⁵ [REDACTED] កិច្ចពិភាក្សា ជាមួយ អៀង សារី ដោយ Stephen Heder ថ្ងៃទី៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៩ ERN 00081571-00081572 ទំព័រ 2។ សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាបដីសេចសំណើសុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព និង ដីកាស្តីពីការ ពន្យារថិរវេលានៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន ៦១

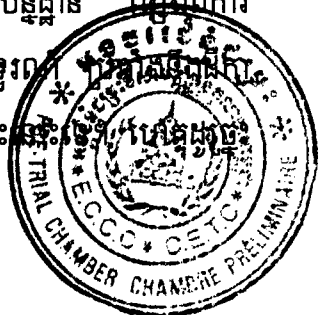
ច. ការពិចារណាទៅលើមូលដ្ឋាន ដែលធ្វើឱ្យការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នក្លាយជាវិធានការចាំបាច់ (វិធាន ៦៣(៣)(ខ))

១៣៨. សហមេធាវីការពារក្តីបានលើកឡើងថា “ដីកាចុះថ្ងៃទី២៨ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៨ មិនបានបង្ហាញពីសេចក្តីត្រូវការនៃការឃុំខ្លួននោះទេ”¹⁵⁶ រីឯការផុតរយៈពេលកំណត់នៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ននោះ មានការប្រែប្រួលដែលគួរតែត្រូវបានពិចារណាដោយសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត។ លើសពីនេះទៀត សហមេធាវីការពារក្តីបានបញ្ជាក់ថា:

“សហមេធាវីការពារក្តីបានបង្ហាញយ៉ាងច្បាស់ថា ការដោះលែងលោក ខៀវ សំផន ឱ្យមានសេរីភាព មិនបង្កឱ្យមានហានិភ័យនៃការកៀបសង្កត់លើសាក្សី ឬជនរងគ្រោះ មិនអាចប៉ះពាល់ដល់សណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ និងមិនបង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់សុវត្ថិភាពផ្ទាល់ខ្លួនរបស់គាត់ឡើយ។ ដូច្នេះ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតអាចយល់ឃើញយ៉ាងពិតប្រាកដថា វិធានការជាជម្រើសមួយផ្សេងពីការឃុំខ្លួនមានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវ។ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត បានបដិសេធពិចារណាពីជម្រើសនេះ ហើយក៏មិនបានផ្តល់មូលហេតុពីការបដិសេធរបស់ខ្លួននេះដែរ”¹⁵⁷។

១៣៩. នៅក្នុងការឆ្លើយតបរបស់ខ្លួន សហព្រះរាជអាជ្ញាបានអះអាងថា សហមេធាវីការពារក្តីមិនបាន “បញ្ជាក់អំពីការប្រែប្រួលស្ថានភាពអង្គហេតុណាមួយដើម្បីបង្ហាញថា លក្ខខណ្ឌចាំបាច់ក្នុងការឃុំខ្លួនគាត់តាមវិធាន ៦៣(៣)(ខ) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង មិនបានបំពេញនោះទេ”¹⁵⁸។

១៤០. គេបានសង្កេតឃើញថា សហមេធាវីការពារក្តីមិនបានលើកទទ្ទឹករណីថ្មីណាមួយ ឬស្ថានភាពប្រែប្រួលណាមួយ ដែលនឹងនាំឱ្យអង្គបុរេជំនុំជម្រះមានការសន្និដ្ឋាន ផ្សេងពីការសន្និដ្ឋាន ដែលត្រូវបានបញ្ជាក់នៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ របស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះនេះទេ។ ដូច្នេះ វិញ្ញាបនបត្របដិសេធសំណើសុំដោះលែងឱ្យមានសេរីភាពរបស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះនេះ។

¹⁵⁶ បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងការបន្តចិរវេលានៃការឃុំខ្លួន កថាខណ្ឌទី៦០។
¹⁵⁷ បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងការបន្តចិរវេលានៃការឃុំខ្លួន កថាខណ្ឌទី៦០។
¹⁵⁸ ចម្លើយតបទៅនឹងការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា កថាខណ្ឌទី៣៨។

អង្គបុរេជំនុំជម្រះសន្និដ្ឋានថា ការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នអាចត្រូវបានបន្តចំរើនសម្រាប់ រយៈពេល១ឆ្នាំ ដោយហេតុថា វាជាការចាំបាច់ដើម្បីការពារសន្តិសុខរបស់ជនត្រូវចោទ និងដើម្បីរក្សាសណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ។

ឆ. ការអនុវត្តវគ្គនុសិទ្ធិដោយសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត

១៤១. ចំពោះហេតុផលដដែល ដែលថាអង្គបុរេជំនុំជម្រះរកឃើញថា សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត បានអនុវត្តវគ្គនុសិទ្ធិរបស់ខ្លួនបានត្រឹមត្រូវ នៅពេលសម្រេចសេចក្តីបដិសេធសំណើសុំ ដោះលែងឱ្យមានសេរីភាពជាបន្ទាន់របស់ជនត្រូវចោទនោះ អង្គបុរេជំនុំជម្រះយល់ឃើញ ថា សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានអនុវត្តវគ្គនុសិទ្ធិរបស់ខ្លួនយ៉ាងត្រឹមត្រូវក្នុងការបន្តចំរើន នៃការឃុំខ្លួនជនត្រូវចោទជាបណ្តោះអាសន្ន។ ពុំមានទង្វើករណីណាមួយដែលបានរារាំងការ សន្និដ្ឋានផ្សេងពីនេះ ត្រូវបានលើកឡើងដោយសហមេធាវីការពារជនត្រូវចោទ។

ហេតុដូច្នោះ អង្គបុរេជំនុំជម្រះសម្រេចជាឯកច្ឆន្ទ ៖

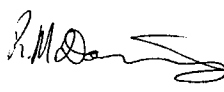
- ១) បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍នេះ អាចទទួលយកបានជាទម្រង់តាមផ្លូវច្បាប់។
- ២) តម្កល់ដីការបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ដោយមានមូលហេតុដូចដែលបានបញ្ជាក់នៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចនេះ ជំនួសឱ្យមូលហេតុរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត។
- ៣) បដិសេធចោលបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍។

អនុលោមតាមវិធាន៧៧(១៣) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង សាលដីកានេះ បិទផ្លូវតវ៉ា។

សាលដីកានេះ ប្រកាសជាសាធារណៈ ដោយអង្គបុរេជំនុំជម្រះ នៅចំពោះមុខជនត្រូវចោទ និងសហមេធាវីការពារក្តីជាតិរបស់គាត់។ ៧៧

ភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ៣ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៩

អង្គបុរេជំនុំជម្រះ

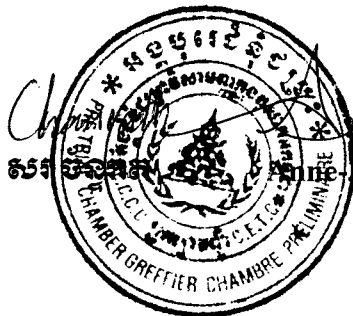

Rowan DOWNING

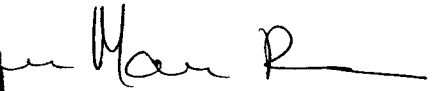

Kim CHHUN

Katinka LAHUIS

ក្រឡាបញ្ជី

Marie BURNS